

SOKOL AMERICKÝ

ROČNÍK XXXX.

CHICAGO, ILL., 15. ŘÍJNA 1918.

ČÍSLO 10.

Ferdinand L. Musil:

SOKOLU AMERICKÉMU.

Ke sjezdu "Sokolské Obce v Americe" dne 14. října 1918 v Clevelandu, Ohio.

DALEKO za mořem, kde Alleghany stojí
a Rock Mountains téměř svoje pnou,
v nichž Sierra Nevada se k Cordillerám pojí
a prairie se do daleka strou —

tam v zemi daleké, jež Novým světem sluje,
kde Svobody květ pyšně vykvétá,
dnes hrdě v azuru, hle, český Sokol pluje
a jeho hlas zní hrdě do světa...

A letí vysoko... Výš, nežli troufal kdysi,
že dostane se mocnou perutí...
A na něm tisíců, hle, pohled upjat visí,
zda doletí až v modro klenutí...

Byl slabý tento pták, když přistál v této zemi,
slabý až ke smrti ve chvíli té,
kdy první hnízdo zde budoval s nadějemi —
Káně ze hnízda teprv zvednuté!

Však káně vypsělo ve ptáka mocné síly,
jenž neleká se bouře, nečasu —
a dnes už tisíce s ním káňat k metě pílí
za bouří všech i slunce za jasu!

Nuž, jaký zázrak to? Jak mohl pták ten žítí?
Jak zdolal vše, co bylo na škodu
v cizině chladné zde, kde bodlák dřív než kvítí
rost' z námahy celému národu?

Ne, zázrak nebyl to! — leč houževnatá síla
pro dobro, krásno žítí na světě,
jež naše země česká v srdce jeho vlila —
síla, jež dnes je právě v rozkvěť!

Kde český člověk byl, kde česká duše žila
za Atlantikem k Pacifiku až,
s sokolskou ideou se srdce stotožnila
a mládež bujará šla v přední stráž;

po všechněch osadách — tak jako v vlasti naší —
s nejčistší láskou střežli Sokola,
s káňaty v hnízdech jich, jež byla jim vždy dražší
než všechny statky kolem dokola —

a proto zmohutněl zde sokolí rod český
a pyšně roste k slávě národa,
jak v starých bájích nesa v páratech svých blesky,
z nichž rodila se lidstvu Svoboda...

Ó, let' jen výš a výš! náš drahý, český ptáku,
at' vidí tebe celé okolí
a celý svět! — let' výš, až do oblaků,
a vítězně zněj písní sokolí!

SOKOL AMERICKÝ

ČASOPIS SOKOLSKÉ OBCE V AMERICE.

Published monthly by the NATIONAL PRINTING & PUB.
CO., 2146—50 Blue Island Ave., Chicago, Ill.

Official Paper of the Sokol Union of America.

Vychází 15. každého měsíce v Chicagu, Illinois.

Pořadatel:

Dr. J. RUDIŠ. JIČÍNSKÝ, 1900 Blue Island Av., Chicago, Ill.

Editor:

Spoluredaktor:

JAROSLAV KOŠAŘ, 1928 So. 63rd Court, Berwyn, Ill.

SUBSCRIPTION \$1.00 per year
Předplatné \$1.00 ročně Do ciziny \$1.25

Kdo z Evropy zasílá předplatné mezinárodní poštovní poukázku, zdeň tak rovněž i výpravní listu našeho, aneb jednatele V. V. Předplatné, jakož i oznámky do listu přijímá jednatel Výkonného Výboru S. O. A., aneb ustanovení jednatele zvláštní.

T. VONÁŠEK, 1647 So. St. Louis Ave., Chicago, Ill.

Redakce zodpovídá pouze za své vlastní práce. Příspěvky a dopisy do listu, články, ilustrace, návrhy k těmto a jiné musí býti v rukou pořadatele do 5. dne měsíce, v němž mají být uveřejněny a to ještě s výhradou, že práce plnější a důležitější vždy mají přednost. Rukopisy se nevrací a neschovávají déle nežli od čísla k číslu.

Přestěhování oznámí výpravnímu každý přesídlivší se bratr sám, a sice možno-li do posledního toho kterého měsíce, s podotknutím, ku které jednotě náleží. Nové, odstoupilé a vyloučené členy oznamuje tajemník aneb účetní jednot výpravnímu každý měsíc.

Tiskárna a výpravní listu:

Národní Tiskárna, 2146—50 Blue Island Ave., Chicago, Ill.

REDAKČNÍ ÚVAHY.

"Tento člověk počal stavěti a nemohl dokonat —", tak nějak stojí psáno a nás napadlo, když uvažujeme o všem tom co sjezd náš v těchto dnech Sokolstvu americkému, šikům našim pokrokovým a volným přinéstí má. Poprvé v dějinách našeho hnutí sejdem se ku poradě tři bývalé proudy, tři šiky věci sokolské holdující, kdys s tím a zase oním rozdílem pracující a za cílem celkem jediným. Jsou těžké doby válečné a nás jen utěšuje na vzdor těch mnohých obětí, že to naše Sokolstvo bylo v řadě prvé, jak doma, tak i za hranicemi, jež chápalo své úkoly a povinnosti. Netřeba dokládati, netřeba dokazovati, kde výsledky činů se jeví a ty výsledky mohli jste vypořizovati již v Praze a jinde v Čechách, na Moravě a ve Slezsku, když ti naši hoši a pluky české táhnouti museli proti bratrům Srbům, později v Karpatech proti Rusům a konečně v zajetí, at' již bylo za Dunajem aneb na Rusi a zvláště na Sibíři. Sokolská kázeň a organizace ukázala cestu bratrům našim jak nejlépe pomoci té vlasti drahé a na její osvobození se přičiniti od samého počátku války ze Srbska, pak již u rozvědeků na Rusi, v legiích bratrů našich pařížských, družinách dobrovolníků ve vojště srbském, francouzském a konečně i ve vojště ruském. Pohroma následovala za pohromou, chyba za chybou, bědy války vyžádaly si tisíce obětí, přišly řeky nedostatku a váli větrové persekce doma, kdežto za hranicemi pracovalo se a řekneme si zcela přímo — pracovalo

se účinně pouze a hlavně vlivem Sokolstva. Práci nazýváme v tomto případě čin a nikoliv slovo pouhé! A z malých činů vyšly větší, jako nyní na Sibíři vidíme z bratrských řad našich vojinů, naší armády československé ve Francii a v Italii. Vojáci ti, bratři naši velkou většinou jsou z řad zajatců, pak již přišli i bratři naši z české Ameriky, jiní byli v armádě kanadské a v celku můžeme býti dnes spokojeni, zejména i od té doby co vláda i veliké této republiky dostala se rovněž do křížku s Huny a jejich spojenci. Co tu již hochů našich, co dobrovolců a druhých odvedených. A jak i my, již doma zůstatí museli, jsme se činili. Všem nám členů cvičících hrozivě ubylo, valná část' jednot přestala vůbec cvičit, nebylo ani žen, ani mládeže a tak žilo se jen pro jméno. Ale tu čest' jim vzdáti dlužno, že neztratily aspoň víry v budoucnost; sjezd náš pak toho nejlepším jest dokladem. Skutečná, vhodně řízená práce jest tajemstvím úspěchů. Pokud ona i v této době bude základem našich snah, potud neuškodí nám žádné přívaly, nijaké vichřice, bojů zkáza, tím méně bagatelisování, pomluva škůdců, brojení hlupců, úklady domýšlivců a lidiček, již práci naší pohrdají, aby po šiji naší, tím spíše vyšplhali se mohli. Sešli jsme se k práci, ku vzájemné poradě co a jak, aby lepším bylo mezi námi a v práci národní zvláště i výchově lidu našeho a majíce pouze a jediné zájem celku na zřeteli, pracujme . . .

Přiznáme rádi, že táhlo se nám to o tom československém dnu na válečnou výstavu v Chicagu, dne 14. m. m. s radostí ulicemi města našeho, vyšlapovali jsme si vesele, vidouce ty nesčetné doklady loyálnosti lidu našeho vůči veliké této republice, uznávši po příkladu Anglie, Francie a Italie naše voje i naší Národní Radu a v prvé ovšem řadě toho velikého a neunavného pracovníka a bojovníka pravého našeho prof. Masaryka. Jemu a jedině jemu děkovati dlužno, že nadchl znovu ty šiky vojska našeho na Rusi, že u vzpomínce na jeho tužby a snahy po osvobození drahé vlasti vydaly se na trnitou cestu Sibíři až do Vladivostoku a činem svým vynutily si obdiv celého světa spojeneckého! Byli Američané první, již poskytli našim hochům vysíleným, zraněným a chorým i těm tisícům a tisícům uprchlíků českých i jiných z nitra Ruska došlých, prvé pomoci podél dráhy sibiřské až do Vladivostoku, Charbinu a jinde a uznání těch šiků statečných, jež řadami lstivých nepřátel bolševiků, Mad'aronů i Němčků se probily, dokázaly jen Spojené Státy a jich veliký president, jak ve skutečnosti opravdu chápají sebeurčení národů a volnost národů celého světa vůbec i ty všechny, již za demokracii a svobodu krváceti dovedou. Za Spojenými Státy s uznáním přišlo nyní i Japonsko a vojska spojenecká opravdu jako skuteční spojenci postupují s "bíločervými". Postup ten blaží, jako všechny sympatie nesou se k zemi, jež věci naší pomáhá a nám všem, již občany jsme americkými, vážícími si

nejsvětějších institucí země, jež přijavši nás za své, ukazuje dnes světu celému, že nedá se zvrtnuti nikterak všelikými nabídkami míru a sliby pouhými a jde jen za dobrem lidstva veškerého....

Na tom, kdy kdo přihlásil se ku práci národní dříve, aneb později nám nikterak nezáleží a to také jistě u nás nerozhoduje, jako spíše hlavní bod, že jako Češi a Slováci máme v akci nynější silně a pevně táhnouti za jeden provaz společně, aniž bychom konce tohoto provazu roztřepávali na tři části a tak vlastní tah úspěšný seslabovali. Jeden jest jen posvátný cíl všech nás: osvobození těch tam doma, toho drahého národa našeho a zemí československých a když jeden cíl i jeden veliký politické akci nutný a bohatý fond rovněž společný, nalezající se pod jedním jediným vedením jednoho ústředí, v němž zastoupeny by byly všechny strany, organizace československé bez rozdílu a p. a tak jediné a vydatné by se teprve dokumentoval společný postup, aniž by si ta či ona strana, věřící či nevěřící musela nějak zadávati. Jednoho máme velikého vůdce společného, jednoho velitele i své armády a jediného skutečného zástupce našeho národa, jakž našimi ve vlasti splnomocněn jest — prof. Masaryka! Výsledky práce jeho den ode dne jsou silnější. Peníze ve válce rozhodují mnoho, proč tedy dělití tolik a tolik pro Svaz, tolik pro Č. N. S. atd. a nezatáhnouti raději ku stejnému účelu sebrané fondy v jeden mohutnější a následkem toho ovšem agilnější. Tot' náš úsudek dávno pronesený a pochybuje-me velice, že by nebylo v souhlasu s "bezměrnou tíhou doby, kdy vše ve velké celky se organizuje a pojí za společné starosti o další osudy národů a doma rovněž v jednom celku národa českého i slovenského, celky představující jednotnou politickou vůli všeho lidu. Jednotná politická vůle pak i jednotnou podporu mravní a ovšem hlavně hmotnou vyžaduje ve společném orgánu všénárodním."

Jak nejlépe se pěstuje slovanská vzájemnost dokázal minule sjezd bratří našich Chorvatů v Chicagu odbývaný. Zástupci na sjezdu nejen, že povolili veliké obnosy peněžní na velikou věc veliké Jihoslavie, ale obmyslili velikými dary i druhé bratry slovanské a jich sdružení usilující o osvobození starých vlastí svých. Ano, našemu Č. N. S. povolen byl dar pěti tisíc dolarů a hned vedle toho největší a humanitní instituci Amer. Červeného Kříže \$20,000 pravíme dolarů dvacet tisíc. Člověku se až hlava zatočí nad tou řadou nul velikého obnosu, když vzpomene si kolik nul k těmto posvátnému účeli povolil sjezd veliké organizace podpůrné, rovněž v Chicagu zasedavší, české a svobodomyšlné. Ano, dali jsme se Chorvaty přetrumfnout a my jsme věru jen zvědaví jak zachová se v tomto směru sjezd naší Sokolské Obce v Americe, jakž odbývá se v těchto dnech v Clevelandu, O. Ko-

lik věnuje se na Č. N. S. a na kolik se vzpomene i instituce, jež podporuje a pomáhá všem spojencům bez rozdílu, pomáhá raněným, trpícím a válkou postiženým. O tom co jest Americký Červený Kříž každý z nás ví a na kolik již vykonal i pro ty naše voje československé na Sibíři i ve Francii víme nejlépe my, již stojíme dnes ve službách jeho, znovu hlásivše se s kollegy mnohými i sestrami k novým povinnostem, nové práci a šlechetným úkolům jmenem humanity dobrovolně na se vzatým....

K sokolské organizaci bratrské a mužů i žen utužených v době nynější zvláště připínají se mnohá přání, vytyčují se mnohé úkoly, všechny pak mají přispěti k tomu, aby vedle rodiny, školy, společnosti a života důrazněji a silněji, než dosud se dělo, kdy neznali jsme vřavy válečné, spolupůsobila k výchově člověka vlastní osoba jeho. Veliký význam Sokolství přikládá se práci národní a dojista jen právem s utužením těla i utužení mysle volné se očekává na dobro celku. Jest tu utužení jedinců, práce a samočinnost, jež mají přispěti ku zpevnění zdraví, k otužilosti mládeže, již poskytne se i protiváha výchova mysle, aby ztráty, které válkou povstaly náležitě se vyrovnaly čili, aby naše budoucno vyrůstalo v sličné, zdravé, silné povahy. Lež, licoměrnictví, zbabělost, podlízavost, sobectví nemají v Sokolstvu místa. Snaha po pravdě, dobru a kráse sluší nám a v době této nutno všude osvědčovati.

Pokud nás se týče byli jsme vždy pro barvy naší vlajky a českého odboje proti Habsburkům, jakž přijaty jsou sjezdem i slovenského lidu za revoluce roku 1848, to jest barvy bílou a červenou. Tak také rozhodla Československá Národní Rada ve Washingtoně a to by rozhodně mělo postačiti každému z nás, zvláště bratřím našim a sestrám, pro něž nějaké výstřelky a jiné nesrovnalosti v kázni národní platiti nesmí! Jest dále třeba upozorniti jednoty naše a sokolské kruhy vůbec, že naším vůdcem a velitelem ustanoven byl americkým delegátem Československé Národní Rady obě. Karel Pergler, jenž jakž známo již byl se v činnosti veškeré nad jiné osvědčil a ve Washingtoně, vedle našeho prof. Masaryka dokázal mnohé, jakž sami na místě měli jsme příležitost se přesvědčiti a o čem mnohdy se nám ani nezdálo. A připomeneme-li si též práce a činnosti přítele našeho Dr. Smetanky, pořadatele "Bohemian Review" v kanceláři Československé Rady, vedle přičinění se i br. Tyřického v tiskové kanceláři zvláště pilného a paní jeho v "Bureau of Public Information", máme tu obrázek v malém co těchto několik našich lidí, spolu s tajemníkem prof. Masaryka, obě. Císařem koná na dobro věci naší. Přibyli jsme do úřadovny v průvodu br. kapitána Hurbana a to v té chvíli, když se naši stěhovali, nicméně neušlo nám a pozorování našemu jak se tu pracuje a kutí bez zbytečných osobních

třenic, nechutí a sporů, jež žel tak mnohde na denním jsou pořádku, protože ne a nemůže se uznat, že pro všechny nás dosti práce, jen práci dlužno rozdělit dle schopnosti a sil jedinců, aby na prospěch bylo celku. Po uznání naší armády československé a naší Národní Rady Velikou Británií, Francií, Itálií, Spojenými Státy, přišlo konečně i Japonsko a nyní i Čína a za to vše, pravíme výslovně, vděčíme hlavně přičinění prof. Masaryka, jehož práce v Anglii nebyla nadarmo, jako nebyl nadarmo dovedný tah jeho diplomacie, pokud se týče armády naší na Sibiři. Jméno Čechoslováků dnes všude již má dobrý zvuk, vojska naše po boku našich spojenců bijí se statečně na všech frontách a lidé prozíraví všude začínají již chápati, komu máme hlavně za tyto výsledky dobré co děkovati v první řadě a komu vděčíme, že jsou naši pod našimi vlastními prapory, vedle spojenců všech a hlavně našich Spojených Států amerických.

Nikdy jsme neupírali statečnost mužů, jakým bez odporu vždy se projevil bývalý prezident a plukovník Roosevelt a pochybujeme, že měli jsme kdy u větší vážnosti otce, Američana, jenž má čtyři syny své na poli válečném, jednoho ztrativ jako udatného letce ve Francii, ihned znovu a znovu nabídl služby své na vzdor stáří, aby jen v této válce i sám ve vojště uplatnit se mohl. Pravidla vojenská však platí stejně pro každého a "age limit" jest kamenem úrazu, o němž my sami ze zkušenosti začasť se přesvědčili. Theodore Roosevelt byl nás Čechů přítelem velkým, znal dějiny našeho národa, lépe nežli mnohý Američan českého původu, ba dovedl vyprávěti s nadšením o velikém vojévůdci českém, před nímž druhdy celá Evropa se třásla: o Janu Žižkovi, ba vyličil vám jako voják nejlépe celou strategii toho a toho boje Žižkou vedeného a jeho vozů obrněných upotřebení a cepů Táborů i houfnic. A protože znal statečnost národa českého i jeho staleté utrpení dovedl i nejlépe oceniti ten tah našich hochů Sibiři, tu udatnost československé armády. A jak ocenil dokazuje nejlépe následující zpráva, již nutno zaznamenati i na těchto místech:—"Theodore Roosevelt jenž nedávno ze své vrácené mu Nobelovy ceny věnoval \$1,000 československé armádě na Sibiři, učinil to těmito slovy: "Langdonu Warnerovi, zástupci amerického místokonsula v Charbinu a Vladivostoku, pro Čecho-Slováky, jejichž veliké a hrdinské činy, pokud vím a znám, nemají rovných ve starém i moderním válečnictví, \$1,000. V tomto případě jako ve všech následujících cena tohoto peněžního daru je tak malá, že se zdá, že ani nestojí za zaslání — ale chci dáti na jevo svůj obdiv vysokému heroismu národů, které za této války nejvíce vykonaly a nejvíce trpěly, aby zajistily svobodu pro všechny národy malé i velké, jež vedly řádný život sebeúcty a vůči jiným jednajících spravedlivě."

O československém dnu na válečné výstavě v Chicagu ukázaly bývalé šiky tak zvaných "modrých" bratrů i sester, že dovedou se nadchnouti pro cokoli s souvisí s institucemi americkými a projevem vlasteneckým i vůči nové vlasti. My rozhodně vždy tvrdili, že kroj Sokola nedělá a veliká účast členů Sokolské Obce v kroji "modrém" a "červeném" u této významné příležitosti, kdy i vlajka československého národa vztýčena byla vedle všech druhých praporů spojenců, nás jen těšila, jako velkolepý výsledek toho dne vůbec. Průvod byl okázalý, malebný a obrovský. Však jedno zaráželo a nutno konečně si již pověditi, neboť týká se hlavně nás dnes šiků spojených. Jde-li americké vojsko v průvodu, ať již na nádraží, aneb k nějaké oslavě, kdo že kráčí v předu, jako na důkaz úcty a uznání? Vždy jsou to ti starší veteráni z války občanské. Není jich mnoho, ale Američan žádný jich nezapomene a voják tím méně. Naši "modří" jsou z jednot, jež založeny byly v české Americe v letech šedesátých, jsou tedy nejstarší harcovníci věci naší sokolské a toho nemělo by se zapomínati, ani ne tak v průvodu, jako všude tam, kde v zastoupení našeho celku české barvy mají býti v rukou bratra v českém kroji, co zatím vlajku americkou třímá má Sokol, americký občan a bratr starší, jenž dnes tu ještě pochoduje ulicemi, když třeba, protože těch mladších již v jednotách našich není, ti jsou na vojně, neboť u "modrých" bylo rozkazem vždy, že každý člen jejich musí býti občanem americkým a občané američtí byli odvedeni, třeba i mnozí s prvním listem byli dali se na vojnu hned ze začátku dobrovolně, jako všech Sokolů nás je povinností, a co bylo dobrovolníků i z řad bratrů červeného kroje. Tož tedy stáří čest a vůli dobré průchod neobmezený.

Několik intelligentů, nadšenců a upřímných vlastenců sešlo se minule zde v Chicagu k poradě, jaké učiniti bylo by třeba kroky vhodné, aby založiti se mohla Česká Musejní Společnost, která měla by na starosti zachování a sbírku věcí památných a vztahujících se přímo na naši akci za osvobození otčiny. O kroku tom hned z počátku uvědoměno bylo Č. N. S. a také prof. Masaryk dotázán na radu. Č. N. S. odkázalo v pravidelné schůzi administrativě, kdežto ze schůze kroužku přátel tohoto na nejvyšší krásného podniku kulturního významu vyslána delegace, aby celý plán Č. N. S. předložila, tak aby se mohlo jíti do práce společně za vzájemné dohody i postupovalo se jednotně, již z toho ohledu, že mnoho vzácných památek, obrazů, trofejí, praporů, znaků, návestních oznámení různých podniků, letáků, dějinných črt, časopisů našich i cizojazyčných, magazinů, fotografií, literatury agitační a propagační, knih a zápisů památných a j. v. jest již po ruce, nemluvě ani o všem tom čím na příklad vykáhati se může již nyní Sokolstvo. A tak jako pomoc-

nou akci Československého Pomocného Výboru vede několik nadšenců a bratří našich, jako "Včelky" pilně pracují pro československou armádu za vedení Vojenského Odboru, v těch kterých odbočkách Č. N. S., tak k vůli rozdělení práce a opravdové činnosti mohla by se tato rozšířiti a pod protektorem Č. N. S. rozvinouti ku prospěchu vlastní věci. O tom přece pochybovat nelze, že účel takového kroužku, takového odboru Č. N. S. byl by jen šlechtitný, neboť všechny sbírky konané uschovávaly by se do těch dob, až posláno by býti mohlo do Čech "Svatoboru", aneb do musea, jakž by pak poměry si toho vyžádaly a vykonati dalo se nejlépe. Každá sebemenší památka připomínající ten boj, tu práci, ten postup našich za hranicemi a hlavně v české Americe, ukázka z těch dob, kdy ve Washingtoně byl přičiňoval se a dílo veliké konal náš prof. Masaryk, jako předseda Národní Rady, a zástupce národa našeho tam doma, co vykonáno bylo v ústředně chicagské Č. N. S., Tiskové Kanceláři atd. atd., jakž účastnili jsme se v obětích na krvi a statcích hrozných té války i pod hvězdnatým praporem a pokud i Sokolstvo vyniklo, vystaveny pak v Praze v museu musely by jen znovu a znovu k lepšímu dobrého budoucna nadcházeti.....

Za celou tu dobu hrozných válek nyní, za bídy a utrpení i persekuce národa našeho ve vlasti, po žalářování vůdců jednotlivých stran politických, odsouzení mnohých k smrti i bratří našich a zabavování statků našich lidí, již nestrchovali se projevit svůj úsudek o domu habsburském a jeho pádu, o osvobození Čech, Moravy, Slezska i Slovenska, o činnosti bratří za hranicemi, v české Americe a v šikách našich československých armád, často nadhodila se otázka a co dělají Sokolové, doma zůstanou, ti starší a vůdčí síly? Zejména od Dr. Scheinero-
vi dlouho a dlouho neměli jsme zpráv a to ani tehdy, když propuštěn byl z vězení ve Vídni. A vidíte na vzdor všemu pronásledování, rozpuštění jednot sokolských nejsilnějších, zrušení Obce i Svazu Slovanského, střežení a udávání činovníků sokolských úřadům vojenským, konfiskaci jmění jednot i zakazování legitimací sokolských bratrům na vojně a j. v. Sokolstvo pracovalo dále. Ženy, sestry ujal se vedení mládeže, starší bratři pak chápavše dobře co znamená vedením vůdce svého br. Dr. Scheinera založili jednotu tak zvané "České Srdce". Na miliony již se sebralo, aby pro chudé a ve městech trpící bídou se pomáhalo a od venkova českého, českého pravíme výslovně, nakupovalo. Tak dostává se lepší, třeba skrovnější výživy hlavně mládeži, trhy se upravují a chudíně se pomáhá, čili mezery mnohé vyrovnávají. V Praze ovšem činnosti této jest ústředí na zásobování a zásobování měst českých a kruhů českých záchranu i lidu českého vede "České Srdce" svědomitě, poctivě a za kázně naprosté. Br. Dr. Kľofáč a jiní poslanci br. Dr. Scheinero-
vi

v této akci čistě na sebezachování založené a pro další vývoj národa našeho potřebné pomáhají, třeba Němci se vztekali sebe více ve svém snažení, aby co nejvíce potravin a potřeb uchvátily pro Němce v říši. Jest tedy české národohospodářské upevnění a nikdo z našich vedením Sokolstva nevymyká se vlastenecké povinnosti dobrého hospodaření a šetření. Úspory národa vykonají pak samy svůj úkol: vykoupí i leckde českou půdu se vším co na ní bylo cizího. Kdo vysoko si cení svobodu a neodvislost, ví jaká radost, státi na svých nohou a býti tvůrcem svých osudů. "České Srdce" spatřuje hlavní cenu díla svého v tom, že pomáhá k samostatnosti hospodářské, vedle i politické. Jak vidět z lůna Sokola vyšel nový dobrý příklad i v tomto směru a my chápeme to "České Srdce".....

Jako obyčejně ústředí naše předcházelo dobrým příkladem hned na počátku války a při prvé výzvě na odkoupení bondů svobody náš Výkonný Výbor učinil, seč bylo v silách jeho. Dnes pak, kdy stihají zvěsti příznivé téměř ze všech bojišť zemí evropských, Asie, ano i Afriky, kdy již "všelík ty mizerné krysy opouští koráb Němčika", při čtvrté půjčce znovu Výkonný Výbor zakoupil za tisíc dollarů bondů. Je před samým sjezdem naší Obce, před sjezdem kde i naši budou od bývalé jednoty D. A. S. a tu jsme si skoro jisti, že podány budou zprávy i o koupi bondů téměř ve všech jednotách a čtvrté půjčky pak zvláště. Jsou ovšem jednoty, jako žel i T. J. S. Cedar Rapids, která z ohledu naprostého nedostatku hmotných prostředků a většího dluhu našemu ústředí nebude ani na sjezdu, kdežto jiné jednoty vzdálenější nechají se zastupovati bratry bližšími a na sjezd odjinud zvolenými, v těch však nicméně i na čtvrté půjčce vládní pilně se upisovalo jednotlivci a tak v celku můžeme býti spokojeni a jíti na sjezd s tím vědomím, že známe svých povinností vůči staré i nové naší vlasti! Že na sjezdu na Č. N. S. se nesmí zapomenouti, že musíme dáti co nejvíce, rozumí se u nás samo sebou. Sjezd odbývá se bude v Sokolně T. J. S. Cleveland, 8939 Quincy ave., S. E., a předsedou ubytovacího výboru jest čilý bratr náš: Leo Vsetečka, 2119 E. 90th St., Cleveland, O.

V Sokole Havlíček Tyrš dokončili jsme minulý měsíc kurs Amerického Červeného Kříže prvé pomoci a ošetřování, zdravotvdy a p. Celkem vytrvalo patnácte posluchaček a ty všechny ku radosti naší složily zkoušku, šest z nich s významným, čili šest docílilo po sto bodech a ještě zajímavější, že z této poměrně malé třídy přihlásilo se hned několik do vojenské služby nemocniční, vedle několika sester z Plzeňského Sokola a z těch čtyry jsou přijaty, kdežto do služby Amerického Červeného Kříže jako dobrovolnice, čili výpomocné síly ošetřovatelské k československé armádě na Sibir a na pomoc tam hlásilo se 22 sester z Plzeňského, Slavoj,

Havlíček Tyrš atd., vedle přihlášených z newyorských kursův T. J. S. rovněž celé řady. Z toho vysvítá jen, že sestra, žena dovede chápati povinnosti své, jako ten bratr, muž, v poli. . .

K NAŠEMU SJEZDU.

III.

Vydali jsme číslo toto o něco dříve, čili ve chvíli poslední, abychom tak děli, pověděti si, co třeba nám a instituci naší, pakli opravdu myslíme, že výchovnou býtí má. A tu v prvé řadě nutno upozorniti na jednu důležitou věc. Za celou řadu let mnohý dobrý návrh prošel tiskem sokolským, prošel — žel, aby znovu zapadl! Také v minulých pěti letech od sjezdu v Baltimore i sjezdů druhých organizací na mnohé se přišlo, co by nám jako celku prospělo a na sjezdu projednati by se mělo, a ne aby opět zůstalo jen při slovech napsaných a zase jen slovech. Tak na příklad i do nynějších stanov Sokolské Obce v Americe, tedy po vzájemném se dohodnutí dotyčných výborů, dostalo se ustanovení velice pěkné, jen kdyby bylo se právě nezůstalo při tom ustanovení na papíře. Miníme totiž ve "Hlavě XV. Různá ustanovení", odstavec 6, jenž zní takto:

"6. Budiž zřízen Odbor Zdravotní dle dohodnutí Technického Odboru s Výk. Výborem. Případné návrhy dějtež se u Výk. Výboru."

Pokud víme, takového dohodnutí Technického Odboru s Výkonným Výborem se vůbec nestalo, ani pokus učiněn nebyl a tím méně nějakých návrhů určitých, ačkoliv již před vlastním sjezdem v Baltimore jsme sami takový odbor navrhli i sestavení jeho doporučili. Jestli činíme dnes poznovu, děje se tak jen s tím vědomím, že také u nás již bude třeba, aby věc sokolská postavila se na základy nejnovějších poznatků hygienických, tedy zdravotních a veškerá naše činnost technická vedla se dle toho a nikoliv jen ledabylo dle starých šablon, neodpovídajících požadavkům moderní doby. ani dost málo, ba neodpovídajících všemu tomu, co veliký učitel náš a zakladatel Tyrš si byl přál. Stačí uvést do slova a pak ten pohrdlivý úsměv některého cvičitele a tu a tam vedoucího z našich Sokolen jistě zmizí tím spíše, čím méně snažil se náš "vychovatel a vedoucí" mládeže i žen, sám se poučovati a čerpati z bohatých zdrojů fyziologie, tělovědy, zdravotnictví a moderního postupu těla i mysle výchovy, jichž znalost se dnes u každého průměrného učitele tělocviku, cvičitelky požaduje. Také pouhé pokrčení ramen nestačí, výmluvy, že u nás nejde, odpadají . . .

Řekl' Tyrš ". . . před jinými povoláními jsme zachováti národ svůj při té jarosti všestranné, která nedá národům odumřít, při síle stálé a svěží, při té zdravoti tělesné, mysle i mravní, která nižádné zkáze vzniknouti nedá . . ." Touto větou vyjádřil Tyrš podstatu myšlenky sokolské a to platí v plném toho slova znění. Ba co, ukazuje ještě více v té naší pohotovosti, připravenosti, tom utužení našich boreců sokolských, seč lze ve výchově naší vykonati. Byli jsme členy odvodní komise místního obvodu a víme, o čem hovoříme, když zdůrazníme opět, že našich bylo 85 procent proti 30 procentům jiných k odvodu předvolaných, již pro zdatnost svou jednoduše odvedeni jsou. A také druhý odvod a výběr z mladíků našich 18 letých dopadne jistě jen dobře, kdežto oni, již prošli školou sokolskou do 45 let stáří svého také nejsou ve stavu svém zdravotním za jinými. S námi potvrzuje výhody cvičení tělesných a soustavného postupu v tom ohledu i Dr. Evans, jakž na jiném místě listu našeho najdete, čili v cíli i prostředcích shoduje se s tím, o čem usilovali již před válkou a usilují i dnes sociologové, národohospodáři, vychovatelé i hygienikové; zastaviti i po hrozném pohromě válečné úpadek lidského plemene, upravení všeho co válka způsobila a zachrániti budoucnost. Válka a cvičení vojenská i soustavná v táborech, prostná a p. i na náradí, vedle atletiky vše to ukázalo vzmach jednotlivce k neobyčejnému vypěstování síly jak mysle tak tělesně. A když k tomu se přirozené stavy i chorobné odchylky lidského těla přidají, aby se sledovalo, kdo jiný může lépe, nežli právě lékař. On také snáze nalezne cesty a prostředky ochranné i pomoc včasnou on zavede, kde možno. Když pak si uvědomíme, že bezprostřední a nejzřejmější účinek tělocviku na člověka jest zdravotní, protože působí at' v těle zdravém, at' chorém na poměry anatomické a pochody fyziologické, nemůžeme nepřiznati důležitost zdravotního odboru v organizaci, jakou jest to naše Sokolstvo. S hlediska lékařského, jest význam utužení a vzdornosti jedinců a s nimi našich celků nejvyšší v tom, že v posile těla i mysle máme i nej důležitější cíl vědy to jest ochranu před vznikem chorob. Tak o tom soudil i Dr. Mir. Tyrš, neboť ve svých "Základech" praví:

". . . k stanovišti ze všech nejvyššímu a ostatní v sobě zahrnujícímu, jímž je dietická a pedagogická důležitost tělesných cvičení, působení jejich ve zdraví, ve krásný souměrný vývoj těla lidského a ve vychování povah mužných, vytrvalých, neoblomných — vyspěl toliko skrovný počet národů . . ."

Přihlížíme-li tudíž k této ceně tělesné výchovy, měla by věda lékařská znáti podrobně

její podmínky, prostředky i účinky a když pak sama poznala, hlavně více ze zkušenosti, nežli vědeckých metod v našich Sokolnách, měla by poučiti ty, jimž výchovu našich lidí svěřujeme vůbec. To jest každý cvičitel, cvičitelka a vedoucí, nejen že na kursech získati by měli poučení o zdravotnictví co třeba, tělovědě, prvé pomoci a podobně, ale i hlavně o tom co kterýkoli výkon po stránce fyziologické má za účinek, jak účinky ty se v těch kterých dobách mění a pokud výběr cvičení, sestav a různých poloh hodí se pro borce dospělé, cvičence prostřední, dorost a mládež obého pohlaví a zejména i ženy, podle jejich uschopnění a vývinu tělesného i rozhledu a mysle jarosti. Naučiti se rozlišovati, pozorovati a rozpoznávati co třeba v tělocvičné hodině žactvu a jak sestaviti rozvrh pro dívky, žákyne aneb ženy, čemu předcházeti, čeho v určité doby se uvarovati, to jsou body, jež nejsou nikterak malicherné, jako důležité bývá vědomí, že dovedli jsme posílit tu a onu určitou skupinu svalů, vedenou čivý, po jichž vymrskání silná vůle se pěstí, kdežto jistý výkon na náradí vede k odvaze i ku zbystření zraku, vedle jednoduchého pohybu k upevnění hrudníku a znamenitému provětrání plic, nemluvě ani o zvýšeném vyměšování látek z těla procvičeného.

Takový ústřední odbor zdravotní pečoval by tudíž o to, aby především cvičitelům dostalo se v ohledu zdravotním poučení i členstvu, sbíral by materiál nových poznatků, sestavil statistiky i dbal by na to, aby v každé jednotě členstvo veškeré — a mládež zvláště — do tělocvičny přijaté se měřilo, vážilo i vše co třeba o něm zaznamenávalo za náležité pravidelné lékařské prohlídky, čili stav zdravotní se zjišťoval a dle toho postupovalo. Kdybychom byli měli v době odvodů vládních takových a podobných záznamů o našich borcích na vojnu dobrovolně odšedších i odvedených, jaká by to byla statistika, co důkazů o důležitosti krásné myšlenky sokolské a naší výchově.

Do takového zdravotního odboru ústředního museli by se ovšem voliti bratři, lékaři pouze a ti již by se přičinili i po stránce praktické, aby jako zdravotní odbor Obce, nejen slovem, ale radou a pomocí přispěli k rozvoji myšlenky sokolské! Činnost svou přenesli by na Župy a odtud ovšem, jako v odboru technickém se děje do jednotlivých jednot. Že schází nám prvé a rozhodně nutné pomůcky v tom ohledu na poučení cvičitelů a cvičitelek, že nemáme vzorů vyučovacích na kursy a podobné? Liché výmluvy, protože, když již je to i ono v tom oboru po ruce, jednoduše se odstrčí, k vůli vydání hmotnému, aneb svede se "na poměry válečné", byť i jednotami odhlasováno, že odeberou tako-

vé a podobné nové poznatky a skutek, jako obyčejně zase jednou — utek . . . To jen tak mimochodem, poukazující na dílo vlastní a studii mnohaletou.

Jiná sdružení tělocvičná zdravotní odbory dávno mají, na školách při započeti školního roku mládež ve stavu svém lékařsky se prohlíží, různé poruchy ob čas zjišťují, kdežto atleti mají předepsáno, aby zdravotní stav svůj udrželi si co možná nejlépe před závodem i po. Jen my Sokolové, jichž soustava a výsledky tělocvičné práce po celém světě i ve vojště budi obdiv, nezmohli jsme se dosud na poznatky vědecké a podklad odborný v tom ohledu ve vlastní činnosti. My víme, že cvikem mění se podoba a rozměry některých orgánů, jejich výkonnost a vzdornost celého těla proti vlivům škodlivým a přece nemůžeme pochopiti a některým cvičitelům našim jest zbytečnou novotou, že by mohl býti určen zájem několika nauk lékařských na výchovně tělesné a to hlavně tělovědy, fyziologie a konečně hygieny.

Jak bylo by hezké, kdyby takový odbor náš snažil se odhaliti ono biologické tajemství, jež činí z člověka soustavně a účelně cvičícího muže zdravého a silného, jenž jest nejen bližší svému vlastnímu štěstí, ale který jest spolu s utuženou ženou i platnou jednotkou svého národa a celé společnosti lidské. Potud my k sjezdu našemu!

Br. J. J. Hrbek ze Cedar Rapids, Ia., poslal nám též v hodině poslední opět následující náhled, který rovněž zasluhuje důkladné úvahy zástupců, jimž blaho celku na srdci leží:

"Již několikrát jsem se chtěl zmínit o tom našem honění se za hlavními úřadovny té neb oné jednoty. Ale pokaždé, když jsem chtěl se toho odvážit, tak jsem si myslel, ale nech toho býti, jsou povolanější lidé mezi námi, kteří dovedou vládnout lépe pérem než já. Jest to ale podivuhodné, že my jako národ vyspělý a uvědomělý vždy se, abych tak řekl perem o tu hlavní úřadovnu. Při posledním sjezdu Z. Č. B. Jednoty nebýt toho, že omažští nahlédli, že stěhováním hlavní úřadovny do Omahy musela by se změnit inkorporace z Iowy do Nebrasky a vědouce, že by tak výhodnou inkorporaci neobdrželi, zřekli se toho, za což jim všechna čest. Bylo vidět, že Nebraska jednala s rozvahou, ji nezáleželo na té cti miti hlavní úřadovnu, oni měli na mysli zdárné prospívání Z. Č. B. Jednoty. Jen se trochu pozastavme a počítejme, mnoho-li by to stálo obdržet novou inkorporaci. Stěhování úřadovny a po případě, když se musí stěhovati zároveň s ní někteří úředníci, na to zajisté žádný nepočítá, ale když přijde ku hlasování o místo a úřadovnu, tak se dostane tam, která strana má více dobrých řečníků a nikdy se nerozváží, jakou

obět' peněžní to bude vyžadovat. Při posledním sjezdu Č. S. P. S. v Chicagu náš řád byl pro to, aby sjezd se rozhodl, aby zůstala úřadovna stále na jednom místě, ať jest již kdekoli, že u nás nezůstanou, jsme věděli, poněvač předposlední sjezd dal do stanov, že úřadovna nemá býti na žádném místě dvě lhůty. Byli ti zástupci si vědomi, co dali do stanov před čtyřmi roky? Již tenkrát měla zůstat úřadovna v Chicagu a neměla býti stěhována, to mně nemůže upříti žádný, poněvač Č. S. P. S. Jednota má svůj charter v Illinoisu tak měla býti a zůstat stále v Illinoisu. Bratři zajisté vědí, co stálo nežli se předal charter z Missouri do Illinois a jaké ještě při tom byly taľanice. Co z toho měli C. Rapidse, že byla úřadovna zde? Zhola nic. Vždyť u nás úřadovna stávala dle jména, ne ve skutečnosti, vše muselo býti řízeno z Chicaga. Ted' přeložili úřadovnu do Clevelandu, a již se mluví, že se bude měnit charter. Počítali ti bratři co hlasovali pro Cleveland, mnoho-li to bude státi? To se špatně řídili dle slov br. Pechy, který řekl mezi jiným, že v nynějším čase musíme šetřit! To jest vidět. Může být, že někteří bratři řeknou, že tohle vše do "Sokola" nepatří. Patří, bratři. Piši to proto, aby aspoň Sokol se rozhodl již jednou a nechal ústředí své čili V. V. na jednom místě, totiž v Chicagu. Mně nemůže žádný dokázat, že V. V. O. S. byl by lépe umístěn jinde nežli v Chicagu. Každý přece ví, že v takém městě, kde tolik jest jednot a obzvláště od doby kdy jsme spojeni, že se najdou schopnější bratři ku vedení nežli v Chicagu. Bratři až se sejdete na sjezdu v Clevelandu, tak jedenkrát rozhodněte, ať se ústředí stále nestěhuje, umístněte jednoduše, kde by vyhovovalo nejlépe našim požadavkům, a to dle mého mínění jest jen Chicago! Když ale se rozhodnete, aby se V. V. O. S. A. stěhoval, tak přestěhujte jednou pro vždy!

Vždyť žádná jiné národní jednoty se nestěhují. Šetřte, jest to naší povinností!"

Obyčejný krokodýl někde na Nilu má tvrdou kůži toho žádný kopanec nebolí, chce-li však oklamati člověka důvěřivého dá se do pláče, jako dítě.

Na každého, kdo, aby zavděčil se své straně, chce nás svést na cestu zpátečnictví, na pokraj propasti zanášením rozbrojů a všelikých kudrlinek věreckých do našich řad sokolských, zvolajte za v čas: Vari!

Nestavte do popředí Sokolstva zaryté, chytráčky a vždy jako úhoř hladké, ramenářské licoměrníky, ale muže zásadní, Sokoly opravdové, k nimž pak můžete míti důvěru, že tu vaši lodičku jednoty řádně povedou. Nedopust'te, aby nepřítel zasel koukol mezi pšenici, aby sokolské bratrství kymkoli se využilo, aby k vůli choutkám jedince celek trpěl.

MÍROVÉ NÁBĚHY A NÁBĚHY.

"V kratičké době vrátí se srbská vláda do starého sídla svého do Skoplje. Jsme dalecí jakékoli pomsty aneb zloby, ačkoliv jsme trpěli hrozně od Bulharů a Rakušanů. Přejeme si jen, aby domovina naše stala se zaslíbenou zemí, po které všichni Jihoslované, nalezející se pod jařmem Habsburků a jich vlády, tak dávno již toužili. Jeden jen národ může se strachovati založení veliké Jihoslaviie a Slovinců, Chorvátů a Srbů síly na Balkáně, to jest Německo. A právě to by mělo býti příčinou, proč by tato nová moc měla se zbudovati, vedle Cechoslovenska, jako klínu vraženého do konce snů o cestě z Berlína až po Bagdad."

Nikolaj Pašič, srbský premier.

Českému člověku, každému Slovanu srdce radostí poskočí, čta jednu tu příznivější zvěst' z různých front za druhou, kdežto jako Američané všichni bez rozdílu jen s oprávněnou hrdoostí, nejen že stojíme za svým presidentem Wilsonem, ale s ochotou nezměrnou rádi přinášíme všechny oběti válečné, vidouce jak silně a do písmenky poslední drží se prohlášení svého na osvobození všech utlačovaných národů i přesvědčuje nás, žeť opravdu jde jen za demokracií celého světa! Mezi tím co národ hotovil se ku čtvrté půlce svobody a noví branci roztrídování jsou za nové registrace, promluvil president náš slova pádná na všeliké ty pokusy míru, nechť již znovu a znovu vyšly z prohnílého Rakousko-Uherska, a konečně z Bulharska i došly vyslyšení. Pokud nás se týče, my ač znajíce diplomaty rakouské až příliš dobře, sofijským a jich zrádnému vládcu nikdy bychom nevěřili a majíce s nimi přímo strašné zkušenosti od Strumice, Dževdželiie a od Lehova, k Velesu až do Skoplje, podivili jsme se jen, že slovo Bulhara mohlo nyní platiti, za všechnu tu zradu spáchanou na Srbsku, Řecku a hlavně Francii a Anglii, o Rusku ani nemluvě, za všechna ta zvěrstva, jichž tito lidé dopustili se u Niše ve staré Srbskii, v Macedonii a celé nové oblasti srbské, až po Bitolji i nedaleko jezírek Presba a Orchida Obdivujíce znovu statečnost junáků srbských, již na útesy hory a skal i úžlabin Sokola se dostali a odtud dále postupující do vlasti své, podél Vardaru až ku Skoplji, vzpomínáme těch strašných dnů srbského utrpení, toho hrozného tahu armády srbské Albanií, pronásledování lidu okupovaného území Austrijáky a hlavně Bulhary i Němcem a myslí naší táhne všechno to prokletí, všechna ta lež, ten úskok, to bídáctví kdys také bratří slovanských . . . A ti, že by mohli nyní dostavše na frak a vlastní svoji medicínu, dodržeti nějakých úmluv psaných, slov danných a podmínek mírových spojenců? Strachujeme se, že to nynější pokání mohlo by býti chybou osudnou, jako přechmat hroznější spojenců onoho u Gallipoli a jinde, ano i onoho, jenž junáky srbské uvedl ve vyhnanství na Korfu a pak k Soluni.

Němcům věřiti nelze, Rakušákům tím méně a Bulharům, byť i sebevíce se kroutili, vidouce, že to jejich spojenectví s mocnostmi centrálními začalo se hodně cuchati. Nám bylo

vždy na divno, že bulharskému vyslanci dovolen byl pobyt ve Washingtoně, ač přicházely zprávy, že v záloze kdes na frontě západní i bulharské vojsko konalo prý služby všeliké. Dejme tomu. Však jedno z toho přece vyvoditi lze, to jest, že chytrí Bulhaři znali a dávno si již našli zadní vrátka, to jest cestu k spojencům, kterou dojistá jen v čas nastoupili. A získání času někdy ve válce hodně rozhoduje. Tato cesta vedla k srdci veliké republiky Spojených Států a velikému našemu presidentovi. Ve Washingtoně Bulhaři věděli, že síla jest největší, že když naši tam milosti pak již snáze dostali by se k sluchu ostatních spojenců, zejména Anglie a Francie, odkud se jim již dříve bylo dostalo odbytí, co zatím Itálie s nimi vůbec ani mluvíti nechtěla, dokud nebude všech Hunů pokolení úplné na všech frontách a tedy i frontě vzhůru od Soluně a konečně i nové frontě u Archangelska a nové frontě našich Čechoslováků na Sibíři. Spojenci od té doby co udeřili za jednotného vedení mají úspěchy a tyto úspěchy sotva by pouhý mír s Bulhary mohl zastaviti tam, kde jde se a jistě půjde k potěše všech po svobodě bažících lidí celého světa—k osvobození národů a zajištění míru i rozvoje lidstva veškerého, jež mělo se státi obětí pannačnosti Němců a jejich militarismu...

V tom ohledu president Wilson mezi všemi státníky má dojistá výhodu. Může přímo mluvit a také mluví o svobodě lidstva veškerého, nežli mohou diplomaté říší centrálních, ba i vlád spojeneckých. Ano, ti všichni musí mu zrovna záviděti ten rozhodný a uvědomělý ton řeči, tu přímost a upřímnost slov volených v jeho prohlášeních i podmínkách, za jakých jest hotov k zastavení nepřátelství! To vše opakoval již dávno, řekl ve svých čtrnácti bodech a postup jeho ve všem konání musí mu jen získati důvěru lidstva, ba může dojíti i na to, že v samotných Němcích vyskytnou se ještě i jiní Hardenové, ba lidé tací, jimž porážky na bojištích a mír s Bulhary a nejistota chování Turecka nazeženou husí kůží a půjdou "ve své prokázané kultuře" konečně do sebe! Kdož ví, doby válečné mnohdy lecos vynesly a veliká ubohá Rus pod "zběsilou rukou bolševiků úpící" a jich terorem jest dosti odstrašujícím příkladem.

Velice dobrou věcí, faktem velikého významu, jest bez odporu hlavně i pro nás, že zájmy tak mohutného činitele, jakým jest Amerika, jsou tak silné, i na vzdor jednoduchosti a snah idealistických. Američané jsme v takých poměrech, že můžeme hoditi na váhu vše to nejdražší a nejkrasší ku zabezpečení trvalého míru a v mezinárodní dohodě silou svou i cnostmi opravdových snah nezištných rozhodovati. Mezinárodní naše postavení nám dává tuto výhodu, nikoliv jen naším vlastním přičiněním, ale vykrystalisováním se vlastních poměrů i okolností. Jakoby osud sám byl povolal republiku tuto k řešení zájmů všech národů, k spolupůsobení v práci nejkrasší, jakž tradice národa ameri-

ckého byly vždy zaručovaly. Tu nebude slibů pouhých na papíře, ale skutky docíliti se musí toho, za co krvácí naši i synové všech spojenců, trpí všechny matky a děvy a ženy, dívky, sirotky, choří a nešťastní válkou postižení vůbec, to jest: trvalý mír a svoboda lidstva veškerého...

"Wilsonovo prohlášení zásad, jakž nadějeme se, poslouží všem národům a jejich státníkům a to cestou praktickou jako magnet, ku kterému všechny jejich snahy se přitáhnou a to ve směru konečném, vyšší a bezpečnější organizace našich mezinárodních vztahů." Tak praví "Tribuna" chicagská, rozbírajíc všelikou tu šalmaj mírovou našich společných nepřátel. "Můžeme však býti jisti že naše vlivy tímto směrem mohou i smutně se utvářiti, pakli zasedneme "ku zelenému stolu poradnímu" bez náležitěho pochopení skutečností národní psychologie a nálad i tužeb národních, a ohromné síly těch nadějí a aspirací, které lidstvo a národy staré Evropy od pokolení k pokolení udržovaly, na dnech srdcí svých pěstovaly a platily za ně krví a slzami.

"Jest velice snadné v pohodlné poměrně bezpečnosti našich zajištěných zájmů ustanoviti si co zdá se nám ideální spravedlností a dle toho zformovati si požadavky jiných tužeb národních. Jest velice snadné tak učiniti, kde sami ničeho nežadujeme a chováme jen jisté požadavky, aby se jaksi určitěji vytyčily za účelem získání míru podle našeho. Není však tak snadným obětovati o co jsme po dlouhou dobu usilovali, k cíli nejdražšímu nám, ano i tehdy kdy dovolávali se jiní pouhé povznesení ideálu povšechné spravedlnosti. Žádní národové ani lidé nedosáhli dosud bodu sebeopanování. A skeptikové pochybují, že tak daleko se dostaneme vůbec. Ba filosof mohl by docela dokazovati, zdali by i dobré bylo, abychom mety takové dosáhli.

"Na každý způsob můžeme býti jisti, že problem, který státníci musí luštit na konec této hrozné války, nebude, a my věříme, že nemůže být řešen jen tak zhola. Nemohou a nezačnou "s čistou tabulkou". Ten problem, který musí míti na zřeteli, má své kořeny v dobách dávno minulých a hluboko v povaze lidstva i národů. Architekt, který by chtěl nakreslit plán stavby bez ohledu na zákon snosnosti nedocílil by více, nežli státník, který by chtěl stavěti nový svět bez intelligentního porozumění vlastní bytosti národů a jejich za časté jinde neporozuměných tužeb.

"V Americe my uvažujeme o problemech a záhadách všech se stanoviska skvělé budoucnosti. V Evropě problemem budoucna jest, započítí s problemem minula a tomu věru nikdo nezabrání, ba ani vzorné snahy našeho pana Wilsona.

"Pan Wilson velice výmluvně poukazuje na to, že vztahy a poměry vzájemné národů musí být, či vlastně mají být, ovládány téměřž pra-

vidly práva a bezpráví jako jsou vztahy vzájemné jedinců. Však to jest pravda pouze na polo! Vztahy národů jsou vztahy lidí, pouhých lidí nedokonalých bytostí. Víme, že vztahy a poměry jedinců nikdy se nepodřizovaly theoretickým pravidlům o právech, a nestane se tak dokud povaha člověka se nepodřídí u vlastním jeho nitru tomuto pravidlu práv a pravdy! My snažíme se docílit práva, seč můžeme a co nejlépe. Ale i při nejlepším ještě jsme mety nejvyšší v tom ohledu nedosáhli. Tato válka, doufejme, že uvedla nás na prah lepší mezinárodní situace, ale ještě daleko nezměnila původní povahu člověčenstva a nezkrátila tužby, jež zmítají mozky všech lidí a všech mužů. Jest velice snadným s klidem filosofa a v myslí jeho říci si, že to a to jest správné a spravedlivé, ono chybné, toto nedobré a nespravedlivé. Však státníci musí počítati s lidskou vůlí, vlastní to náš sport našich nejvyšších instinktů a tužeb, nikoliv jako intelektuální stroj pouhý, ale souhrn všech základních sil všech zájmů vlastních, vedle citění a myslení, při němž dáváme přednost též prospěchům jiných před prospěchem vlastním, čili ethický směr, altruismus naprostý.

“Můžeme se dožadovati spravedlnosti a práva i upřímného jednání. Však co se zdá jednomu spravedlností, to druhý považuje za bezpráví. A z toho vyplývá tudíž potřeba dohody ve všech věcech lidských.

“Problem urovnání všech požadavků a zájmů v Evropě jest na nejvyšší komplikovaný v celé historii lidstva. Vyříditi ideálně se nenechá. Nepodvolí se pevnému požadavku idealisty, nedá se vtěsnati zcela do nějakého toho oddělení upravených zásad.

“Pan Wilson nicméně však prokázal velikou službu věci lidského pokroku v mezinárodních vztazích svým statečným projevem zásad, dle nichž jak Amerika věří, měli by se řídit ustanovení vykonavatelé mírových podmínek a dále posloužil i ujištěním celého světa, že vliv Ameriky loyálně ponese se směrem tím, jenž vedl by k zabezpečení a uskutečnění našich zásadních požadavků. Touže dobou dovolmež si, aby nevypadalo tak, jakoby směr náš měl býti uzoucně theoretickým pouze a že nehodláme používatí veliké naší síly k tomu, abychom se dopustili chyb—jichž obyčejně dopouští se lidé, snažící se vtěsnati život do formulky aneb lidé zapomínající lidské hmoty, z které jsme všichni bez rozdílu zdělání.”

V tělocvičně naučíš se hochu svědomitosti, přesnosti, která provází tě po celý život.

Dobrý Sokol stává se nejen silákem tělesným, ale i silákem, mistrem svého povolání a na vojně, nad jiné spíše vynikne, protože utuženy jsou svaly jeho, jako vytříbena mysl volná, vlastního rozumování a individuality uschopněná pro každý případ.

VELIKÉ DÍLO HODNO SVÉHO MISTRA...

Byli jsme na sklonku minulého měsíce ve Washingtoně za důležitým posláním a to na požádání Amerického Červeného Kříže. Stali jsme se svědky mimoděk i oslavy hrdinů Cizinecké Legie Francouzské, když táhli kolem pomníku velikého Francouze Lafayettea, jehož Američané zvláště v době poslední přímo zbožňují, snažíce se vojsky svými co nejdříve proniknouti do jeho rodiště v Lotrinsku i viděli jsme již ty mnohé následky hrozné války, ty zmrzačené vojíny naše, choré a trpící muže statečné, ano setkali jsme se i s některými bratry Srby, již spolu s Chorváty, Slovinci a Slováky zasvětili služby své vlasti, jako bylo popřáno nám tak mnohé vypozerovati z dosavadních výsledků naší osvobozovací akce československé, od té doby co vedení jde z hlavního stanu našeho ve Washingtoně, hlavního stanu našeho velitele naší armády a velikého vůdce našeho prof. Masaryka. A z toho mnohého byli jsme i svědky velikého díla, jež hodno svého mistra... O čem po leta se jen mluvilo, hovořilo a povídalo na nejvyšších místech činnosti naší národní, v kruzích vyšší diplomacie a všech tužeb národů slovanských v tom kletém Rakousko-Uhersku, na místech různých politických stran i hospodářských skupin, na sněmech i v říšské radě, poslanecké sněmovně, ba i u dvorů mnohých a vlád, tu v tom Washingtoně najednou stalo se skutkem! Stalo se skutkem dříve, nežli kdo se nadál, dříve, nežli druhé výsledky dosažené v naší akci, abychom tak děli dozrály. A litujeme jen, že tisk náš na vlastní úvahy dnes žel tak chudičký okamžik z života našeho přímo nejdůležitější nechal si ujíti téměř bez poznámky a vlastního posudku. Co napsalo se již o vzájemnosti slovanské, o jednotném postupu všech větví slovanských, v každém odboru práce a snah a nyní, když příčiněním prof. Masaryka najednou dospěje se k metě téměř nejvyšší, sotva odbylo se několika slovy. A přec jaký význam má tato meta společného úsilí, společného postupu všech Slovanů a bratrů, jaký dalekosáhlý význam směřující na rozbití Rakousko-Uherska a to zrovna tam, kde ještě do nedávna utěšovaly se nejvyšší kruhy vládní tou domněnkou, že snad na rozčlankování Austrie dojití nemusí, jestli jinak pomocí se může nějakou tou federací národů v rámci říše všelijak sklízené...

Jako synové a dcery z národa českého, ve volné republice našich Spojených Států naučili jsme se za ta leta pobytu zde, že různí národové mohou zcela klidně vedle sebe žítí a se na vzájem rozvíjeti jako jeden celek a to platí zejména i o všech větvích slovanských. Rodiče vychovávali nás již od malička, abychom byli dobrými členy národa svého a zde učili nás, abychom vážili si jako občané američtí nejsvětější instituce veliké této republiky. Nasáknuvše tou volností, svobodou a bratrstvím lidstva veškerého chápali jsme boj za demokracii a svobodu, jakž ve štít napsala si naše nová vlast za osvobozením

jdouc národů všech celého světa a jak od samého počátku národ náš již doma chápal. Tam znala se příležitost odboje a příležitost ta i z venčí důkladně jest využitkována. My v české Americe rovněž se činili, třeba ještě mnohé k vykonání zbývalo. My vzpomínáme těch tam doma, vytušili hned, že na synech a dcerách svých vlast stojí — a hle, ti synové naši pod vlastním praporem již na všech téměř jsou frontách. Oni se bijí a na nás jest, abychom boj ten podpořili každým směrem a jistě nemůžeme učiniti lépe a za většího bezpečí výsledků kýžených, jako když semkneme šiky všech Slovanů, nejen doma, ale i zde v té naší české Americe a Americe polské, srbské, chorvatské, Slovinců, Rusinů a bratří našich nejbližších, Slováků. Ti byli první, již spojení vzájemné a postup jednotný proti Rakousku a Uhersku chápali, kdežto Poláci nedůvěřující nikomu, nežli Římu a jeho nohsledům, živlů liberálnějších se vždy spíše vzdalovali, jestli zrovna bratry své Čechy zejména, za zády doma nezrazovali. Jihoslované a Srbové zvláště lnuli k nám láskou opravdovou, již my spláceli měrou zvýšenou, litujíce ubohé a zdeptané Srbie i lidu toho statečného. Všichni vzpomínáme rodných krajů svých, dechu stromů jejich, krás domoviny vytušili jsme jak bylo by pěkné, kdyby nádherné luhy slovanské konečně vlastním lidem spravovány byly a cizák vyhnán ze zemí mu nenáležejících. Všichni jsme vzpomínali, stejně dumali a přece každý národ vlastní šel cestičkou, jestli zrovna toho druhého bratra svého vědomě nepotíral. Tak bylo doma a tak bylo i zde, kde jinak již dávno měli jsme se naučiti, zejména my kruhy národní a pokrokové zvláště . . .

Pravda, v Sokolství není nová myšlenka vzájemnosti slovanské. Vznešené idey Tyršovy, jako projev touhy po dokonalejším, volnějším a silnějším žití národním, staly se záhy majetkem všech Slovanů. Byly úkazy přirozené, že právě zvláštní rysy výchovy sokolské upozornily na sebe i ostatní národy slovanské, které byly pronásledovány týmž osudem, úpěly a zápasily v týchž poměrech nevolnických pode jhem Habsburků pak zvláště. Srbové pochopili junáctví sokolské nejdříve a také zde v Americe byli se Slováky mezi prvými, sokolské jednoty založivšími. Prof. Masaryk poznal Sokoly v Záhřebě, jako znal bratry Srby i Slovince, věděl, že mocným popudem k činnosti národní výchovy a politického odboje, jenž následovati musel a vzpružením lidu k vlasteneckým tužbám byly zejména všesokolské slety české a hromadné zájezdy českých výprav sokolských k bratřím slovanským. Věděl, pokud Sokolstvo se osvědčilo v akci přítomné, jak naše, tak i Slovanů všech a již použil símě učení Tyršova i vložil v půdu druhých bratrských táborů, jakž se vyskytly zde ve Spojených Státech a ústředny své měly v městě sídelním ve Washingtoně. Tu sbíhaly se veškeré nitky národní práce všech Slovanů, tu se kuly plány na doby příští, překreslovaly

mapy i působilo na veřejné mínění, aby znalo každou tu větev slovanskou zvláště a celek všech Slovanů vůbec, sklamaných až do niter svých ruským "bolševismem". Masaryk znal vznětlivou povahu Jihoslovanů, jako znal dobře Poláky a za nedlouho po krátkém pobytu v sídelním městě navazoval styky vzájemné a výsledky nedaly na sebe dlouho čekat. Sebral rozházené pruty síly slovanských bratří a vzpomínaje slov Svatopluka pověděl o jednotném postupu dnes velikému Poláku Paderewskimu, zítra líčil vzájemné tužby zástupci Jihoslovanů Dr. Hinkovičovi a po zítří již poznal, že bratří Slované všichni jdou do sebe, ba že uznávají možnost dohody i s Rumuny, Italy a Rusíny, možnost o které se nám doma sice často snilo, nám "slovanofilům" pak zvláště, třeba panstvo "černo-žluté" nerado vidělo. A tak vzpomínaje slovanských sjezdů revolučních i Havlíčkových slov "o Austriji zbídačelé" použil příležitosti a označiv druhým vůdcům slovanským výhody jednoty, vzájemné důvěry a možnost uskutečnění tužeb na rozbití Rakouska spojenými silami půjde-li se v před, vydal se s nimi za domluvy k návštěvě presidenta Wilsona do Bílého Domu. Šlo se společně jako zástupcové potlačených národů z Rakousko-Uherska a sympatie velikého presidenta našeho veliké republiky jsou rázem získány, když ještě do nedávna na místech nejvyšších se kolísalo a s Austrijí vlivem osobního tajemníka presidentova, jenž na podnět Říma pracuje, "šalmajím míru" stále ještě víry připikládati se zdál. President prohledl Burianovy bublinky, prohledl poprvé a jistě prohledne i na příště, když bylo mu vysvětleno, že třicet milionů potlačeného lidu v Rakousko-Uhersku celému světu dokazuje, že Rakousko-Uhersko není vlastně ani žádný národ, ani stát, nýbrž zbankrotělý útvar, ztrativší důvěru světa i lidu, který v zemích dotyčných obývá, ano i důvěru lidu slovanského, jenž nalezá se mimo hranic svých domovin a lidu všech větví slovanských ve Spojených Státech amerických.

A jsou-li tyto větve slovanské, bratrské v této důvěře za jedno, proč neměly by tím spíše býti za jedno v odboji, který za jedním a týmž cílem šlechetným všechny stejně vedou?

Svoboda všech národů — všech národů slovanských a k té přispěti musí všemi obětmi na krvi a statcích i všechny větve bratrské, všichni Slované. Čili Slované všichni bez rozdílu musí spojití úsilí své proti rakousko-uherskému násilnictví, usurpaci a potlačování práv člověka, jestli náhodou nenarodil se z krve německé. Sám president Wilson uznal a na nás jest, abychom v těchto snahách všech nám společných i společně postupovali. Tak jest naší povinností připraviti se pro každý případ i k "jednání u zeleného stolu" a tak jest naší povinností, abychom sesílili šiky své na každý pád Austrije. Již píše ruka osudu ten ortel nad branami zámku v Schoenbrunu, již píše písmem krvavým co čeká trůn Habsburků a my jen těšíme se, že za

pomoci Masaryka k té barvě krvavé mohli jsme také přispěti, jakž souzeno bylo nám na čest' přítomných a lepšího budoucna . . .

ZE VZPOMÍNEK ZAJATCE.

III.

Ocitl jsem se tedy onoho nevlídného, podzimního večera ve Skoplji, v nemocnici jiné, větší sice, než ona v níž jsem celou to dobu ležel, ale byla neupravena, špinavá, nedůvěru vzbuzující. Byly to tři obrovské budovy, sloužící za časů tureckého panství za tabákové skladiště. Širokým vchodem mne zavedli do vnitř jedné z největších z těchto tří staveb — stál jsem prostřed velmi rozlehlé místnosti — s nízkým stropem, který byl podepřen četnými dřevěnými sloupy — spoře osvětlené blikavým světlem několika petrolejových lamp. V levo i v pravo vedly podobné vchody jakým jsem byl vešel, někam ven a u zadní stěny proti mne vedlo schodiště, prosté, dřevěné na horu někam. Sotva jsem měl čas se rozhlédnouti kolem ježto mne oslovil srbský důstojník — česky — a poznal jsem v něm ihned onoho kapelníka, s nímž jsem se již viděl v nemocnici v gymnasiu a jenž mi byl slíbil, že mne vezme po mém ozdravení do své hudby. Necítil jsem se již tak opuštěným a ochotně jsem jej na jeho vybídnutí následoval po schodech vzhůru. Přišli jsme do prvního poschodí — totiž místnost jako dole s velmi nízkým stropem, dřevěnými sloupy a šedivými lampami ale prostora byla naplněna, vlastně přeplněna železnými postelemi v kterých leželi samí ranění a nemocní, tváře většinou divě a surově vyhlížející, zarostlí, špinaví a mezi nimi "bolničáři" mužští i ženské, ošetřovatelky, vojáci i civilové všichni velmi málo důvěry vzbuzující. Než kapelník mne vedl dále do druhého poschodí — tentýž obraz jako dole — a konečně i do poschodí (sprot) třetího, kde se zastavil, zavolal srbského vojáka "koplara" s jednou hvězdičkou na rameni a ukazuje na mne, pravil mi, že budu u něj vykonávati službu "bolničara", nakazoval mu, aby se mnou dobře zacházel a mne pak, odpočítav 20 postelí s raněnými Srby řekl, že moje služba bude záležeti v starání se a v ošetřování těchto 20 raněných. Po té se mnou rozloučil a odešel. Sotva, že sešel as do prvního poschodí, všichni bolničáři a as 3 ženské ošetřovatelky se ke mně shrnuli a počali mi spílat a hroziti a jen že se do mne nepustili — byl jsem tu jediný "Švába" mezi Srby a jediný hromosvod všech nadávek a nenávisti jejich. Byl jsem oblečen v roztrhanou uniformu rakouskou, celou zakrvácenou, na nohou nesmírně veliké boty, každou jinou, a na hlavě prostřelenou rakouskou čapku bez štítku. Než jsem se nadál jeden ze Srbů mi čepici strhl z hlavy a více jsem jí nespasil — za několik dní mi dali teprve srbskou vojenskou čapku (šajkačku) již jsem pak již stále nosil. Nastala mi nyní řada utrpení, nejsmutnější perioda mého života v Srbsku — na štěstí netrval tento stav dlouho. — Pozdě večer též den jsem si lehl do koutka na zem, na postel, ačkoliv jich bylo dost prázdných, oni nedovolili Srbové lehnout — dlouho jsem nespas a za tři hodiny mne jeden bolničar vzbudil, abych "ustal," že mám službu — vyskočil jsem a do rána jsem musel se starati ne o 20 raněných jak kapelník byl nařídil, ale o všechny, kteří v místnosti byli — ten na mne volal, abych ho šel obrátit, ten chtěl vodu, ten chtěl na stranu, onen mi spílal, abych šel pro doktora — sotva již jsem stál na nohou, ale přestrasen hrubým přivítáním vše jsem vykonával s ochotou. Pak jsem se dočkal rána a tu teprve mi nastala práce — nejdříve jsem musel celou místnost zamést, snídaně (čaj) nositi a rozdávat mezitím raněným neustále sloužiti a pak hned zase na nosítkách těžké pacienty k převazování nositi vše za neustálého nadávání a proklínání bolničarů i raněných, a to jen proto, že jsem Švába — toto slovo mne více bolelo, než ná-

maha — já a Švába! Pak se rozdával chléb, který jsem musel vléci v pytlích až do třetího poschodí, po té oběd — ale na mne se dostalo jen trochu polévky a kousek okoralého chleba — a tak to chodilo celý den, neměl jsem ani chvilky k odpočinku a přes nejlepší svoji vůli vyhověti a posloužiti všem jsem stržil jen nadávky, posměch a často i ránu. Bylo mi hrozně ale nezoufal jsem. Mezi raněnými byl jeden mladý "kaplar" těžce raněný na obou nohou a pravé ruce — tomu jsem byl nucen nejvíce sloužiti a byl jsem snad od něj nejvíce nenáviděn — ale jen as 3 dny, brzy jsem viděl, jak se chování jeho ke mne mění, výraz jeho tváře nebyl již více tvrdý a as 5. den ráno, právě, když mne jeden ze srbských vojáků-bolničarů týral, zastal se mne můj pacient a vyložil št'avnatými slovy zahanběmu bolničaru, že kdyby byl zdrav, že by mne nesměl nikdo týrat, protože ačkoliv prý jsem Švába, starám se o raněné Srby jako o své bratry a oni srbsští bolničáři prý jsou horší než největší "maugupi a lupeži". Byl jsem tím zastáním velmi příjemně překvapen a svému nenadálému ochránci jsem nyní činil co jen na očích jsem mu viděl. Týž den před polednem navštívil nemocnici vrchní lékař vojenský ve Skoplji, starý plukovník, jenž byl zároveň "upravníkem" naší IV. res. nemocnice. Chodil mezi raněnými a hovořil s nimi jak s bratry — když přišel k mému pacientu a ochránci, tento na něho zvolal "gospodin pukovniče, imam da se tužim (stěžovati si) a — k mému největšímu údivu žaloval na srbské bolničary a hlavně na onoho jednoho, jak mne týrají, sami nic nedělají a mně místo jídla a odpočinku, spílání a nejhorší práce dávají. Plukovník ho vyslechl, zavolal si mne i onoho bolničara, mne podal ruku a pochlíbil mne — bolničaru pak řekl něco co nechci zde opakovat a v zápětí z levé i s pravé strany se sypaly na provinilec políčky s takovou upřímností — v pravdě srbskou — že ten již při druhé začal roniti krokodíli slzy, ale musel stát jak svíce a až když pana plukovníka bolela ruka — mohl bolničar s oteklostí tváří, pěkně po vojensky pozdravit a co nejrychleji zmizet. Bylo to pro mne skvělé zadostiučinění — ale hlavní věc byla, že jsem se měl o něco lépe, dostával jsem alespoň jísti a v noci jsem mohl 5 hodin spáti — jinak práce jsem měl stále dosti. Jedenáctý den se stal pro mne obrat velmi příznivý. Byl jsem přeložen z nemocnice do operační síně, kde tehdy právě počala pracovati anglická missie. Tu jsem měl pokoj a klid. Vedle operační síně byl nevelký pokoj as s 10 lůžky, kde leželi vždy ranění několik dnů po operaci. A o ty jsem se staral ještě s jedním srbským 16letým hochem; mimo to jsem pomáhal při každé operaci. Bylo mne tu dosti dobře, práce nebyla namahavá a jídla bylo dosti. Ale — vůči hledě jsem chřadnul. Počasí bylo velmi sychravé a v pokojíku, kde jsem spal s raněnými, se nemohlo mnoho větrati — odtud také hrozná atmosféra a zápach přímo nesnesitelný. Zvykl jsem sice po několika dnech ale za to jsem slábl, neměl jsem chut' k jídlu a byl jsem hrozně bledý, jak mrtvola. Jednou v neděli odpoledne nenadále mne navštívil jeden z mých srbských přátel z III. res. nemocnice — Duško, bratr Zory, první mé přítelkyně v Srbsku. Měl jsem z návštěvy nesmírnou radost ale ta byla ještě větší, když jsem musel jíti s Duškem k němu domů do bytu, kde mne očekávala roztomilá společnost. O této mé první návštěvě se však zmíním obšírněji až příště a budu vyprávěti dále o mém pohybu v nemocnici. — Byl jsem již přes měsíc na operační síni, když jednoho dne v prosinci před našimi svátky, vešel ke mně kapelník — jenž byl zástupcem upravníka nemocnice — a zhrozil se, když mne spatřil, jak vypadám — poznal ovšem z hrozného zápachu v místnosti, kde vězí toho příčníka a rychle se rozhodl, že mne na podobném místě nenechá — umřel by's zde, mi pravil. Přemýšlel, co se mnou; pak mi řekl, kdybys alespoň uměl srbsky číst a psát, měl bych pro tebe dobré místo — pospíšil jsem si s odpovědí, že umím již dávno dobře číst i psát — a byla ruka v rukávě. Za ne-

celých deset minut jsem se již stěhoval do kanceláře, kde jsem rozmnožil její personál — skládající se ze Srbů studentů — stal jsem se písařem nemocnice. Jak jsem byl kapelníku vděčen! Měl jsem se nyní opravdu dobře — práce s perem byla mi zábavou, času volného jsem měl dost, jídlo znamenité — a svobodu — mohl jsem svobodně vycházeti ven do města a když jsem pak krátce na to dostal nový oblek srbského vojáka od kapelníka, nikdo, kdo mě blíže neznal, ani si nepomyslel, že v srbské uniformě vězí bývalý Švába. Úřad svůj jsem zastával k největší spokojenosti všech a hlavně kapelníka, který si mne velice zamiloval a já sám bych byl za něj život dal. Mohl jsem se nyní častěji scházeti se svými přáteli z III. res. nemocnice a několikrát jsem byl též na návštěvě u Zory a Duška, kde vždy se sešla krásná společnost. Kapelník právě na srbské Vánoční svátky (jsou 13 dní později než naše) dostal povolení k angažování zajatců ku své hudbě — a já jsem byl první. Brzy na to sehnal kapelník ještě as okolo 20 zajatců hudebníků — většinou Čechů, kteří prozatímne všichni bydleli u mne v nemocnici kde se i stravovali. Na zkoušky jsme chodili do kasáren četnických a k prvnímu koncertu došlo právě na Nový Rok srbský. A nyní nám nastal život krásný a klidný. Zapomněli jsme, že jsme zajatci, všude nás přijímali jako sobě rovné — a my nevěděli ani, že je válka. Nejlépe jsem se snad měl já a krátké ono utrpení z počátku mého zajetí tím bylo brzy zapomenuto — — —

Jarka Berka.

Dr. W. A. Evans:

JAK VYHRAJEME VÁLKU.

(Překlad za laskavého dovolení spisovatele a chicagské "Tribuny".)

Mám za to, že naše armáda a síly námořní konají svou povinnost a vykonají. Prodlením jednoho roku, bez jakéhokoliv rozšířování, pořídili jsme si vojenskou sílu přes dva miliony mužů. To jest několikrát tolik, nežli byla naše armáda v občanské válce vůbec, což ovšem znamená, že jet' armáda největších rozměrů, jakou jsme kdy do služby povolali. Jest větší, nežli která jiná zem byla mobilisovala do války před rokem 1914.

V několika válkách jichž jsme se účastnili, američtí vojáci vždy rovnali se vojsku proti kterému táhli. Naše armáda doby přítomné měla k výcviku pouze jeden rok a to vedením amerických sil, jimž pomahali vycvičení odborníci, bojovníci z Evropy.

Přehledneme-li příčiny pádu těch kterých armád, od té doby co národové začali se starati o zdravotní stav svých vojáků ukazuje se, že armády neklesají k vůli úmrtnosti a podle počtu mrtvých a zabitých v boji, ba ani ne dle toho kolik raněných hyne. Pád vlastní obyčejně zaviněn bývá z nedostatku střeliva, zbraní, životních potřeb aneb peněz, ano i proto, že lid v týlu nepomahal z důstatek jeho vlády.

Z těchto několika příčin můžeme předpokládati, že armáda a loďstvo i síly námořní vůbec vykonají přidělený jim úkol, pak-li také civilní obyvatelstvo a lid vykoná povinnosti své. Lid a občanstvo veškeré budou základním kamenem této války, tak jako bylo vždy i ve válkách nedávných.

Po několik let před tímto hrozným zápojem světa naše obyvatelstvo se množilo v poměru dvou procent ročně. Jedno procento připadalo z toho na přistěhovalectvo a vystěhovalectvo. Počet narození dosahuje bodu dvě a pět desetin procent. Následkem toho obyvatelstva přibývá o jedno procento ročně a to z toho důvodu, že porodů jest více úmrtí. Náš průmysl, obchod a poľní hospodářství zakládá se na ročním přírůstku dvou procent ročně, pokud obyvatelstva se týče. Roku 1917 jedno procento odpadlo. Dvě procenta pak nastoupila službu vojenskou.

Nyní s novým odvodem bude ještě patrnější. Na vzdor tomu slyšíme tu a tam, že náš pořad ještě pokulhává, protože nevyrobíme dost pušek a dosti rychle nepokračujeme ve výrobě děl, nepokračujeme hbitěji v hotovení střeliva, nestavíme prý dosti rychle lodě a nehromadíme dosti životních potřeb, potravy a p. Příčina proč tak bylo spočívá v náhlém povolání dvou procent mužné síly do zbraně a na druhé straně odpadnutí jednoho procenta obyčejného přílivu přistěhovalectva. Lék záleží tudíž v získání dosti výkonné síly, jež by tato tři procenta nahradila.

Provedlo se několik zdravotních přehlídek a to na různých místech a v různých obvodech země naší. A každá taková zkouška ukázala, že více jak dvě procenta obyvatelstva zůstává napořád mimo práce a činnosti a to následkem nemoci. Kdybychom ztrátu tuto zcela mohli vymítnuti stálo by k náhradě za práci konanou mužstvem povolného k praporům.

Zprávy ze závodů válečného průmyslu a zejména ve výrobě střeliva, ukazují, že práce celkem přesunula se a nedocházením i omeškáním v těchto odborech, že ubýde na síle pracovní poměrně jednou tolik, nežli v průmyslu druhém. Zdálo by se tudíž, kdyby stav onemocnění a význačné přesunutí i veliké zameškání mohly se odstraniti, že získalo by se více jak tři procent ztrát, jež jeví se nedostatkem přistěhovalecké vlny a byla by tu příležitost z mnohých dělníků povolati síly vhodné k službě činné ve vojště.

Lékařské přehlídky o stavu tělesném i mysle při odvodu branců zjevily nám, že 30 procent bylo z nich, nejen tělesně neschopných v době prohlídky, ale že nikterak chyby jejich nedaly se napravit, aby se dotyční stali schopnými služby vojenské. Jinak bylo s těmi, kdož prošli tou či onou školou tělesné výchovy a tužili se po leta. Pak-li 30 procent mužů ve stáří 21 až 31 let prvního odvodu byli tělesně neschopní, pak procento pracujících třídy mužů a žen, nemohoucích vydržeti celodenní zaměstnání následkem tělesné nedostatečnosti a poruchy jistě jest větší 30 procent. A jak teprve bude při novém odvodu sil mladších od 18 let až do odvodu sil starších do 45 let. Takováto neschopnost, nedostatečnost jest ovšem zcela jiná nežli pouhé zameškání a vyhnutí se práci následkem nemoci a podobně. Týká se zejména mužů a žen v práci, čili sil, jež konají méně díla, nežli by se dle schopnosti jejich ve stavu normálním očekávali dalo.

Kdyby muži a ženy věnovali se tělesné výchově, to jest, kdyby k utužení svému přispívali soustavným a pravidelným cvičením těla jako vojáci činiti musí, pak denní výsledky pracovní každého průměrného dělníka a ženy musely by se jen zvýšiti a stav zdravotní celku zlepšiti vůbec. Větší a soustavná péče o zdraví měla by za následek, že přítomná síla pracovní i zásoba její rozhodně nahradila by ztráty tři procent, o které se výše zmínujeme.

O číslích nového odvodu nelze ještě mluvit, ale tolik jest jisto, že muži mezi 21 a 31 rokem tvoří asi devět a šest desetin veškerého obyvatelstva. Hoši od 16 do 21 let, muži od 31 do 60 a ženy mezi 16 až 60, když je připojíme, tvoří skupinu, v které nalezá se devět a čtyřicet a čtyři desetiny procenta obyvatelstva, čili pětkrát tolik jako ve skupině mužů od 21 až do 31 let. Jen dost malé přesunutí v práci již by porušilo vlastní prameny ustavující vojenskou sílu.

Třeba nebyla úplná produkce hlavním požadavkem na udržení a upevnění občanské morálky, jest přec jen naprosto podstatným bodem, i řekl bych jedním z nejdůležitějších. Že občanská morálka jest spolu s kázní národní základním kamenem celého zřízení vládního dokazují nejlépe činy a úvahy Němců, pravých to řemeslných válečníků vymýšlejících všeliké plány a divné cesty na bezohledné zabíjení i těch, kdož se vlastního boje ani nesúčastní. Tolik ostatně Němci dokazují již od doby boxerského povstání v Číně. Na žádném jiném základě aspoň nedá se vysvětliti jejich stálé

zájezdy nad klidná města, nemocnice a ústavy mnohé a hrozná díla jejich aeroplanů, jichž používají k zabíjení, vraždění a zastrasování žen a dítek bezbranných a to na místech, kde není ani vojenské posádky a daleko jest za frontou. Jinak také nemůžeme si vysvětliti jejich nevojenské operace a střílení z dalekonosného děla na Paříž, nežli se jim v nynějším postupu spojenci dostali jak náleží na kůži. Vraždění klidného občanstva, žen a dítek v chrámech shromážděných a dobijení chorých a zraněných po nemocnicích spojenců, tot' hrozný doklad jejich řádění.

Však nejsou jen Němci, docela ne, již objevili, že morálka občanstva, tedy obyvatelstva civilního jest základem moderního válečnictví. Jdeme-li list po listu dějinami válek posledního století, najdeme, že zápol vlastní vždy přestal, když lid doma poklesl i zapoměl povinnosti své v podpoře armády v poli se nalezající, tedy v týlu. Občanská morálka, jsouce základem hlavním celého ústrojí nadchává a povzbuzuje vlády, aby vykonaly vše, podle sil svých a moci své, co vedlo by k vítězství a zejména jedná-li se celkem o vše spravedlivou a všech národů svobodu i demokracii světa, jako v tom zápasu našem doby přítomné. Ký div, že pak morálku lidu svého vláda snaží se udržeti, vyvíjeti a povzbuzovati.

Takový administrátor mužné síly, věru že byl by úkol daleko důležitější, nežli železniční správy, nad potravinami, nad spotřebou uhlí a jiní administratoři. Důležitým bodem a hlavní částí činnosti a funkcí takového administrátora byly by otázky týkající se udržení obyvatelstva na výši pravé výkonnosti utužení v těle i mysli a podpoře všeho toho co k vývoji a zdárnému i zdravému stavu národa přispívá vůbec i k posile jeho zvláště.

NÁVRHY NA OPRAVY STANOV.

Sbor Sokolek Tábor Slovanské Lípy v Chicagu, Ill.

— Hlava 3. článek 4., aby se jména navržených číkanek nezasílala na Výkonný Výbor.

— Hlava 4. článek 10., aby se onen článek vynechal.

— Hlava 11. článek 7. Návrh, aby sjezdový fond spravován byl jednotlivými sbory.

— Hlava 11. článek 9. Onen článek vynechat jelikož jest v několika odstavcích.

— Hlava 12. článek: Vzdělání rodáků našich se má vynechat, jelikož je v tom smyslu dvakrát uveden.

— Hlava 15. články 1., 2., 3., 4., 5., 6. a 7. mají se upravit, aby nebyly tak rozvláčné.

— Hlava 18. článek 1., aby do župního výboru zástupky byly voleny na 2 roky a jedna vždy dosluhovala.

Výbor na opravy stanov: Marie Šlaufová, Josefa Kubů, Marie Kallasova, Barbora Náprstková a Terezie Vondráčková.

Za Sbor Sokolek Tábor Slovanské Lípy

Marie J. Šlaufová, starostka. Josefa Kubů, tajemnice.

— Sokol Slávský ve své řádné schůzi, konané dne 24. července t. r. usnesl se dožádati br. V. V., aby příštímu sjezdu předložen byl návrh, aby členové předsednictva V. V. S. O. v A. požívali při sjezdech práva hlasovacího, bez ohledu na to, zda byli tam vysláni jako zástupci svých jednot či nikoliv. Se sokolským pozdravem Na zdar! Za Sokola Slávského M. Brichta, jednatel.

— Sokol Detroit podává tento návrh na opravu stanov: "Aby člen, který byl vyloučen po dobu světové války pro porušení slibu vojenské služby, nebyl připuštěn k žádné jiné jednotě za člena, vyjímaje v tom případě, že by se jednoty v tom ohledu vzájemně dohodly." Hl. 4. čl. 6. Za Sokol Detroit A. Skramský.

VZDĚLÁVACÍ ODBOR.

VZNIK A ROZVOJ TĚLOCVIČEN.

Vrozená láska starých Řeků ku cvičením tělesným již v pravěku přiměla státy řecké ku zřizování cvičišť. K tomu účelu upotřebeno bylo prvotně kypřých rovin poblíže vodních pramenů, řek aneb moře. Však ale i staří Egyptané k účelům těla cviku místa vhodná vyhledávali i Indové a Číňané. U Řeků zvláště pověstné bylo gymnasium v Elidě při vlnách Peneia, athenské Lykeion při Ilissu, jehož zříceniny byli jsme si prohlédli a zvláště nás zajímalo, jako i ono v Tarsu při Kydnu, v Heraklei při Asopu a podobně. Zpravidla cvičilo se mimo město, jako v Athénách, Megaře, Eefsu, Hareklei a jinde. Nás Hellada jako vzor Tyršův ovšem zvláště zajímá, jakož i okolnost, že teprve později po vítězných bojích malého národa utuženého s mocným národem Peršanů za nastalého blahobytu přeměněna byla původní přirozená cvičiště v nádherné budovy obrovských rozměrů se zvláštními odděleními pro různé druhy cvičení, jako gymnasia, palaistry, stadia, hyppodromy a jiné. A zajímavé u Řeků, že již v těch dobách dávných měli zdravotní svůj odbor tělocvičný, jakž velkolepé síně, sloupohradí a posluchárny stromořadím krásněné, cvičiště, herny, míčovny, lázně dokazovaly, poskytující nejen hojně zábavy, ale i občerstvení i naučení se vzdornosti a utužením i prvé pomoci pro každý případ.

Gymnasion nescházelo v žádné obci řecké, ba některé obce honosily se i větším počtem takových cvičišť. Tak na příklad v Athénách viděli jsme zbytky překrásných těch míst, vhodně zařízených čtvero: Lykeion, Kynosarges, Akademie a Ptomaion. Teprve, když sami se přesvědčíte a na místě poznáte, jak tu hodovalo se tělesné výchově za péče učenců největších i umělců zdatných, dovedete tím spíše oceniti veliké snahy našeho zakladatele.

Kromě athenských slyňula nádhrou gymnasia v Argu - Kylabaris, v Korintě - Kraneion, na Kretě a ve Spartě. Jest zajímavé, jakž Kroupa zdůrazňuje v dotyčné stati, "že spartánské dívky měly již v tehdejších dobách svou tělocvičnu."

Dobrého příkladu Hellady následovaly v brzké i jiné země a tak vznikla gymnasia v Alexandrii, Nikopolu, Smyrně, Efesu, Klazomenách, Nikei, Sinopě, Miletu, Antiochii a jinde.

Nějbvětší oblibě ve starověku těšilo se stadion, které Lykurgos zbudoval na břehu Ilissu kol roku 350 před Kristem. Stadion toto proměnil později Herades Attický ve skvostnou stavbu se sedadly z pentelského mramoru. Dílo toto, vyžadující čtyřleté námahy, nazval Filostrates divem světa. Zbytky stadia ještě dnes lze shlédnouti a my, když stáli na těch skvostných hlazených balvánech bílého mramoru, mimoděk vzpomínali si průkazů síly zde projevovaných, co zatím dnes potomci toho velikého národa nevyňikají mnoho, ba ani jako spojenci v tom hrozném zápou našem proti velikému nepříteli společnému, neukázali mnoho té statečnosti a mužnosti velikých předkův svých, již tolik v tělesnou výchovu národa byli věřili. O jiných cnostech národa velikých předkův staré Hellady lépe, když dnes pomlčíme.

Římané chovali se v dobách dávných vůči tělocviku již zcela jinak, nežli Řekové staří. Ačkoliv byli ve stálém styku s nimi, ke cvičením tělesným nepří-

lnuli. Teprve v době císařské zavedeny zápasy se zvířaty v budovách zvaných amfiteatry.

A později a na to nutno po stránce naší hlavně poukázati, abychom se nedali zejména my volní Sokolové mýliti všelikými výsledky katolickými a jinými, že rozvoj křesťanství na konci starověku a počátkem středověku otupil úplně v lidu smysl pro tělocvik.

Objevením se karousselů za Jindřicha IV. ve Francii a odtud po celé střední Evropě vznikl u šlechty zájem pro vyspělost tělesnou. Za tím účelem postavena byla první školní tělocvična pro vyučování tělocviku dítek knížecích a šlechty roku 1575 v Selzu. V této škole měli mladší hoši nabýti potřebné otužilosti a náležitě zručnosti v zacházení zbraní dle předepsaných method. Však tu již roku 1592 až do roku 1671 Jan Amos Komenský volal po hřištích pro mládež školu navštěvující, jež zařizovati se měla hned vedle budov školních. Jemu hry mládeže staly se jednou z pomůcek výchovných a tělocvik především nutným k posile budoucna lidu a národa našeho zvláště.

Jako Komenský tak i průkopníci tělocviku v nové době byli rovněž skromní, držíce se příkladů předchůdců svých v Řecku. Stačilo jim prostorné cvičiště pod širým nebem, vzdálené od města a poblíže lesů. Teprve rostoucím zájmem a žádostí po celoroční úpravě tělocviku, neodvislého od rozmarů počasí, přistoupeno ku stavbě krytých tělocvičen uprostřed měst poblíže škol.

Basedow založil své "Philanthropium" roku 1774, za ním již připravoval se na tělocvičen zbudování Salzmann, Guts-Muths a jiní. Salzmann má školu tělocvičnou v Schnepfenthalu 1784 a první pravidelnou tělocvičnu vystavěl v Berlíně roku 1790 Meieratto, řídící Jáchymského gymnasia, kdežto první letní tělocvična i s hřištěm vyskytuje se roku 1811 v Hasenhaidě u Berlína. Podnět ke stavbě této tělocvičny dal B. Ludvík Jahn—1778-1852—zakladatel Turnérstva v Německu. Zajímavé pro nás pak, že Jahn byl potomkem Českých Bratří a o hřišti patrně vyčetl z Komenského a jeho snah výchovných, jako velkého učitele národů vůbec. V tom ohledu i Spiess v Němcích, Pestalozzi a Fellembeg ve Švýceřích a Nachtegal v Dánsku, spolu s Lingem ve Švédsku později o zřizování tělocvičen usilují, to jest v roku 1799 soukromý institut, ústav tělocvičný v Dánsku založen. Pak již žák Jahnův A. V. Bernard Eiselen v roku 1827 zařídil vedle uvedené tělocvičny letní také sál tělocvičný a Friesen pomáhal již 1811 zakládati Turnéry. Jednota tato pokračující ve snahách svých liberálních a pokrokových stala se předmětem nelibosti vlády prusácké, vládě nepohodlnou a vůdcové jsou uvrženi do vězení i s Jahnem, co zatím jeho přítel Francis Lieber do Spojen. Států prchl 1827 a rozumí se zde hned i činnost svou rozvinul na založení Turnérstva i stavby tělocvičen po způsobu svého učitele Jahna. Jahn propuštěn z vězení a v boji za osvobození Německa ještě vyznamenán, ale to dávno se stalo, když již druh jeho Dr. Follen na Harvard 1826 byl v Americe Lieberovi jaksi cestu upravil a pak již se vznikem Turn Gemeinde tělocvičny se stavěly, počínaje hlavně rokem 1861.

Ve Francii výchovy tělesné pionérem byl Don Francisco Amaro—1770-1848—ze Španěl, kde v Madridu 1806 zřízen byl ústav tělocvičny po vzoru Pestalozzi. Amaro postavil tělocvičnu v Paříži 1818 a tu již dán hnůti spíše vojenský ráz. Po něm výchovu tělesnou ve Francii vedl Phokin H. Cliaš, narozený ze švýcarských rodičů v Bostoně. Škola Pestalozziho a Salzmannova byla i tu vodítkem až do válek napoleon-

ských a teprve 1870 Francie má svůj vlastní národní systém výchovy tělesné, když i soustava švédská byla sem pronikla.

V Rakousku byla první tělocvična zařizena roku 1839 na teresiánské akademii ve Vídni a po té 1843 v podobných ústavech v Praze, Štýrském Hradci a Innsmosti.

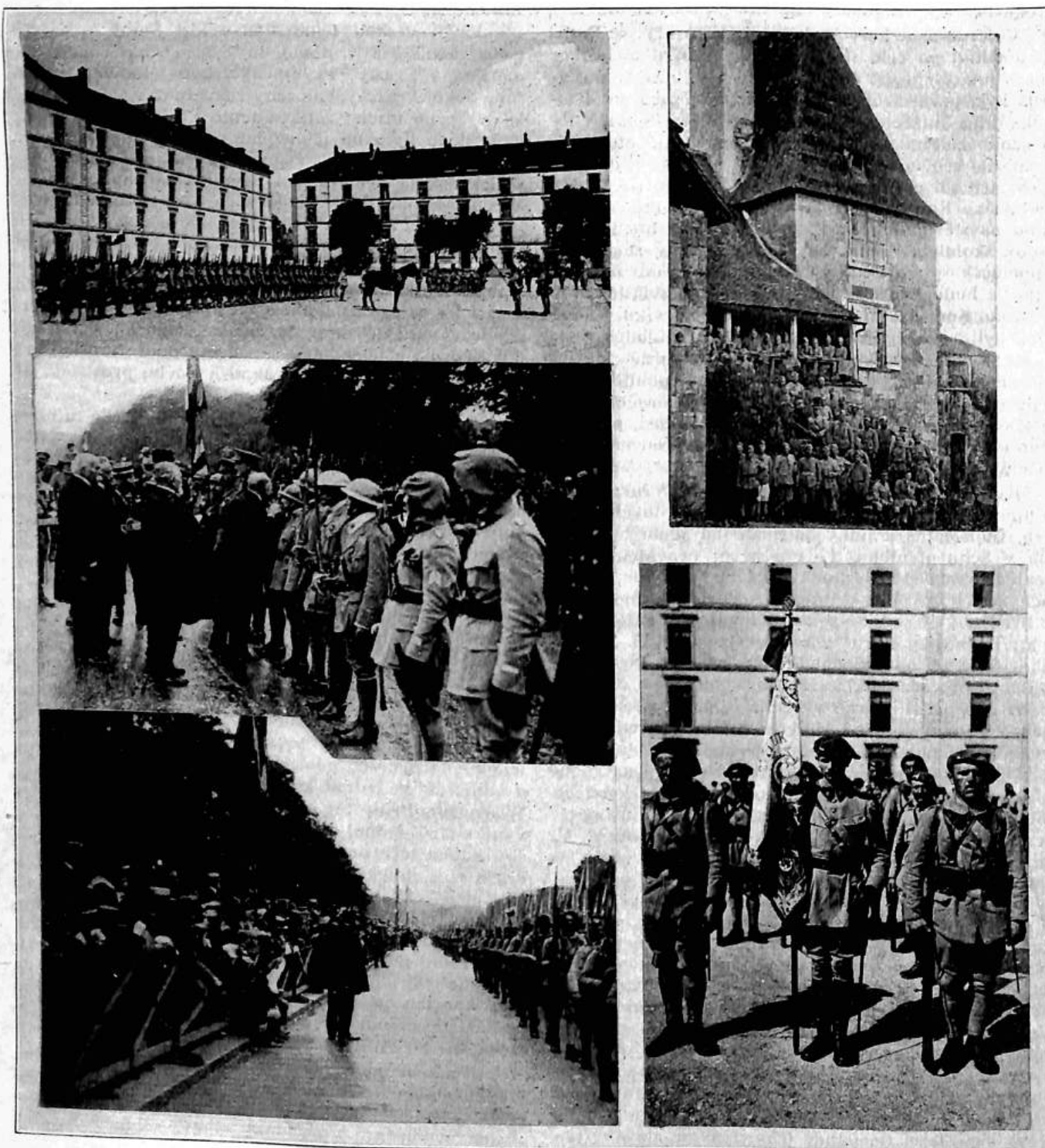
První českou tělocvičnu zřídil Šmíd s Malýpetrem roku 1848 v domě "u Doušů" na Václavském náměstí v Praze. První sokolskou tělocvičnu zřídil sobě Sokol Pražský, založený roku 1862 v sále "u Apolla" v Ječné ulici. Jelikož tento útulek nebyl trvalý, pomýšleno bylo na tělocvičnu vlastní, což umožněno bylo obětavostí br. J. Fuegnera, prvního starosty pražského Sokola a nadšením prvního náčelníka br. Dr. Mir. Tyrše. Roku 1863 dostavena byla tělocvična pražského Sokola za velikého nadšení po celém národě českém a stala se nejen metropolí, ale i vzorem sokolských tělocvičen na celém venkově českém. Tou dobou již vzniká prvá jednota sokolská v St. Louisu, Mo. a naši i v najatých místnostech přikročili i ku cvičení mládeže. Od té doby myšlenka sokolská vůči hledě pokračovala a tělocvičny se stavěly podle vzoru pražského a zde dle poměrů i okolí a jiného prostředí jak se dalo.

V Anglii ovšem rovněž se pracovalo, třeba tu hlavně atletika a sport více se pěstovaly mimo her v přírodě. Stavěly se gymnasia a to nádherná, kdežto v Americe již míč se hrál, zápasy pěstovaly, přetahování až konečně došlo na tak zvanou školu Rugby, z které kopaná a jiné hry kolejni povstávají a cvičí se v místnostech zvláště k tomu i tělocviku zřízených. Tak zvaný "Rugby Crick běh" již 1837 se vyskytuje a pak již atletika těžká i lehká pěstuje se Woolwich, Marlborough, Cheltenham, Durham, Oxford a Cambridge i vede se vše dle vzoru "staré dobré školy sportu anglického." A co bylo v Anglii ovšem v tom ohledu i do Ameriky se přenáší a zejména i škotské způsoby sportu se pěstují na universitě Union a pak již na všech kolejích a tak zvané mezikolejní zápasy zavádí. Jaké skvostné budovy se staví na universitách a kolejích i na různých místech přičiněním různých klubů a atletických jednot každý z nás víme a tu zejména Wisconsin, Princeton, Harvard, Yale a Chicago vždy vynikaly. Z jednot stačí uvést Y. M. C. A. a pak i ženský odbor téže organizace, jejich tělocvičny, tábory, organizace junáků čili "boy scouts" a děvčat "camp fire girls", zřizování hřišť a sprch i lázní obecných a veřejných a konečně i zavedení tělocviku na školách veřejných i náležité vybavení tělocvičen školních, vedle tělocvičen universitních ovšem a tělocvičen mnohých dobročinných ústavů vesměs moderních atd., kde tělesné výchově věnovala se péče nejvyšší, na základě nejnovějších poznatků o těle lidském i fyziologie a po stránce zdravotní.

U nás naopak některé jednoty, vlastně většina jich, nemajíce tolik peněžních prostředků, aby tělocvičnu vlastní si udržeti mohly, daly ji ještě jiný úkol a sice výdělečný: pořádání zábav, schůzí, divadel, koncertů a pod. Výnosem těchto podniků měla býti budova udržována v finanční rovnováze, aby na druhém místě teprve sloužila tělocviku. Aby tělocvična všem těmto úkolům mohla vyhověti, snažili se správy jednot vhodně i nevhodně řešiti vlastní stavby. Tak bylo v Čechách, na Moravě i ve Slezsku a konečně i mezi druhými národy slovanskými a ovšem u nás v české Americe zvláště. V některých případech se problém všestrannosti příznivě rozřešil, kdežto v mno-

hých případech bylo zhřešeno na základní podmínce účelu budovy, takže stavba síně je namnoze na závalu správného uspořádání tělocvičného nářadí, neli docela na překážku cvičebního rozvrhu vůbec. Někde

not slovanských, jež po vzoru našem vznikaly a zakládány jsou, tělocvičnou se někdy nazývalo, vime dojista všichni nejlépe a jestli jest dnes i někde "pod kostelem", kdož může se diviti? Na vzdor tomu však So-

Přehlídka šiků československých ve Francii. — Oddíl rychlopalných pušek. — Vyznamenání našich. — 21. pluk na pochodu Paříži. — Prapor Čechoslováků.

jest Sokol docela v podruží hospody a jinde všeho jiného co nesrovnává se s podmínkou, že Sokolovna má sloužiti toliko tělocviku a tím úkol její jest úplně vyčerpán. Co v té české Americe a konečně i u jed-

kolstvo po více jak půl stoleté činnosti a úsilovné práci dokázalo, že jest opravdu první a nejpevnější sloup naší organizace národní, žeť činitel zejména v této těžké době věrný svému poslání

DOPISY.

PAMÁTCE UPŘÍMNÉHO BRATRA, MUŽE
STATEČNÉHO.

Podle současných zpráv jeden z nejlepších hochů našich, bratr upřímný a muž statečný, jenž byl jeden z prvních dobrovolníků Strýčka Sama, když do boje se volalo, br. B. Veselý, člen Plzeňského Sokola v Chicagu, padl "na poli slávy". Oficiálního zdělení právě jsme obdrželi to jest že br. Veselý padl, dne 18. července a zprávy soudruhů jeho na téže frontě ve Francii, dokazují, že bratr náš zemřel smrtí hrdinskou, s několika náboji rychlopalné pušky nepříteli v prsou svých. Místo zvláštního nekrologu — a zasloužil si bratr náš — dovoluji, abychom uvedli zde dopis, který napsal nám, ze Syracuse, dne 1. července 1917, jenž mluví sám za sebe, ukazujet' to jeho přičinění a snahy i tu lásku k věci naší sokolské, již chápal jiných jináče, znaje povinnosti své v té chvíli první, kdy president náš volal dobrovolníky do zbraně. Znali jsme br. Veselého jako muže dobrého, Sokola nadšeného a bratra upřímného, jemuž nade vše byla pravda a čin! A jestli uveřejňujeme ty řádky jeho dopisu nyní, činíme tak na jeho paměť. . . . a mnohým našim jako vzor. Tak napsal:

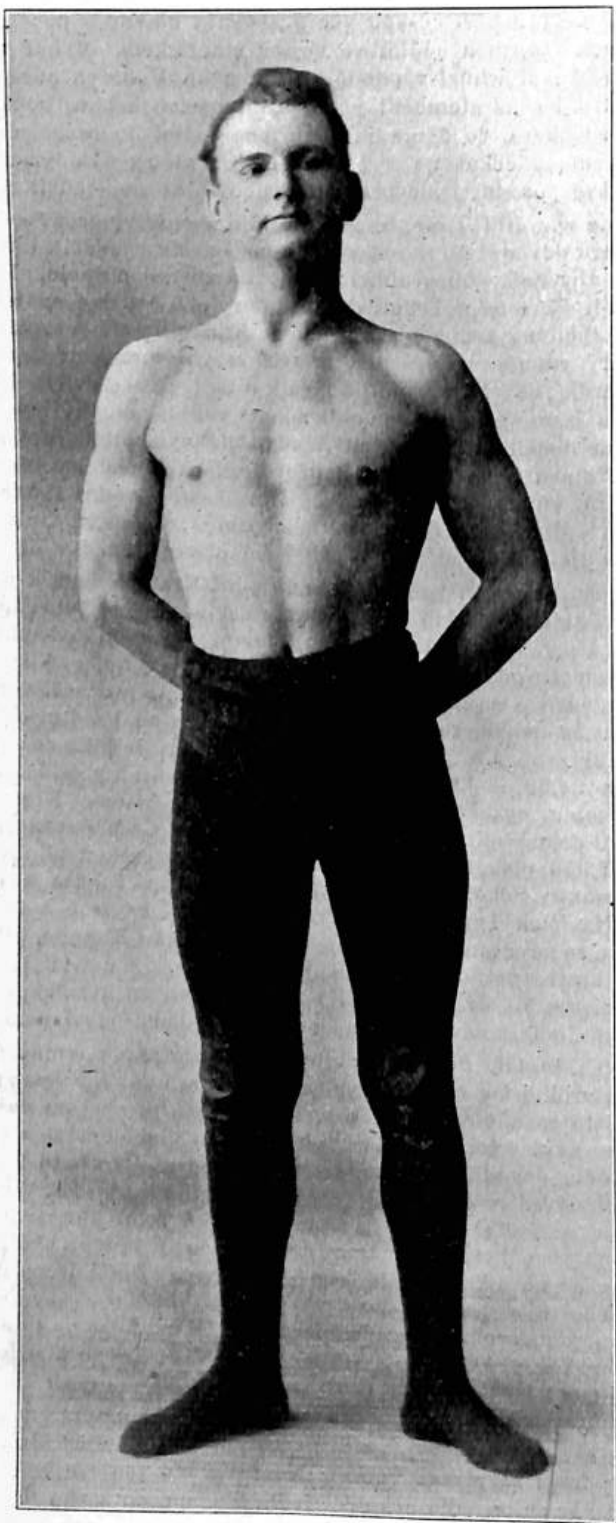
"V táboře mobilisačním, Syracuse, N. J.,

1. července 1917.

Milý bratře: Přijmi ode mne srdečný pozdrav. Vědomost Ti dávám, že dopis Tvůj jsem obdržel a z téhož se potěšil. Já jsem neustále tentýž Veselý i doufám, že Jsi také Ty. Nám zde neustále přší i myslím, že ani léto mítí nebudeme, jestli nedostaneme se tam, kam nesou se všechny touhy mé, abych se mohl střetnouti s nepřítelem národa našeho. Jsem přidělen nyní ku zásobovacímu oddílu. Nechtěl jsem vzít, ale náš bývalý seržant mne neustále žádal, abych šel k němu, nyníž mne nechtěl pustit a to proto, že poznal ve mně Sokola i dovedl vystihnouti co v našem jest výcviku a naší výchově. A to mne těšilo mnoho, neboť cvičil jsem druhé až do nyníž. Žádal Jsi mne, abych Ti vypsál, jak to všechno začlo v Chicagu, když jsme dobrovolně šli na tu vojnu, jako bratři. Od té chvíle co naše vláda přerušila spojení s Německem, tak jsem byl jist, že válka přijde. Zamýšlel jsem se nechat odvést ku kanadskému vojsku, ale přísaha, kterou jsem složil, když jsem se stal občanem americkým, jako Sokolů všech bylo povinností, mne zdržovala zpět, neboť tužil jsem, že z těchto šiků mohu prospět na ten čas nejvíce, jak staré domoviny drahé, tak i nové vlasti. Najednou se dočítám v českých novinách, že byl zvolen český vojenský výbor, který měl na starosti založiti dobrovolnický pluk tak zvalené Legie Sokolské, v armádě americké. V naší schůzi jednoty bylo nám řečeno, abychom se kde kdo přihlásili jako dobrovolníci, at' již se pluk sežene či nic. Výzva vojenského výboru, jakoby zůstati měla jen na papíře, nehlásil se nikdo. Sám čekal jsem, že dostanu se do sanitetní služby základny čili družiny číslo 11, kde Jsi mně již před tím přihlásil. Ten vojenský výbor ve věci vlastní ne učinil mimo vyzvání zhora nic. Konečně přicházela ta doba, na kterou jsme čekali. Dozvěděl jsem se, že již se odvádí, že odvedí se dali již i mnozí ženatí Američané. A to mně zamrzelo. Jak se pamatuješ přišli jsme pak s br. Kratochvílem k Tobě na poradě, Ty's nás prohlédl, uznal za schopné a my již táhli do města. V sobotu na to prohlášena byla válka a tu bylo třeba opravdu něco započít. Ne řeči, ale skutky jsme chtěli, ne pouhé podpisy,

ale opravdové nastoupení do řad vojenských! V neděli bylo naše veřejné, kde jsem se setkal s br. Vonáškem a ptal se jej, jak pokračuje naše vojenská akce. Odpověděl mi, že prozatím uděláno není ještě nic. Válka byla vyhlášena již týden. Řekl jsem, jestli se něco nezačne a přímo z našich řad, že vystoupíme samostatně a že budeme pro naši českou věc pracovati, hlavně o povolení našich vlastních oddílů ve vojstě americkém. Výbor vojenský měl schůzi v pondělí večer a br. Vonášek nás pozval. Tu již tlumočili jsme přání našich hochů, poukávaje na to, že dáme se po případě sami do práce a že nebudeme čekat na výbor Č. N. S. vůbec. Do vlastní schůze poradní jsme připuštěni nebyli, až po schůzi, nicméně vysvětlili jsme, že sami si půjdeme do vojenské kanceláře odvodní do města a poptáme se, jak zaonačiti dlužno, aby naši dobrovolníci co možná zůstali pospolu. Poradili jsme se s Tebou doktore, protože Jsi měl spojení s dotyčnými kruhy a zvolili čilého bratra našeho Vosátku, který rovněž s nadšením a dobrou vůlí pracoval tímže směrem, aby šel s námi do města a co třeba se vyjednálo. Sám jsem však jíti nemohl, neboť v dílně mnohé musel jsem dodělat. Br. Vosátka však již vykonal co třeba, byl ihned odveden jako dobrovolník a přinesl potřebné letáky, různé listiny a potřeby k zařízení odvodní stanice a to v Plzeňském Sokole. Věděli jsme, že nám br. Haller propůjčí místo milerád a tak jsem přestal ihned v dílně a běhal celý den ve čtvrtek ráno s br. Kratochvílem a ještě jedním bratrem od T. J. S. Čechie — jména jsem zapoměl —, abychom sehnali nějakou výzdobu odvodní místnosti, pokojíku to nám v Sokole vykázaném. Nikdy neodvážil jsem se někoho o něco prosit, ale pro naši věc, věru že nebylo za těžko. Vyprosil jsem od br. Lurieho veliký prapor a čtyry starší jinde a od br. Jelínka dostal jsem \$4.00, za které jsem koupil sklo na obraz presidenta Lincolna, vyžebnaný kdes na 18. a již to vše br. Kratochvil dekoroval, co zatím my s bratrem od Čechie roznesli as 2,000 plakátů. Tak měli jsme prvou českou stanici odvodní v Sokole. V pátek měla být veřejná schůze v síni Havlíček Tyrš. I zde bylo třeba výzdoby síně a tak jsme se zase museli postarat. Mluvil kapitán Kenney, jak víš bratře pořadateli, zajímal Jsi se o nás i mluvil též. Mezi tím již br. Vosátka i br. Kratochvil na stanici zahájili činnost odvodní a tak my první jsouce na seznamu našich bratří, Sokolů, dobrovolníků, znajíce povinnosti své, vrhli jsme se do práce, agitovali, mluvili a s bratry zvláště rozmlouvali, jen aby nás bylo na poprvé co nejvíce, když nám z města vyšli vstříc a Sokolům stanici odvodní povolili u vlastním středu našem. V sobotu byl jsem odveden a to byla poslední moje práce. Br. Vosátka se nadřel dost a co namluvil. Byl jsem skoro rád, že již jsem hotov, neboť nespál jsem celý týden, bydlel jsem až na 42. ul. a Cottage Grove ave. Dostl jsem se naběhal a s druhými přičinil, jen aby jménu českému, pokud dobrovolníků se týče dostalo se uznání. A jak nás potom těšilo, když sta a sta těch našich hochů se hlásilo, přijímání jsou, protože utužení a silní byli i zdraví. Jak obdivovali dotyční lékaři vojenští naši schopnost, naše těla a co tu bylo vyptávání na tu naši školu tělocvičnou a výchovu sokolskou vůbec. Nám oči jen jen zářily radostí, že se povedlo několika jednotlivcům, co zatím "tak zvaní členové vojenských výborů" prý kdes na Crawford byli i tou dobou, kdy první naše oddíly provázené hudbou bratří ochotných a lidem rozradostněným k výcviku se ubíraly do tábora u St. Louis, Mo. Lékaři tamní i důstojníci znovu a znovu dali si vysvětlovati kdo a co jest Sokol, my rozšířili na rychlo získané knížky informační, jakž Jsi nám dal s sebou a netrvalo dlouho, již nás znali a myslím, že dnes znají na mnoha vysokých místech.

Dokázali jsme, že Čech sem nepřijel pouze peníze vydělat, ale že také hotov jest na výzvu pro novou vlast obětovat vše: krev i život a statky své, zejména pak, když i prospívá obětí tou tam té staré matce doma. To ostatní víte již, víte jak jsme cvičiti začali, jak našich dobrovol-

B. Veselý, člen Plzeňského Sokola, padl ve Francii 18. července.

níků denně přibývalo, jak brzy šarže získávali, k vůli výcviku sokolskému a co hlavněho, že všichni přímo pláli snahou, jen aby se dostali na místa, kde i bratři druží již stáli se zbraní v ruce, aby dokázali, pokud my Češi i za hranicemi, dovedeme milovati tu zem, z které jsme

přišli a zem, jež tak ochotně přijala nás ve volnou náruč svou. . . . Zapisuji si každý další den co se děje a dítí bude a až přijdu zpět, tak Ti předložím, abys poznal, že na sokolské odvaze nescházelo Tvému oddanému.

B. Veselému."

Dopis poslední. "Kdes ve Francii, 14. května 1918.

Drazí přátelé, bratři a sestry: Předem přijmětež ode mne srdečný pozdrav. Vědomost Vám dávám, že jsem zdrav dosud, doufaje, že i Vy všichni se zdraví těšíte. Odpusťte, že jsem Vám tak dlouho nepsal, ale nebylo mně možno, šli jsme z jednéh zákopů do druhých, tak jsem neměl času a v zákopech psáti není vždycky možno. Ted' jsme na odpočinku, daleko od fronty v malém, ale hezkém městečku. Tady se cítí člověk jako v ráji, ale již zase brzy půjdeme tam co byl br. Nedělka. Hoši jsou stále ti samí, pořádě zpíváme jak se sejdemo a tak nám čas rychle ubíhá. Noviny mně dochází a lístek br. Vokrála jsem rovněž obdržel, v tom mně zdělujete, že Jste ode mne ta dvě psaní dostali k vůli přeložení mých vkladů peněžních na bance. Jak jsem Vám v posledním psaní zdělil, půjdu na krátko do zákopů, tak jsem tam šel a to na 20 minut, náš pluk udělal výpad do německých zákopů a já v tom byl také. Vše šlo dobře a v pravý čas. Moje část došla na nám určený cíl a pak jsme hnali to do druhých a třetích zákopů, ale Němce nebylo nikde k spatření a zákopy jejich nebyly ani k poznání, naše děla jim vše rozbila, v určitou dobu jsme se museli vrátit, nedostali jsme žádného z těch Hunů, ale naše děla jich asi pobila, neboť jejich třetí zákopy byly v dešti šrapnelů. To byla muzika. Náš první raněný br. Fr. Novotný jest zase s námi, tak je mu veseleji. Co se týče počasí to je totéž čili prší téměř každý den, tak toho mnoho neužijeme na tom našem odpočinku. Dočetl jsem se, že náš první pluk to jest 21. československé armády odejel již na bojiště, co jest na tom pravdy nevím, ale možné že se s nimi sejdemo, na což se všichni těšíme: viděti naše ryze české vojsko. Jak jsem Vám psal o těch penězích co u sebe mám v posledním psaní, to platí pro vždy, jestli bych někde ostal ležeti tedy všechny peníze co mám u sebe pošlete našemu československému vojsku, oni to potřebují, myslím, že Vám je pošlou, jestli se se mnou něco stane. Končím a přijměte ode mne ještě jeden srdečný pozdrav. Na zdar!

B. Veselý.

Chicago, 14. července.

— Činnost v Plzeňském Sokole jest za nynějších okolností dosti dobrá. Dorostu a žáků obého pohlaví zapsáno jest pro příští období značný počet. Cvičí opět Sokol F. Paul a Sokolka M. Kazdová.

— Závodů župních účastnili jsme se pouze dorostem, jelikož každý člen Plzeňského Sokola v stáří od 21 do 31 roků nachází se již v službách Strýce Sama. Jest jich již přes padesát a pouze dva z nich odvedeni byli povinným odvodem. Ostatní byli vesměs dobrovolci. Jeden z prvých, br. Boh. Veselý, dle došlých zpráv soukromých položil již mladý život svůj na oltář svobody světa, a br. Jos. Kratochvíl, náš náčelník, zotavuje se ve Francii z poranění bajonetem. Sokol Edward Bžoch nalezá se v téže nemocnici s Kratochvílem a jest v řadě pro vyznamenání pro hrdinnství. Jest pravdou, že zbylo nám ještě více členů závodů schopných, avšak těm přičilo se utkati se v závodě se staršími a dětmi, aneb po případě s těmi, již měli své služby snad již buď Spoj. Státům neb česko-slovenské věci dávno věnovati. Pořádání závodů za nepřítomnosti těch nejvyspělejších a nejlepších bratří různých jednot nebylo dle dobrozdání mnohých rozumné vůbec.

— Jubilejní slavnosti Sokola v Milwaukee účastnili se naše Sokolky počtem dvaadvaceti. Obětavost našich sester jest známa avšak na mnoha místech neuznána. Nevím či vinou, avšak referáty v časopisech jejich vystoupení vůbec pomlčely a "nefalšovali", "praví češti" Sokolové nechali ve vlaku celou cestu do Milwaukee naše Sokolky pěkně státí a sami se v pohov usazení, připravovali na únavné vystoupení v Milwaukee. Ukázka to sokolské výchovy? A ke všemu tomu i chicagský "Šotek", jehož četbu minulé číslo "Sokola Amerického" odporučuje, oťel se pod různými pseudonymy i o naše Sokolky. Ano—bývalo již dávno zvykem jisté třídy lidí, že když se jiným do čistoty, slušnosti a inteligence nemohli vyrovnati, házelo se blátem, aby se zdáli všichni stejní. Sborná práce však, na poli národním a tělocvičném s takovými jednotlivci věru že se znechuti.

— Tábor Plzeňského Sokola v New Buffalo, Mich., vydařil se opět letos po stránce výletní, znamenitě, ač nemůžeme tak říci po stránce finanční, neboť bylo vše dvojnásob a více drahé a ceny poplatků byly jak roku minulého. Tábor vedl Sokol Babka jak obyčejně. Dne 31. srpna pořádán byl v New Buffalo tak zvaný "Red Cross Drive" jehož se činně návštěvníci tábora účastnili. Tábor daroval sbírkou \$40 mimo as \$25 které návštěvníci mimořádně darovali. Český živel v New Buffalo svým přičiněním získal \$700, a dohromady sešlo se celkem as na \$800, zbývalo tudíž na německé a americké obyvatelstvo města New Buffalo, jež má pověst pro-německou, as \$25. Přáli bych si věděti, jak by byl ten "Drive" vyhlížel nebýt české pomoci.

J. Dvořák.

Kdes ve Francii, 28. července.

Posílám Ti snímek se skupinou našich bratří důstojníků a hochů z kursu pro samočinné púšky a to v době oddechu, kdesi ve Francii i jiné posílám snímky. Daří se nám dobře, nálada znamenitá. Přípravy k účinnému zasáhnutí ve frontě schylují se ku konci. Jeden náš pluk, jak dojista víš, nalezá se již "v tom". V Paříži jsem se sešel s br. Dr. Fisherem a kapitánem Voskou a v táboře i v ležení s mnoha Tvými známými. Br. Vokřál posílá časopisy pravidelně, ani nevíš jak nás těší. Po cvičení sejdeme se v čítárně Y. M. C. A. a dobře volenou četbou osvěžíme. Sledujeme ten Váš národní život s pochopitelným zájmem, zejména, kteří jsme tam delší dobu prožili. Jde nám to, dík pečlivě volenému pořadu cvičení se strany našich důstojníků a tak osvojili jsme si mnohé co nám při střetnutí s naším odvěkým nepřítelem dobře ve prospěch naší veliké povinnosti se hodí. Stýkám se zde s mnoha bratry z Chicaga, na příklad Vinklárkem, Novotným, Babkem a jinými. S br. Skřivánkem si dopisují. Těším se již, že se z našeho tábora pohneme do pole. Toužíme již po jiném ruchu. O zábavu zde nouzi nemáme, je to divadlo—řízené br. R. Pekárkem, bývalým fideilem v Havlíček-Tyrš, pěvecký odbor, kopaná, přednášky br. důstojníků a tak si život spřijemňujeme. Na zdar!

Jarda Burian.

Nantes, Francie, 26. srpna.

Jest mi potěšením čítati Vaše dopisy, psané Vámi zajatcům, žel ještě Čechům a sledovati Vaši obětavost pro ně, ač ie to dosti neutěšené, že jim musíte ještě psát na P. G., kdž již dávno pro jednoho každého Čecha jest místo tam, kde se jich již tisíce nalézá, totiž v naší armádě Čechů a Slováků. Já jsem též z Čech, a od vypuknutí této světové sopky též vojínem, ale že tehdy o této české

akci nebylo ani zdání, tak jsem byl do času kdy jsem byl v Champagni dvakrát raněn v legii cizinců. Od onoho zranění jsem nespůsobilým k další činné službě a jsem zaměstnán ve shora uvedeném místě. — Vystihnul jsem, že požíváte ve Vašem "Sokole" veliké úcty a proto se obracím na Vás, jakož i Vaše bratry a sestry s velikou prosbou: Jest zde zaměstnáno 15 hochů, bývalých zajatců, Čechů, kteří skoro vesměs jako dobrovolníci na frontách v Rusku neb Soluni byli několikrát raněni a tudíž jako já k další činné službě vojenské jsou neschopni. Blíží se opět svátky vánoční a z těch hochů již mnohý nebyl sedmkrát přítomen u svých milých na tyto pro nás slavné dny, stále se musí probíjet v cizině a letos je očekává totéž. Prosím Vás tedy tímto, tlumočte tuto moji prosbu mezi svými bratry a sestrami, aby byli tak laskaví a nějak jim tyto nastávající dny zpřijemnili, at' jest to čímkoliv. Mám naději, že mi to snad nebudete vykládat za zlé, když Vás tímto obtěžuji, ale mně, jako otci těchto mladíků jest líto, že za jejich obětavost takový drahý čas musí býti opuštěni a tudíž, když já sám zde nemám nikoho, na koho bych se s podobnou prosbou obrátil, obracím se na Vás a Vaše bratry a sestry Sokolky, protože vím, že pomocí Vaší laskavosti a vážnosti dostihnu toho, oč zde těmito řádky prosím. Nebude-li Vám obtížno, odpovězte mi. Se srdečným, bratrským Na zdar!

Jaroslav Kolín.

Fort Worth, Tex., 14. září.

— Život Jednoty Dallas, ač ochuzena odchodem nejschopnějších, jeví se čilý, jak v tělocvičně, tak i v životě veřejném.—Jednota naše jest pilířem, o nějž opírá se práce ve prospěch akce osvobozovací v osadě se jevíci. — Ač málo nás a lid dělný jen, sebrali jsme za 7 prvních měsíců více jak \$1100. Připravujeme se na státní bazar, kdež budeme mít vlastní stánek. — Práce na sebrání národní daně v den "Díkůčinění" jest započata. — Na rok 1919 připravujeme pravidelnou daň z majetku a výdělku. Členové jednoty i ženy odhlasovali. — Cvičí se: muži slabě; ženy málo, ale pravidelně; žactvo obého pohlaví, čteně a s úspěchem. — Pořádali jsme jedno veřejné cvičení a podíleli se na veřejném ve Fort Worth. — Žactvo bude odměněno, za snaživost svoji, celodenním výletem k řece (loni jsme jim dali celý týden). — Hoši naši jsou většinou na západní frontě. Já sám, jsem zadržen, nemaje dosud občanských práv. Doufám však, že bude ještě za v čas napraveno. Na zdar!

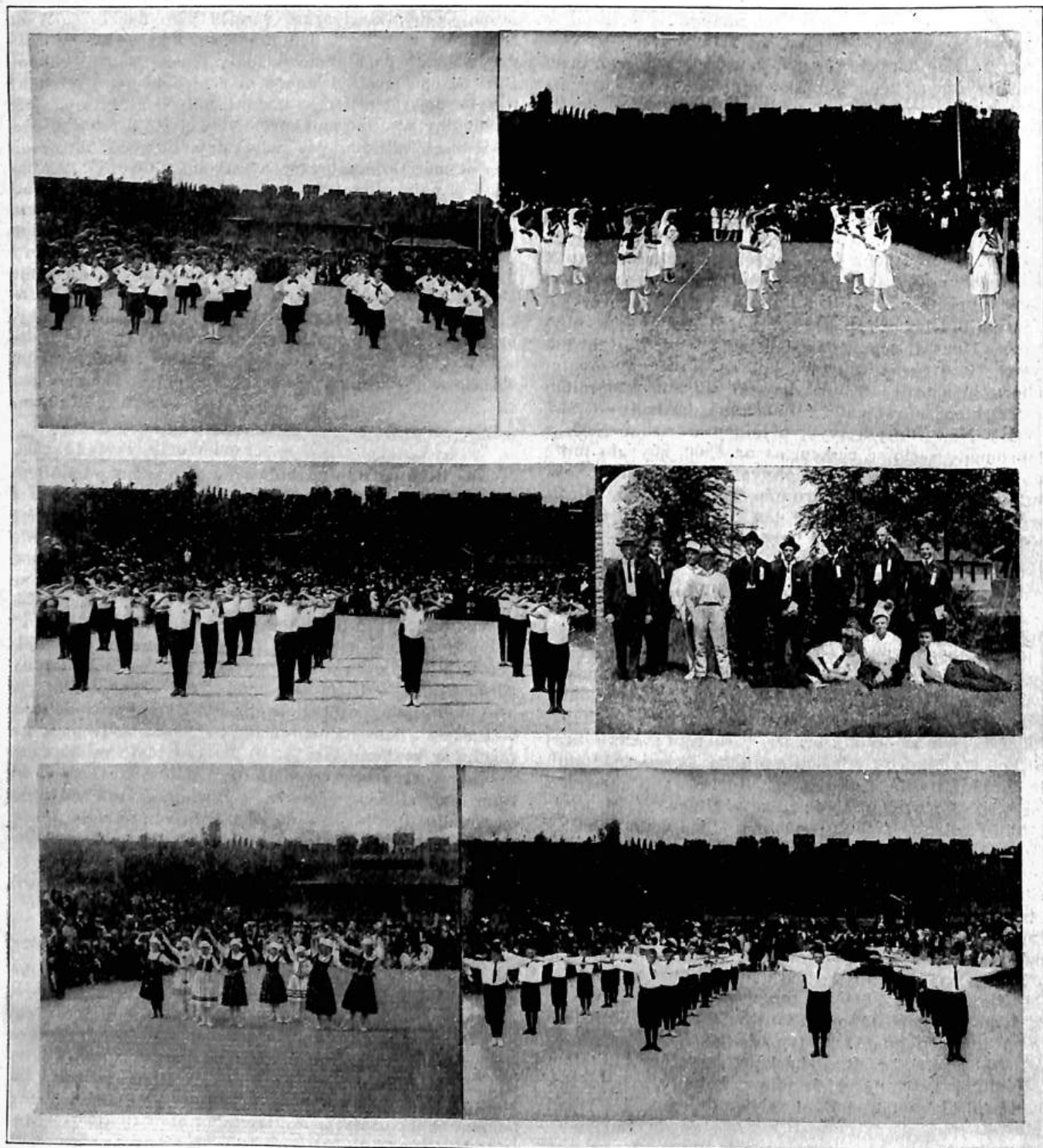
Sgt. Franta Rendl, Co. D., Dev. Br.
Camp Bowie.

St. Paul, Minn., 15. září.

Dnes píšu se smutným pocitem, neboť vzpomínka má jest v dálné Francii; jsou tam naši hoši, odešli tiše, jdouce vykonat svoji povinnost. Čtrnáct jich odjelo z Č. A. Sokola St. Paul, aby rozmnožili řady československé armády; poslednější tři bratři Sokolové byli: Leopold Swanhauser, Jindřich Muška, Josef Pokladník, náš cvičitel dorostu, Edward Sklenář, jest v letecké škole v Minneapolis, Sokol Bodlák již jest důstojníkem v hodnosti poručíka a též Sokol Činčera obdržel hodnost poručíka v armádě Spoj. Států. To jsou pádné důkazy, že Česko-Americká Jednota Sokol v St. Paul nezůstala za jinými jednotami, konajíc své povinnosti jak vůči staré vlasti své, tak i nové vlasti; přímou divíme se co dobrá vůle zmůže. A naše přání jest, moji drazi, by vykonavše úkol na se vzaty, šťastně jste se navrátili zdrávi do řady naší, pak budu s radostí sedat k stolku svému, abych mohl psáti něco zase

radostnějšího do listu našeho. Jest to jediný náš pravý list, který nás vede na pravou cestu! Dne 29. a 30. června měli jsme zde závody dorostu z vůkolních sídel: New Prague, Montgomery, Hopkins, Minneapolis, Owatonna, ač poslední byli málo zastoupeni. Co dě-

volil technický výbor okrskový, že neuděloval žádné ceny, pouze diplomy, a také se stalo, že Sokolici dva, Josef Šrámek z Minneapolis a Václav Ševčík ze St. Paul byli prvými vítězi, dobytve stejných bodů. Takto dostal každý diplom 83 a jedenáct osmnáctin bodů či

Ze společného cvičení státu Minnesoty.

láte bratři a sestry owatonští? Dobrá vůle jest Vám zapotřebi, hled'te at' příště jste zastoupeni v lepším počtu. Závody dopadly skvěle, šlo vše v nejlepším pořádku vedením našeho bratra Franty Drassala. Jemu patří nejvřelejší dík za jeho neúnavnou práci, dobře

přeborní ceny a byli spokojeni. Co jen mrzutostí vyvolaly mnohdy ty hloupé medáley!!

Odbor počtářský vedl starosta Alois Hlaváček z Minneapolis; jemu nejvřelejší díky za správné vedení. Po ukončení závodů bylo občerstvení v Č. S. P.

S. Řádu Čech, a pak promluvil městský parkovní komisař, nabádaje rodiče, aby posílali dítky své pod dozor učitelů tělocviku, neboť tělocvik ve volné přírodě zdárně působí na vývin těla i ducha. Pak dojemnou řečí promluvil starosta St. Paul Frant. Dvořák, poukázav na nezištnou práci v řadách našich, vybízaje rodiče, by miláčky své posílali do cvičení Sokola, neboť ta škola sokolská jest pravý chrám pro dítě, kde naučí se své rodiče ctít a jich si vážit a tak vedeny jsou na pravou cestu v životě svém. Vše se zdařilo úplně a dítka budou mít milou upomínku na dny 29. a 30. června 1918. Zasilám zdařilé snímky společného cvičení státu Minnesoty. Mnoho zdaru přeje

Václav Ševčík.

Camp Bradley, Peoria, Ill., 23. září.

Přes měsíc tomu, co jsem v Sokole Amer. popsal z hruba náš život a činnost v táboře Valparaiso, Univ. Ind., teď se pokusím napsat něco o mém novém stanovišti a to o Polytechnic Institute, Camp Bradley, Peoria, Ill., kamž jsem byl přesazen z campu Valparaiso, dne 13. srpna. Bylo nás celkem 103 a vyjeli jsme asi v 4.30 ráno a přijeli do Chicaga v 10 hod., kdež jsme z neznámé nám příčiny čekali až do 1 hod. odpol., ale nebylo nám dovoleno opustit vozy, což by si byl každý z nás přál, neboť jsme měli hlad a jíst jsme dostali až na cestě z Chicaga a to jenom chleba, šunku a kávu o 1.30 odp. Cestu jsme měli celkem veselou, hoši zpívali, jiní psali dopisy a někteří únavou spali, neboť musím podotknouti, že jsme té noci před odjezdem vůbec nespali, byly nám dávány uniformy a to všem co jsme byli v campu (asi 2000) a na nás přišla řada až v 1.30 v noci a v 4.30 jsme již vyjžděli. Jel s námi Lieut. Rob. Estell od Co. F., ku které jsem patřil. Cestou do Peoria jsme jeli skrze Joliet, kdež jsme čekali 15 minut, a jaké překvapení pro nás, hned tam bylo plné nádraží lidí a byli jsme obdivováni vším dobrým k jídlu a na cestu nám dali do vlaku asi tucet velkých vodních melounů, což nám přišlo opravdu náramně vhod, neboť bylo ten den ukrutně horko, a tak nám čas ubíhal dále a v 5 hodin jsme přistáli v Peoria. Prvními, jež jsme viděli, byli hoši z campu Bradley, kteří zrovna v týž den odjížděli do státu Georgia. Bylo jich celkem 190 ze 400, ostatní byli již pryč a to na cestě do Francie. Hoši nás přivítali voláním: "You'll like it!" Zde se nám opravdu líbí, město krásné, živé a obchodně bohaté, náš camp zrovna ve středu čtvrti residenční, stravu máme dobrou, všeho dost, čisté a čerstvé, jen něco nás zde trápí, velká přísnost a držení v campu, do města dostaneme příležitost se podívat jen v sobotu odpoledne od 3 do 10.25 večer a v neděli ráno od 9 do 2 hod. odpol., ale to může dostat jen ten, který se podpíše, že jde do kostela, což by se na mně jako na Sokola neslušelo a lhát nechci. Jest nás zde celkem 600 a jsme rozděleni na 2 setniny A a B, a 30 mužů hudebníků tvoří zvláštní vojenskou kapelu, která nám zde zpřijemňuje náš vojenský život. Jsme rozděleni na 8 rozličných tříd, zrovna jako ve Valparaiso a pak "Instrument Repairers", třída, do které patřím i já. Je nás celkem 60 v tom oboru, což jest opravdu zajímavá práce, ale také těžké úkoly se na nás kladou; jest to odbor aviatický a proto každý z nás musí znát všechny součástky aeroplanu, což zde máme všechno v malém měřítku, a při tom každý musí umět čist a počítat, jak vysoko, jak rychle, kterým směrem, na kterou stranu je aeroplan nakloněn při vzletu. Asi 15. října nám nastane zkouška, a pak podle výsledků budeme rozděleni do jiných campů nebo přímo do Francie. Jsme zde dva Češi, takže občas

si tou naší milou mateřštinou pohovoříme. Jméno mého přítele jest Ed. Červený z Kewaunee, Wis. Milý hoch. Každou sobotu jest nám možno dostati volno a to od 3 hod. odp. do 10.25 v neděli večer, což dělá asi 30 hodin, ale každý musí podepsat, že jede domů nebo do jiného města, pro město Peoria dovolená ta neplatí. — Nevím, zdali mými dopisy do Sokola nezabírám místo věcem důležitějším a užitečnějším, a proto br. redaktore nalož dle svého úsudku, ale chci přece bratrům, obzvláště mladíkům od 18 do 21 r. poradit, že mají dobrou příležitost do této školy, která trvá 3 měsíce a při tom dostanou dvě hodiny denně cvičení pořadových a s puškami jako v campu pěchoty, a to všechno na výlohy státu. Jest zde uprázdňené místo pro nových 600 studentů. Všechno pohodlí pro zimu mají zajištěné, baráky dobře vytápěné, teplé koupele, každý svou postel, slamník a 3 vlněné pokrývky a zimníky, a co je zde nejvýhodnější, je krásná cvičirna. Když jsem tam prvně vkročil, myslel jsem, že jsem v tělocvičně Sokola Chicaga. Budu postrádat tohoto místa, až odtud odjedu jinam. Máme též přednášky, jednu týdně, Dr. Wycaff z této školy ponejvíce k nám mluví o nynější válce, proč a jak válka začala a sleduje s námi linie spojenců, a opravdu mohl bych ho poslouchat celou noc a nebyl bych unaven, jak krásně umí vše vysvětlit. Mluvil k nám o obětech Srbska tak zajímavě, že jsem myslel, že jsem na přednášce Dr. Jičínského. Pak se nás táže, zdali má někdo nějakou otázku, aby mu ji předložil, že ji rád zodpoví. Přiměl jsem ho tedy, aby nám něco pověděl o "Czechoslovaks army" a opravdu byl jsem překvapen, mluvil zrovna jako z mé duše, co jsou, jak povstali, kde operují a odkud přijíždějí noví a co hlavněho, řekl: "The leader of the Czechoslovaks Army is now in U. S., in Washington, and his name is Thomas Masaryk, very, very bright man." Na to se mně Dr. ptal, zdali našeho prof. Masaryka znám a mohu-li něco o naší akci tu v Americe povědět. Řekl jsem vše, co jsem mohl a jak nejlépe jsem dovedl a byl jsem náramně spokojen, že jsem aspoň těm hochům zde mohl vysvětlit eo za práci "The Bohemians" dělají v této válce proti Hunům. — Máme zde ve Y. M. C. A. vyvěšený velký obraz a na něm fotografie vojáků všech spojenců a jaký mají pozdrav. Zní to takhle: "Every army fighting for the freedom of the world has its own distinctive salute. There are those of the most important allied armies fighting the Germans." A teď podle pořadu jsme takhle: "American, French, English, Italian, Czechoslovaks, Serbians, Greeks, Polish, Belgians." Tak opravdu můžeme být hrdi na naše postavení na straně spojenců, což by měl už každý pochytovat nahlédnout. — Ted' každý rád čte zprávy z bojiště, když jsou tak veselé. "The Kaiser Bill" začíná poznávat účinek amerických pilulek. Jen tak dál a dál s tím praporem svobody. Za to ale zprávy z domova, jak čtu z dopisu br. Kučery, nejsou zrovna veselé. Činnost členstva docela přestala a Ženský Odbor se usnesl pro prázdniny (jak dlouhé?), o dorostu se mně br. Kučera nezmiňuje a proto doufám, že aspoň ten dorost po mém odchodu z Racina v činnosti udržíte. Myslím, že můj dopis bratry povzbudí, ale vše marné. Ještě něco ku prospěchu bratrům: učte se rozumět velení v anglické řeči, které bylo uveřejněno v několika číslech "Sokola", přijdou vám vhod a zde se jim musí rozumět dobře, tedy čím dříve, tím lépe pro jednotlivce. — Bratře Tykale od Sokola Mladočech, št'aštnou cestu přes oceán, oba lístky jsem obdržel, začez děkuji. Uniforma Ti hezky sluší, buď na ni hrdým. Doufám, že se tam brzo shledáme. Piš mně dále. Též jsem dostal lístek od přítele Vaška Šedivého z Francie, začez upřímně Na zdar! Psal jsem Ti, Vašíku, nevím zdali jsi to obdržel.

Bratři a sestry Sokola Mladočech, kteří jste slíbili psát, pište nám všem, jen malé procento z vás dodrželo ten slib, s kterým jste se s námi loučili. Prozatím bratři a sestry zasílám vám všem srdečný pozdrav a slibuji, že budu psát zase, bude-li mi možno, což doufám, že bude již z té milé Francie. Na zdar! Váš Joe Buran,

Co. B., Poly. Inst., Camp Bradley, Peoria, Ill.

Little Ferry, 29. září.

Bratře doktore! Myslel jsem, že již tento rok se s Tebou v našem milém "Sokole" nesejdu, ale není tomu tak. V posledním mém dopisu jsem udělal veliký omyl, totiž, že br. Fr. Ryšavý a Godfried Vevera odebrali třetí Půjčku Svobody v obnosu 1000 dol. a nikoliv 100 dol. jak jsem psal, což tímto opravuji a prosím br. za prominutí. Dostal jsem svůj díl od br. starosty též, že takový písmák a něco podobného jsem mohl udělat, myslel jsem si nebudu psát, ale nedá to a zároveň apeluji na bratry, když odebrali 3. půjčku v \$1000, aby čtvrtou odebrali ve \$2000, ovšem br. Vevera není přítomen, je již zaměstnán u Strýčka Sama, odhání kaiserovy submarinky od New Yorku. Co se týká mého života vedu život vdovce se 4. dětma, když mně to časem vše dopálí rozběhnou se k br. Pytlíkovi také vdovec a řeknu tak co Pytlíku, já se chci ženit, ty ne? A on hned ruce k nebesům a začne zpívat ne Ptáčku, Svobodíčka — Svoboda a jsem hotov a co může Ptáček bez Pytlíka dělat nic a jest to skutečná pravda. Svoboda, když ta slova Svoboda jedno za druhém proberu, vzpomenu sobě jak ten náš ubohý český národ i s tou jeho drahou matkou musí zkoušet a světovou trnitou cestou kráčet, majetek, život a krev musí obětovat, nežli těch pár sladkých slov Svoboda bude moci říci a s tou prohnitou habsburskou chátrou se vypořádati na věčné časy. Matka jest matka, dá plod životu a ta také pro ten život nejvíce cítí, to dobré srdce matčino dá co jen dáti může a protož i syny své obětuje jen, aby jí bylo dopřáno říci těch pár sladkých slov nyní jsme přece: **svobodní!** Toto dobré srdce přišlo z naší dobré máti Čechie synů rozsetých po celém světě. Tudíž je na nás bratři a sestry, aby jsme zde co možná nejvíce byli této drahé matce staré vlasti nápomocni, když je na dveře zaklepáno, aby byly otevřeny a ne zavřeny, abychom ji pomohli těch pár sladkých slov **svobody** vybojovati. Nyní máme čtvrtou půjčku Svobody. Pomozme co nejvíce pomoci můžeme. Výmluva a odklady patří do kamen. Nyní jest čas k jednání a to co nejrychlejšímu. Zde tato naše nová vlast to na nás žádá, abychom pomohli tu **svobodu a demokratismus** vybojovat co nejdříve a toho krvežíznivce kaisra a vraha nevinných obětí i s těma jeho pohunkama co nejdříve povaliti a odpraviti, aby z něho ani boty nezůstaly. Vím, že bude to práce ještě těžká ale přijít to musí! Mnohokrát jsem si vzpomněl slov br. pořadatele, když byla válka naší vládou prohlášena. On v redakčních úvahách pronesl: Válku máme ale ty hrůzy co ta válka přinese, že ještě nevíme a těch, že se dočkáme a již jsou zde a proto jest naší povinností se obětovat se vším co máme, aby té hrůze bylo co nejdříve konec. Doufám, že se tak stane. Na naší Obec je vyhozena taxa sebrat 40,000 dol. a doufám, že se seberou. Naše matky-ženy se obětují co síly stačí, své syny dají, penězi podporují kde jen mohou, šijou, pletou pro vojáky. Žádný v této válce neutrpí tak jako matka, když toho syna obětuje, ten cit srdce se zapřít nedá a také, když ten některý voják, který dlí ještě zde přijde se podívat domů první obejmutí je matka a při odchodu totéž, první polibek platí matce a poslední pohled též. Z té Francie rovněž pošlou šátek s nápisem má drahá matko. Nemám doposud syna na

vojné ale synovců mám 7, nejstarší bratr má 3, druhý bratr 1 a sestra též 3, tak a těch všech 7 rozených v New Yorku, píšou svým matkám psaní česká. Co se týká našeho života sokolského jako všude jinde hoši jeden za druhým odchází a tak přijde řada brzy na nás, abychom se chytli práce a udrželi vše v životě, nežli se hoši naši vrátí. Přeji mnoho zdaru příštímu sjezdu sokolskému a našemu delegátovi br. J. Dvořákovi a sestře M. Fousové šťastnou cestu a veselý návrat. Necht' vykonáme kus dobré práce! Na zdar!
V. Ptáček.

POCHYBUJÍCÍM.

TICHO je v Čechách, ticho po kraji,
pláč, zuby skřípou, okov chřestí,
upíři sem tam zvolna lítají,
tam hrůzy, kde dřív kvetlo štěstí.

Zvěsti jdou světem, zvěsti bouříci.
Sem z temna hledí toužně oči,
jež upírá náš národ věříci
k dětem, jež Vídni neplahočí.

Tam v dáli každý napíná svůj sluch,
svou hlavu tiskne k širé zemi,
nedočkav byly se zachví zem, vzduch
našimi kroky, polnicemi.

"Národe! kéž tvá víra zaplane
všech Tvojích synů volnou hrudí,
Pod naším krokem zhynou tyrané,
jím naše svoboda se vzbudí!"

PREVOLANIE.

My dobrovolníci Československej Armády v Táboře Stamford, Conn., počtom 400 týmto verejne ku všetkým činiteľom a čiteľkam, ktorí verejne v hnutí za oslobodenie Českého a Slovenského Národa pracuju nasledovne usnesenie prevolavame:

1. Aby pri verejných valných zhromaždeniach alebo schôdzach kde sa pojednáva o našej spoločnej OSLOBODENÍ akcii, prestali užívať mena svojho národa — ako Slovák, Čech alebo Bohemian, ale aby užívali našo spoločného ba celým svetom prijatého názvu Čechoslovak.

2. Od časopisov slovenských i českých žiadame, aby všetky zprávy, ktoré sú podávané verejnosti a týkajú sa našej spoločnej akcie, tiež všetky činní našich predákov, našich vojakov i našo pospolitého ľudu zasluhujúce publikácii, boli publikované v mene Čechoslovakov, a tak aby či práca, či jej uznanie alebo hana nebola pripisovaná len jednému národu, ale Čechoslovakom. Lebo jestli, že my Slováci i Češi spoločne, ako Čechoslováci ideme bojovať spoločne za tu samu ideu mret, vitazit i trpet, hceme aby i ty ktorí tu ostávajú snažali radosti i žalosti, pokorenie i uznanosť spoločne ako Čechoslováci.

Prijaté a podpísané za Slovakov a Čechov, v Stamford, Conn., dňa 22. septembra 1918.

Tomaš Janec, Jan Tomeš, Jan Čajak, Andrej Kubasák, Ant. Vosyka, Rudolf Golán.

Velká huba a neomalenost nejsou ještě známky statečnosti, ba sluší Sokolu, jako svinu perle. A čisté perle pomazati blátem dovede zase jen štetináč chrochtající a slintající, slápnete-li mu na nohu, aneb na rypák.

ZÁPISY A RŮZNÉ ZPRÁVY

ZÁPIS O SCHŮZI, KONANÉ DNE 30. ZÁŘÍ 1918.

Schůzi zahájil br. tajemník Popelka a za prozatímního předsedu zvolen dr. A. Mueller. Zápis o minulé schůzi schválen, jak byl přečten. Dámský Odbor Sokola Čechie žádá o přijetí do S. O. a žádost doprovází příslušným zápisným. Přihláška tato s povděkem přijata.

Br. Drassal popisuje zkušenost svou při uvádění nové jednoty ve Foley, Minn., a zpráva přijata. T. J. S. Portland, Ore., oznamuje, že znovu za člena přijmula bra. A. Krajička a týž že se do Československé armády přihlásil. T. J. S. Říp oznamuje, že zástupce na sjezd nevyšle. T. S. D. P. New York posílá stvrzenku od místní odbočky N. S. na důkaz, že zaplatila za členy své povinný poplatek. Jelikož jednání to nesushlasí s usnesením V. V., jednatel zděluje, že stvrzenku poslal zpět s přípisem, který po přečtení schválen byl. T. J. S. New York vysvětluje, proč poplatek pro Č. N. S. odvedla místní odbočka a vzhledem k tomu že i jiné jednoty, jako St. Louis, Ravena, atd. oznamují podobný úmysl, usneseno, by záležitost tato byla ponechána sjezdu k rozhodnutí. Ženský Odbor Sokola Slávského oznamuje odvolání své zástupkyně do sjezdu sestry A. Pejřilové a splnomocňuje bra. B. Háka k hlasování. T. J. S. Svornost odvolává svého zástupce bra. M. Grabensteina k vůli úspoře vydání. Br. Jednota Fugner Tyrš, Dayton, O., zděluje, že zastupovati se nechá na sjezdu některým bratrem z okrsku clevelandského a že peníze na dráze ušetřené dá na Československou armádu. Schváleno. T. J. S. Havlíček Tyrš Chicago oznamuje změnu zástupce do sjezdu a sice bra. D. F. Nováka na místo vzdavšího se bra. Žáčka. T. J. S. Oak Park oznamuje na místo bra. Pražáka zástupce bra. Tom. Továřka, T. J. S. New York oznamuje za zástupce bra. K. Hrbka. Náčelník Župy Jižní podává zprávu o činnosti jednot v Texasu a sděluje, že pojedí na sjezd za Župu. Br. jednatel čte odpověď, kterou poslal na toto sdělení bru. náčelníkovi a táž schválena. T. J. S. Ord, Neb., nevyšle zástupce, br. V. Blatný zděluje, že nebude moci jeti na sjezd, protože syny má na vojně. Vysvětlení opoždění zaslání poplatku podané tajemnicí T. S. D. a P. v Little Ferry přijmuto. T. J. S. Milwaukee zděluje, že za bra. Zahořika pojedí na sjezd asi br. Zelenka. Sokolky Tábor oznamují zástupkyni do sjezdu sestru M. Šlaufovou. Br. M. Janouch objasňuje příčiny vystoupení z armády Sp. Států a chot' jeho doprovází dopis ten delším přípisem, ale protože před V. V. není žádné úřední oznámení od jednoty, jejímž je členem, odloženo až přijde-li nějaké oznámení. Čten dopis Ústředního Výboru Děl. Amer. Sokola ze dne 11. září, v němž je oznamováno jednohlasné schválení spojení u všech sborů, což s potěšením vzato na vědomí, jakož i to, že ostatní formality budou provedeny do schůze V. V. O. Jednatel sděluje, že od jednoty té ještě nic nepřišlo jiného a zároveň čte dopis, který v odpověď na tento dopis poslal. Schváleno. Ústřední výbor Župy Střední žádá o zachování prvních ročníků Slavie, nejstaršího to časopisu v Americe, a projevuje ochotu nésti vydání s tím spojené na polovic. O záležitosti té jednáno dříve, ale během rozpravy přišlo se na to, že ročníky ty mají být neúplné. Odporučeno Župě, by dala náležitě vyšetřit. Později schůzi navštívili jak br. místostarosta, tak br. starosta, prvnější pak převzal vedení schůze. Sokol Slávský navrhuje, by sjezdu bylo doporučeno, by členové V. V. sjezdu přítomní měli právo hlasovací. Odporučení to bude sjezdu předloženo, ale projeveno mínění, že budou oprávněni pouze k jednomu hlasu. Br. Doležal seznamuje zástupce s br. Svobodou, členem T. J. S. Detroit a týž s pozorností sledoval

jednání schůze. Návrhy na opravu stanov poslané Sokolkami Tábor Slovanské Lípy odkázány redaktoru Sokola Amerického k otištění. Podobně stane se s nejasným poněkud návrhem T. J. S. Detroit. Br. Dr. Rudis-Jičínský oznamuje V. V., že byl povolán Americkým Červeným Křížem k sestavení lékařské družiny do Vladivostoku na Sibiři a že očekává zavolání k odjezdu dosti záhy. Obstarání pořadatelství Sokola Amerického vzali na sebe bři. Čermák, Košar a Vonášek, než nově zvolený redaktor na sjezdu bude moci se v úřad ten uvázati. Všichni členové byli tímto sdělením mile překvapeni a uznávali, že obětavost br. Jičinského je obdivuhodná. Br. A. Vlk podává zprávu z Č. N. S. a táž s povděkem přijmuto. Jednáno také o obeslání porady krajských výborů Č. N. S. a za zástupce S. O. jednohlasně zvolen br. Popelka. Pro neplacení příspěvků a neposílání zpráv, aniž zaslání odpovědi na dopisy jednatele, suspendovány jednoty New Prague, Minn., La Crosse, Wis., Los Angeles, Cal., Hopkins, Minn.

Br. Holan vysvětluje poměry panující u Sokola Rozvoj a o pokusech jednotu tu zas oživit. Žádá V. V. o umožnění přistoupení a slibuje od této doby platit řádně příspěvky a dbáti toho, by na dluh bylo upláceno. Dáno mu na vědomí, by předsednictvo jednoty té dalo směnku na dluhující částku a pak že bude možno pomýšlet na znovu přistoupení. Jednota Tyrš Cedar Rapids oznamuje, že je poměry donucena odstoupiti od S. O. a slibuje znovu přistoupení, až si povinnosti vyrovná. Tu se vyskytla otázka. Jednota ta zbavuje se členství S. O., ač dluhuje velké obnosy, před nedávnem ještě nabídl V. V. druhou směnku na dlužné příspěvky, když ji již i Sokol Americký byl zastaven. Druhou otázkou je žádost bra. Hrbka, tajemníka jednoty, jenž si přeje zůstat členem S. O. a jistě takových členů u jednoty té více. Obě má sjezdu býti k uvážení předloženo. Jelikož československým vojínům na Sibiři nedostává se čteny, duševní to potavy, po níž touží, a o níž žádají a zvláště pak o Sokol Americký a jiné tělocvičné knihy, usneseno, by bylo Sokola Amerického tisknuto o 650 výtisků více, by těm nejnaléhavějším poplatkům bylo vyhověno. Mají býti členové požádáni, by ze svých knihoven poskytli četbu sokolskou, zvláště technickou, a by Sokol Americký po přečtení odevzdali do sběren Besedy Frič a k bru. Vokřálovi. Jednáno také o různých zamyšlených návrzích zástupců z Chicaga na změnu zřízení Sokolské Obce a varování před radikálními změnami, které je zkušenost ukazuje, by nevedly k dobru v budoucnosti. Jednatel zděluje, že vyjednával se třemi těsnopisci a že nejmenší poplatek požadován je \$10 denně, cestovné a pak plat za přepis. Jelikož vydání to by bylo značné, usneseno obejti se ještě na tomto sjezdu bez těsnopisce. Protože je povinností každého podporovat vládu, by měla dost prostředku k vedení války, usneseno koupiti za tisíc dollarů dluhopisů a vystaven ček na jedno sto dollarů úpisného.

Br. Šimeček odevzdává Sokolské Obci čestný diplom Č. N. S. s podobou prof. Masaryka, podepsaný ním samým, usneseno dáti týž zarámovati. Br. J. Košar upozorňuje na to, že na italské frontě, zakládají se sokolské čety, které také potřebují technických pomůcek literárních a má potřebě té odpomoženo býti, jak nejlépe se dá. Dalším upozorněním bylo, že dne 8. října bude při oslavách stoletého výročí založení státu Illinois den československý v Auditorium, při němž bude řečnit prof. Masaryk. Jednatel podává zprávu o stavu členstva jednot a účtující výbor zděluje, že zprávu již přehlézel a že dodatečnou prohlídku provede v úterý odpoledne. Čteny účty Denního Hlasatele a Svornosti za oznámení soustrasti nad úmrtím bra. V. Roubala a účet za vénece od B. E. Veliška na obnos \$5.00 a povoleny k výplatě. Poukázán k výplatě účet bra. Košare za kresby pro knihu

Dětský Tělocvik od bra. Čermáka, totéž se stalo s účty The Franklin Co. za štočky pro tutéž knihu a za štočky pro Sokol Americký. Z příspěvků různými jednotami odvedených pro Č. N. S. usneseno odevzdati \$2,000.00. Pozdrav bra. L. Humla, bývalého tajemníka T. J. S. Cleveland, zaslaný z Francie na členy V. V. přijmut s díky. Jednatel oznamuje příjem jak následuje:

Příjem v září 1918.

T. J. S. Wilson Kans., do f. sjezd.....	6.40
T. J. S. Oak Park, přisp. \$21.05, pro Č.N.S. \$19.80	40.85
T. J. S. Čechie na přisp. \$28.80, do f. sj. \$40.60..	69.40
Sokolky Schuyler, Neb., do f. sjezd.....	4.60
T. J. S. Bruno pro Č. N. S.....	2.40
T. J. S. Cleveland, za přisp.....	56.10
Sokolky New York, do f. sjezd.....	26.60
Sokolky Newark za přisp. \$3.70, do f. sjezd. 9.40, pro Č. N. S. \$31.20.....	44.30
Sokol Blesk, Baltimore, Md., do f. sjezd.....	21.10
T. J. S. Long Island City, do f. sjezd.....	5.90
T. J. S. Komenský, Guy, Tex., za přisp. \$5.10, pro Č. N. S. \$5.10.....	10.20
Úrok z banku, dodatečný za květen.....	5.64
Úrok z banku za červenec.....	5.75
Úrok za srpen.....	8.60
K. Havlíček, Ennis, Tex., do f. sjezd.....	5.35
Sokolky Vlastenky, Schuyler, Neb., za přisp.....	1.10
Breuer K., za Sokol Amer.....	3.00
T. J. S. Nová Vlast za přisp.....	81.40
T. J. S. Nová Vlast pro Č. N. S.....	122.10
T. J. S. Tyrš, Omaha, Neb., do f. sjezd. \$38.70, pro Č. N. S. \$20.00.....	58.70
T. J. S. Ravenna, Neb., za přisp. \$7.80, do fondu sjezd. \$1.30	9.10
T. J. S. Minneapolis, Minn., za přisp. \$14.60, do f. sjezd. \$4.80.....	19.40
Sokolky Tábor Slovanské Lípy za přisp. \$8.30, do f. sjezd. \$29.60, pro Č. N. S. \$48.30.....	86.20
Česko Amer. Sokol Manitowoc, přisp. \$8.10, do f. sjezd. \$2.70	10.80
Sokolky Cleveland, přisp. \$6.90, pro ČNS. \$20.10.	27.00
Sokolky Omaha pro Č. N. S. \$25.40.....	25.40
Plzeňské Sokolky, přisp. \$15.35, do f. sjezdové- ho \$46.46, pro Č. N. S. \$40.40.....	102.21
Sokolky Portland, Ore., přisp. \$1.60, pro Č. N. S. \$8.70	10.30
Sokolky Schenectady, přisp. \$2.10, pro ČNS. 11.10	13.20
T. J. S. Owatonna, Minn., do f. sjezd.....	6.40
Plzeňský Sokol, za přisp.....	106.90
T. J. S. Cleveland do f. sjezd. \$40.00, pro Č. N. S. \$170.30	210.30
Ž. O. S. Mladočech, přisp. \$1.80, Č.N.S. \$5.40...	7.20
Sokolky Tyrš, Omaha, do f. sjezd. \$29.05, pro Č. N. S. \$20.30	49.35
Sokol K. Jonáš, za přisp.....	68.75
Sokolky Rozvoj za přisp. \$2.75, do f. sjezd. \$18..	20.75
T. J. S. Westfield, Mass., za přisp. \$17.70, do f. sj. \$7.00, pro Č. N. S. \$17.70, na vým. 10c..	42.50
T. J. S. Oklahoma, za přisp. \$6.30, pro ČNS. 6.30..	12.60
Sokolky Rozvoj pro Č. N. S.	23.50
T. J. S. Fugner, Long Island City, přisp.....	18.60
T. J. S. Little Ferry, do f. sjezd \$43.40.....	43.40
Sokol Slávký, za přisp.....	58.90
Česko Americký Sokol, Chicago, přisp.....	33.25
	\$1,585.50

Příspěvky	\$ 576.95
Fond sjezdový	387.36
Úroky z banku.....	19.99
Předplatné na S. A.....	3.00
Výměna	.10
Č. N. S.	598.10

Celkem	\$1,585.50
Z minulého měsíce.....	6,566.82

Zbývá na hotovosti.....\$8,152.32

Příjem od 15. září do 1. října 1918.

T. J. S. v Antigo, za přisp. \$6.00, do f. sjezd. \$3, pro Č. N. S. \$6.00.....	\$ 15.00
T. J. S. Čechie pro Č. N. S.	27.90
Sokolky Tyrš, Omaha, Neb., přisp.....	4.45
T. S. D. a P. v Little Ferry, N. J., do f. sjezd. \$4, pro Č. N. S. \$24.....	28.00
Sokol Tyrš, Cleveland, O., za přisp. \$17.25, pro Č. N. S. \$16.60	33.85
Ž. O. S. Havlíček-Tyrš, Chicago, za přisp.....	32.55
T. J. S. Oak Park, do f. sjezd.....	25.00
T. S. D. a P. Long Island, N. Y., za přisp.....	3.05
T. J. S. Edwardsville za přisp. \$5.65, do f. Č. N. S. 90 centů.....	6.55
T. J. S. Schenectady, N. Y., za přisp. \$19.60, pro Č. N. S. \$18.60.....	38.20
Sokolky Omaha, přisp. \$3.55, pro Č. N. S. \$22.80..	26.35
T. J. S. East Islip, za přisp.....	22.40
Sokolky Libuše, So. Omaha, za přisp. \$1.25, pro Č. N. S. \$1.50.....	2.75
Sokolky Č. Z. B. Portland, Ore., do f. sj.....	1.90
Sokol Prague, Oklahoma, do f. sjezd. \$7.20, pro Č. N. S. \$5.10.....	12.30
Karel Jonáš, Cicero, Ill., do f. sjezd.....	46.40
Antoš J., Cleveland, O., za knihy těl.....	.35
Sokolky Libuše, Crete, Neb., za přisp.....	4.40
Sokolky Fugner, So. Chicago, Ill., za přisp.....	4.00
T. J. S. Waco, Tex., za přisp.....	45.00
T. J. S. Oakland, Cal., za přisp. \$18.90.....	18.90
Ž. O. Sokola Slavoj za přisp. \$4.45, pro Č. N. S. \$20.70	25.15
Úroky z dluhopisu Svobody.....	14.90
Sokol Blesk, Baltimore, za přisp. \$63.55, do Č. N. S. \$63.00.....	126.55
Sokol Slavoj, Chicago, Ill., za přisp.....	25.00
Pallo M., předpl.....	1.00
Dienstbier Miloslav, Vladivostok, za Sokol Amer..	2.50
Úroky z banky	4.22
	\$598.62

Příspěvky	\$281.05
Fond sjezd.	87.50
Úroky	19.12
Předplatné	3.50
Pro Č. N. S.	207.10
Ú. T. O.	.35
Celkem.	\$ 598.62
Z 15. září.....	8,152.32
Vydání	2,759.47
Zbývá	\$5,991.47

Finanční stav S. O. 15. září 1918.

Dluhopisy	\$5,000.00
Směnečné pohledávky	1,472.15
Hotovost v pokladně.....	8,152.32
Záloha na náradí.....	785.61
	\$15,410.08

Z toho patří do fondů:

Sjezdový	\$3,468.04
Sjezdový, směn. pohledávka	109.00
Sokolské Obce	300.00
Úrazový	404.00
Kursový	104.85
Ú. M. Š.	6.20
Č. N. S.	2,466.83
Ú. T. O.	816.94
Vzdělávací Odbor	42.12
Různé	15.15
	7,733.13

Vydání v září po 15.

Čís. čeku	
198 Dr. J. Rudiš-Jičínský za redakci zaříjového S. A.	45.00
199 Košar Jarka za redakci Tech. Hlídky v září	15.00
200 Popelka C. za papír pro knihu zapisovatele	1.50
201 Košar Jarka za kresby pro knihu Dětský Tělocvik	10.50
202 Národní Tiskárna za 500 obálek pro redakci	2.75
203 Národní Tiskárna za tisk S. A. \$275.00, za dopravu \$61.74	336.74
204 B. E. Velíšek za květinu na hrob br. V. Roubala	5.00
205 Denní Hlasatel, oznámka úmrtí br. Roubala	2.00
206 Svornost za oznámku úmrtí br. Roubala . .	2.00
207 Národní Tiskárna za rytinu pro Závodní diplomy a za tisk 500	68.43
208 The Franklin Co. za štočky pro "S. A." . .	14.56
209 The Franklin Co., štočky pro Tech. Hlídku	5.79
210 The Franklin Co. za štočky pro knihu Dětský Tělocvik	150.20
211 American State Bank, závdavek na Dluhopisy 4té Půjčky Svobody	100.00
212 Českému Národnímu Sdružení, příspěvky různých jednot	2,000.00
	\$2,759.47

Finanční stav Sokolské Obce 1. října 1918.

Dluhopisy	\$ 5,100.00
Směnečné pohledávky	1,472.15
Hotovost v pokladně	5,991.47
Záloha na nářadí	785.61
	\$13,349.23
Fond sjezdový	\$3,555.54
Fond sjezdový směneční pohledávka	109.00
Fond Sokolské Obce	300.00
Fond úrazový	404.00
Fond kursový	104.85
Fond Ú. M. Š.	6.20
Fond Č. N. S.	673.93
Fond Ú. T. O.	42.12
Různé	15.15
	\$5,846.59

VÝKAZ PŘÍJMŮ A VYDÁNÍ Ú. T. O.

V lednu 1916 od N. J. S.	\$1682.50
Od Jednoty D. A. S.	214.05
	1896.55
Dále: Půjčka \$300.00, župní příspěvky na společného evič. \$287.58, za knihy \$97.45	685.03
Celkem	\$2581.58
Vydání: společný evičitel, evič. tab., závody	2468.32
Zbytek	\$113.26
Od Jednoty D. A. S.	\$ 219.20
Od Sokolské Obce	1987.95
Od Ž. F. T.	58.32

Na společ. evičitele Župa Severovýchodní	75.00
Za knihy	276.00
Celkem	\$2729.25
Vydání: Splátka půjčky, společný evič., Krouž. kuž. 1783.31	
Zbývá	\$ 945.94
Příjem v roce 1918 za knihy	63.03
Celkem	\$1008.97
Vydání: Redakce Technické Hlídky a štočky	192.03
Zbývá	\$816.94
Cvičitelské tabulky stály	\$337.00
Kroužení kuželi	608.25
Skupiny	786.51
Přehled soustavy	26.00

\$1757.76

Záloha na nářadí:

T. J. S. Little Ferry	\$200.00
T. J. S. Malin, Ore.	62.00
T. J. S. Ennis, Tex.	250.00
La Crosse, Wis.	23.61
K. Jonáš, Cicero	200.00
Sokol Slavoj	50.00
	\$785.61

Směnečné pohledávky:

T. J. S. Čech, Cleve-	
land, O.	\$486.20
Na sjezd	109.00
Oak Park	103.45
Cedar Rapids	429.80
Cedar Rapids	119.10
Ennis, Tex.	24.60
T. J. S. Berwyn	200.00

\$1472.15

Cyril Popelka, tajemník.

ZÁPIS O ŘÁDNÉ SCHŮZI

Ústředního Vzdělávacího Odboru Sokolské Obce v Americe, která byla konána v pátek 20. září 1918 v knihovně Sokola Chicago.

Schůzi zahájil předseda br. Dibelka za přítomnosti bratří Raislera, Slívy a podepsaného jednatele. Omluveni bři: Kuták a Dr. Vojan. Ostatní bratři se nedostavili ani neomluvili.

Protokol ze schůze 1. srpna byl schválen.

Za Župu Střední oznámil podepsaný, že br. Dr. Vojan, předseda Župního Vzděl. Odboru se poděkoval zvláštním listem, v němž píše, že se děkuje i z členství v našem Ú. V. O., ježto prý mu čas nedovoluje schůzi se účastňovat i na práci podílu bráti. Předsedou Župního Odboru do konce lhůty byl zvolen podepsaný jednatel Ú. V. O.

Vzdělávací Odbor Župy Střední schválil a místy doplnil návrh Ú. V. O. na řízení vzdělávací činnosti v župách.

Župa Střední uspořádá v sobotu 28. září ve dvoraně Sokola Chicago čestný večer na počest závodníků z 1. závodů Župy Střední o sletu 6. a 7. července 1918 v Chicagu konaných, ke kterýmto příležitostem Vzděl. Odbor Ž. S. připravil slušný program hudební, zpěvní a recitační. Vzato na vědomí.

Podepsaný oznámil, že dle zdělení br. Vonáška, jednatele Sokolské Obce, Výkonný Výbor též povolil našemu Ú. V. O. vyslání zvláštního delegáta na sjezd do Clevelandu 14. října a že mu bude hraditi i výlohy.

Br. Raisler oznamuje, že br. Kuták odebral se na obchodní cestu po Texasu. Jednatel oznámí br. jednotám v Texasu, že při příležitosti je br. Kuták navštíví a dle možnosti poradí atd.

Na to zpracovány stručně stanovy Ú. V. O., které se předloží na sjezdu ku schválení. K vypracování memoranda k sjezdu sejde se Ú. V. O. před odjezdem delegátů na sjezd.

Ferdinand L. Musil, jednatel.

Zpráva jednatele od 1. února 1914 do 15. září 1918.

JMÉNO	MÍSTO	Začíná	Bylo	PŘIBYLO				UBYLO				POVINNOST		Dluh	Přepřaceno	Celkem	Zaplaceno	Dluh	Přepřaceno	Schází zprávy	FOND SJEZDOVÝ		Celkem	Zaplaceno	Dluh	Přepřaceno	Pro Č. N. S.		
				Nové	Přestoupil	Odstoupil	Z dorostu	Vyloučen	Odstoupil	Zemřelo	Přestoupil	Na vojnu	Zbývá								Vstupné	Příspěvky						Povinnost	Dluh
TJS. Fugner, Long Island, N. Y.		1-14	73	10				4	4	6	1	5	63	2.50	355.80	0.30	358.60	377.15		18.55		32.80		32.80	32.80			39.30	
TJS. Blesk, Baltimore, Md.		"	221	49	1	1		12	24	11	8	2	215	12.25	1,157.70		1,169.95	1,173.55		3.60		106.70		106.70	106.70			127.20	
TJS. Newark, N. J.		"	68	23	1			16	10	2	2	6	56	5.75	314.95		320.70	320.43		27		30.00		30.00	24.10	5.90		33.00	
TJS. Svornost, Bronx, N. Y.		"	47	10	1	2		13	14	2			31	2.50	210.00	1.40	213.91	214.95		1.05		20.20		20.20	16.90	3.30		18.60	
TJS. New York, N. Y.		"	525	119	8			43	31	35	16	50	477	29.75	2,773.50		2,803.25	2,659.05	144.20			258.33		258.30	187.80	60.50			
TJS. Philadelphia, Pa.		"	36	21	1			5	10	4	2	4	33	5.25	214.20	1.90	221.35	220.55		.80		20.00		20.00	20.80		.80	20.70	
TJS. Westfield, Mass.		"	44	10				7	13	1	2	2	29	2.50	196.50	.10	199.10	197.75	1.35			18.40		18.40	18.40			17.70	
TJS. Little Ferry, New Jersey		"	80	39	1			14	18			11	77	10.00	470.70		480.70	483.50		2.80		45.80		45.80	45.80			50.10	
TJS. East Islip, N. Y.		"	27	7	1	2		10	2	1			24	1.75	119.10		120.85	118.80	2.05		1. 2. -'18	12.50	2.80	15.30		15.30			
TJS. Schenectady, N. Y.		3-15	50	30	3			5	12	1	2	12	57	6.75	218.50		225.25	225.55		.30		20.60		20.60	20.30		.30	34.20	
TJS. Cleveland, Ohio.		"	155	104	14	2	4	29	32	7	16	8	187	24.75	1,009.50	4.00	1,034.25	1,040.95		6.70		91.80		91.80	91.90		.10	170.30	
TJS. Čech, Cleveland, O.		3-13	219	23	2			69	27	11	1	5	140	8.00	1,037.40		1,045.40	1,045.15	.25		2-18	93.40		93.40	58.90	34.50		18.60	
TJS. Detroit, Michigan		1-17	209	11	4			14	14	2	3	16	175	2.75	357.30	166.60	526.65	362.50	164.15			93.10		93.10	21.00	72.10		52.50	
TJS. Lorain, O.		1-14	21	17	1			2	6		1	2	28	4.25	108.30	43.10	155.65	140.45	15.20		1. 2. -'18	11.00	10.30	21.30	22.05		.75		
TJS. Říp, Pittsburgh, Pa.		4-13	48	39	3		4	20	20	6		3	45	10.75	294.00	51.90	356.65	357.45		.80		25.90	9.70	35.60	30.80	4.80			
TJS. Nová Vlast, Cleveland, O.		1-17	160	20				5	19	1	1	22	132	5.00	312.30		317.30	318.20		.90								355.60	
TJS. Tyrš, Cleveland, O.		"	49	27	1			7	9		3	10	54	6.75	105.30		112.65	112.15	.50									36.20	
TJS. Havlíček, Cleveland, O.		1-17	120	21	3			17	2	3		8	114	5.25	181.50		186.75	187.25		.50								181.50	
TJS. Moravan, Toledo, O.		"	29	10				7	4		1	7	20	2.50	45.60		48.10	52.80		4.70	2-18							21.50	
TJS. Fugner-Tyrš, Dayton, O.		"	21	7				3	4		1	2	18	1.75	31.80		33.55	33.10	.45									39.10	
			2208	606	50	8	8	302	275	92	60	175	1975	150.75	9.514.55	265.30	4.90	9.930.60	9.641.28	329.22	39.90		880.50	20.00	903.30	708.25	196.70	1.65	1.216.10
TJS. Plzeňský Sokol, Chicago, Ill.		1-14	364	120	28		2	59	32	14	14	35	361	30.00	2,012.15	3.60	2,045.75	2,154.45		108.70	2-18	197.10		197.10	177.30	19.80			
TJS. Chicago, Chicago, Ill.		4-13	360	140	63	1		48	78	23	14	28	381	36.25	2,169.30	112.20	2,317.75	2,205.29	112.55			192.20	16.80	209.00	171.47	37.53		232.20	
TJS. Čechie, Chicago, Ill.		1-14	78	55	3			10	9	5	4	20	88	13.75	518.70		532.45	506.95	25.50			48.20	8.00	56.20	56.20				
TJS. Tábor Slov. Lipy, Chicago, Ill.		1-15	385	36	3	2	1	51	86	25	10	11	242	6.00	1,407.30	109.80	1,526.10	1,541.55		15.45		139.10		139.10	157.00		17.90	140.00	
TJS. Česko-Amer. Sokol, Chicago, Ill.		1-14	98	36	1	6		37	37	7	5		55	9.00	428.40	13.80	451.20	449.45	1.75			41.00		41.00	41.00			36.25	
TJS. Oak Park, Oak Park, Ill.		3-13	67	42	2	1		14	26	3	3		66	12.75	392.40		405.15	405.15				32.90		32.90	15.50	17.40		38.40	
TJS. Berwyn, Berwyn, Ill.		1-14	80	46	5			15	27	3	3	10	73	11.50	402.00		414.10	232.70	181.40			37.10		37.10	19.00	18.10		44.10	
TJS. K. Jonáš, Cicero, Ill.		1-14	97	245	17	2	4	30	72	8	12	18	225	61.25	1,244.40	36.60	1,342.25	1,339.25	3.00			103.20		103.20	56.80	46.40		136.10	
TJS. Slávký, Chicago, Ill.		1-17	186	36	1		2	5	5		4	18	193	9.50	318.90		328.40	329.65		1.25								106.80	
TJS. Havlíček-Tyrš, Chicago, Ill.		1-17	259	46	5	2		28	28	3	11	48	194	10.25	373.80		381.05	388.20		4.15								199.75	
TJS. J. A. Komenský, Chicago, Ill.		1-17	78	18	10			7			5	12	82	4.50	130.80		135.30	124.80	10.50									80.00	
TJS. Milwaukee, Wis.		1-14	153	63	4	1		13	31	14	4	7	152	16.25	783.90		800.15	800.42		.27		72.70		72.70	72.60	0.10		60.20	
TJS. Mladoběch, Racine, Wis.		1-17	99	5	2			7	5		3	2	80	1.25	146.40		147.65	147.40	.25									71.80	
TJS. Slavoj, Chicago, Ill.		1-17	96	23	5	2		9	8	1		14	94	5.75	136.20		141.95	164.10		22.15								74.70	
TJS. Fugner, So. Chicago, Ill.		1-17	39	1				2	4				34	.25	30.90		31.15	52.95		21.80	4-17; 1. 2. -'18								
TJS. Slovan, Lyons, Ill.		1-17	23	6									29	1.50	34.80		36.30	66.00		29.70	1. 2. -'18								
TJS. Mělník, Maribel, Wis.		1-17	92										92		46.80		46.80	102.85		46.05	1. 2. -'18								
TJS. Manitowoc, Wis.		"	33					2	3	1			27		155.10		155.10	155.10				14.70		14.70	14.70				
			2597	918	150	17	9	337	451	111	92	232	2468	232.75	10.732.85	276.00	11.241.60	11.166.17	334.95	249.52		878.20	24.80	903.00	781.57	139.33	17.90	1.220.30	
TJS. K. Jonáš, Abie, Neb.		1-14	12	10	2			3					21	2.50	70.80	4.70	78.00	69.00	9.00			7.90		7.90	2.30	5.60			
TJS. Crete, Neb.		"	81	29			1	8	17	1	2		83	7.25	423.00		430.25	430.55		.30		39.50		39.50	31.10	8.40		49.80	
TJS. Omaha, Neb.		1-14	183	33	4	1		10	10	3	5	17	175	8.00	1,029.10		1,037.30	1,043.77		6.47		95.40	9.00	104.40	105.30		.90	108.90	
TJS. Tyrš, Omaha, Neb.		2-14	103	60	4	1		23	10	7	2	14	112	15.00	648.90		663.90	661.25		.35		62.50		62.50	49.70	12.80		67.20	
TJS. Schuyler, Neb.		"	49	57	1			13	5	3			86	14.25	432.00		446.25	435.45	10.80			37.10		37.					

TJS. Timken, Kansas	3-17	7	11	1	4	12	6	12	2.75	14.10	16.85	16.85	2.40	2.40	2.40	7.20
TJS. Oklahoma City, Okla.	3-13	19	18	1	4	12	7	21	4.75	150.60	155.35	155.35	12.90	3.20	16.10	12.60
TJS. Praha, Prague, Okla.	1-14	36	18	1	8	10	3	34	4.25	197.10	201.35	200.20	1.15	18.20	3.60	7.20
TJS. Vyšehrad, Lucas, Kans.	1-14	19	6			6	1	18	1.50	80.70	100.10	96.15	3.95	8.20	4.00	8.20
TJS. St. Louis, Mo.		199	20				11	208	30.50	844.00	874.50	896.40	21.90	68.70	68.70	123.30
TJS. Tyrš, Cedar Rapids, Ia.	3-13	196	78	4	1	33	45	159	21.50	1,083.00	1,104.50	806.80	297.70	96.30	10.20	48.85
TJS. Edwardsville, Ill.		19	15			6	3	19	3.50	94.80	135.90	59.00	76.90	9.00	9.00	2.20
TJS. Iowa City, Ia.	1-14	36	19	1		6	13	36	4.75	156.60	161.35	165.30	3.95	16.60	16.60	19.00
TJS. St. Paul, Minn.	1-14	63	97	5		18	21	96	24.25	405.00	429.25	425.20	4.05	35.60	35.60	19.00
TJS. Owatonna, Minn.		39	40	1		5	11	62	10.50	280.20	290.70	270.60	20.10	23.60	23.60	12.60
TJS. Minneapolis, Minn.	1-14	47	29	1		18	13	42	7.25	223.50	230.75	233.65	2.90	29.60	29.60	12.60
TJS. Montgomery, Minn.	2-15	27	32	1		7	21	30	8.00	149.70	157.70	154.55	3.75	14.90	14.90	7.20
TJS. Bruno, Neb.	1-14	16	9			14	2	9			57.15	6.50		6.50	2.00	7.20
TJS. Karel Havlíček, Borovský, Tex.	4-13	35	26	1	3	4	13	37	6.00	153.00	192.00	176.80	15.20	13.20	13.20	22.50
TJS. Žižka, Dallas, Texas		42	27	4	3	9	25	42	7.75	160.20	167.95	112.40	55.55	20.00	20.00	9.40
TJS. Tyrš, Waco, Texas		43	36	3		20	11	46	9.00	188.70	215.80	209.35	6.45	19.80	1.30	7.90
TJS. Fort Worth, Texas		28	28	7	1	18	16	11	7.00	98.20	105.20	105.50		9.10	9.10	7.90
TJS. Galveston, Texas	3-15	14	5	1		1	1	7	1.25	30.60	31.85	33.25	1.40	4.30	4.30	14.00
TJS. J. A. Komenský, Guy, Texas		35	14			9	20	17	3.25	129.30	132.55	133.35	.80	13.20	2.00	14.00
TJS. San Francisco, Cal.	4-13	111	49	10	3	16	19	105	11.25	612.00	663.45	642.60	20.85	50.80	48.00	63.10
TJS. Oakland, Cal.	1-14	22	12		1	6	2	26	3.00	99.00	102.00	105.25	3.25	10.60	10.60	16.20
TJS. Č. Z. B., Portland, Ore.	1-14	21	24		1	7	3	26	3.75	139.20	156.15	153.35	2.80	12.40	2.20	16.20
TJS. Malin, Ore.	1-14	19	19		2	9	12	18	4.75	112.80	117.55	117.35	.20	11.90	11.90	7.90
TJS. Bratři Osvěty, Crabtree, Ore.	1-17	15		2		4	2	11		22.50	22.50	22.80	.30	2.50	2.50	7.90
T. S. D. a P., New York City, N. Y.	1-14	265	73	2		22	38	266	18.25	238.25	256.50	256.50		132.80	132.80	79.30
T. S. D. a P., Long Island, N. Y.	"	26	6	1	1	1	3	27	1.50	22.10	23.60	23.60		12.90	12.90	79.30
T. S. D. a P., Newark, N. J.	"	39	37	2		4	14	59	8.75	39.50	48.25	48.05	.20	20.80	20.80	31.20
T. D. S. a P., Little Ferry, N. J.		39	16	1		15	1	39	3.75	35.55	39.30	39.45	.15	20.60	20.60	31.20
Sbor Sokolek Blesk, Baltimore, Md.		34	39			16	5	50	9.75	35.75	45.50	45.55	.5	19.00	19.00	29.10
Sbor Sokolek Blesk, Schenectady, N.Y.	3-17	36	6		2	2		38	1.50	6.50	11.00	18.80	7.80	3.90	3.90	26.70
Ž. Odb. Sokola Havlíček, Cleveland, O.	1-17	90	28		2	7		109	7.00	30.80	37.80	37.80				62.90
Ž. Odb. Sokola Nová Vlast, Cleveland, O.	1-17	66	45	1		7	18	100	11.25	25.80	37.05	45.45	8.40			58.70
Ž. Odb. Sokola Cleveland, Cleveland, O.	2-18	128	7		2	4	1	129	1.75	15.00	16.75	16.70	.5		13.20	20.10
Sbor Plzeňských Sokolek, Chicago, Ill.		265	51	2	1	8	97	203	12.75	175.15	187.90	212.22	24.32	96.00	96.00	136.20
Sbor Sokolek Chicago, Chicago, Ill.		214	105			21	78	215	26.25	143.05	169.30	180.55	11.25	85.00	85.00	136.20
Sbor Sokolek Tábor Slov. Lípy	1-16	298	11			14	124	161	3.00	128.75	131.75	154.35	22.60	77.20	77.20	161.10
Sbor Sokolek Rozvoj, Chicago, Ill.	3-15	63	8			2	14	55	2.00	29.10	31.10	33.30	2.20	23.50	23.50	23.50
Ž. O. Sokola Slávký, Chicago, Ill.	1-17	70	21	1		4	5	79	6.00	21.30	27.30	16.90	10.40			23.50
Ž. O. Sokola Havlíček-Tyrš, Chicago, Ill.	1-17	78	26	3	3	2	12	96	6.50	26.05	32.55	32.55				6.00
Ž. O. Sokola Slavoj, Chicago, Ill.	1-17	85	12	1		9	20	69	3.00	26.65	29.65	25.35	4.30			21.60
Ž. O. Sokola Puegner, Chicago, Ill.		23				2		21			4.25	4.25				
Ž. O. Sokola Komenský, Chicago, Ill.	1-17	43	8	2		4	1	44	2.00	15.30	17.30	15.15	2.15			75.10
Ž. O. Sokola Mladočech, Racine, Wis.	1-17	43	4	1		8		40	1.00	13.20	14.20	15.45	1.25			16.35
Sbor Sokolek Libuše, So. Omaha, Neb.	4-13	35	23			6	27	25	5.75	33.65	40.55	38.90	1.65	17.90	17.90	16.70
Sbor Sokolek, Omaha, Neb.	1-14	42	47	1		5	16	67	11.75	61.00	71.85	71.65	.20	31.90	31.90	39.00
Sbor Sokolek Tyrš, Omaha, Neb.	3-14	55	55	2		9	6	97	13.75	66.60	80.35	72.90	7.45	31.80	31.80	20.30
Sbor Sokolek Vlastenky, Schuyler, Neb.		11	13	1		3		22	3.25	16.60	19.85	20.80	.95	8.60	4.20	12.80
Sbor Sokolek Libuše, Crete, Neb.		28	40			5	25	38	10.00	36.10	46.10	44.55	1.55	18.30	18.30	15.90
Renata Tyrš, Cedar Rapids, Ia.	3-14	64	42	2		4	14	86	10.50	69.80	71.30	71.30		29.60	29.60	8.40
Sbor Sokolek Libuše, Dallas, Tex.		235	220	4	2	29	91	338	55.00	273.75	330.00	320.10	10.85	133.10	4.20	76.00
Sbor Sokolek, San Francisco, Cal.	4-13	35	17	6		4	25	28	4.25	25.70	29.95	30.45	.50	13.70	3.20	16.80
Sbor Sokolek Los Angeles, Cal.	1-15	29	3		5	7	13	8	.75	13.10	13.85	18.72	4.87	10.20	10.20	2.40
Sbor Sokolek Č. Z. B., Portland, Ore.	4-13	17	26			2	11	32	7.75	31.70	39.45	39.70	.25	15.30	3.40	27.30
		81	49	6	5	13	49	63	12.75	70.50	83.25	88.87	5.62	39.20	6.60	44.10

PŘÍJEM—1918.

	Příspěvky	Vstupné	Sjezd	Úrok	Předpl.	Oznám.	Knihy	Různé	Č. N. S.	Ú. T. O.	Celkem
Únor	657.95		19.90		3.25	49.00		7.80	311.30	3.40	1,052.60
Březen	726.35	2.50	191.60		3.00		3.00	30	240.40	15.95	1,183.10
Duben	1,010.65		197.30	11.89	2.00	16.00		7.20	759.35	12.68	2,017.07
Květen	391.85		84.15						207.00	15.75	689.75
Červen	392.90		1.50		1.00	6.00		12.60	399.55	5.00	818.55
Červenec	900.60	5.00	69.25			46.35		20	759.50	5.00	1,785.90
Srpen	533.18	7.50	56.30	96.93	2.00	64.30			668.30	5.25	1,433.46
Září	576.95		387.36	19.69	3.00			10	598.10		1,585.50
	5,190.43	15.00	1,007.36	128.81	14.25	181.35	3.00	28.20	3,943.50	63.03	10,574.93

VYDÁNÍ 1918

	Tisk	Doprava	Redakce	Štočky	Procenta	Organisátor	Závody a sjezd	Služné činov.	Poštovné dovozně	Tiskopisy	Různé	Různé	Celk.m
Únor	311.93	60.70	60.00	8.48	12.00		6.50	61.45					521.06
Březen	319.43	60.70	60.00	10.19						160.00	2.50		612.82
Duben	311.93	60.70	63.50	3.23				120.00	24.20		1,166.16	1,000.00	2,749.72
Květen	309.43	60.00	60.00	29.13								107.17	565.73
Červen	309.43	60.00	60.00	10.76						5.50	36.09	1,000.00	1,481.78
Červenec	306.00	60.00	60.00	31.93	8.75		6.75	120.00	25.74	5.00			624.17
Srpen	313.50	60.00		2.92	16.00	50.00	60.00			2.33			564.75
	2,181.65	422.10	423.50	96.64	36.75	50.00	73.25	301.45	49.94	172.83	1,204.75	2,107.17	7,120.03

Příjem od 1. února 1914 do 15. září 1918.

Rok	Příspěvky	Vstupné	Sjezd	Úrok	Předpl.	Ozn.	Čer. kniha	Knihy	Záloha Náradí	Půjčka	Poštovné	Různé	Č. N. S.	Ú. T. O.	Celkem
1914	6,755.50	32.25	436.78	105.69	43.85	423.00	27.35	8.50	25.00		Ž. F. T. 1,043.43 N. J. S. 4,391.44	43.15			13,001.34
1915	6,856.47	55.00	495.54	154.63	28.13	107.00	14.50	21.84	92.00		2.76	292.35			10,014.01
1916	8,606.09	17.50	513.04	175.78	33.25	206.00		24.04		322.00		138.25	323.40		11,044.38
1917	8,229.47	5.00	563.23	201.86	74.15	214.75		34.49		400.00		68.05	987.03	2,557.67	14,379.13
1918	5,190.43	15.00	1,007.36	128.81	14.25	181.35		3.00				28.20	3,943.50	63.03	10,574.93
	35,637.96	124.75	3,015.95	766.77	193.63	1,132.10	41.85	81.87	117.00	722.00	2.76	6,004.87	5,253.93	5,908.35	59,013.79

VYDÁNÍ.

	Tisk	Doprava	Redakce	Štočky	Proc	Spol. cvičitel	Organisátor	Těl. knihy	Závody sjezd	Úraz	Kurs	Služné činov.	Poštovné dovozně	Záloha, Náradí	Tiskopisy	Růz.	Růz.	Celkem
1914	2,880.87	448.42	735.00	235.47	90.50	523.75	22.40		1,239.25	61.50		437.50	147.76		313.85	3,114.10	224.76	1,475.13
1915	3,069.37	421.67	715.00	119.63	13.50	108.51			1,715.70		6.35	553.75	82.53	318.50	45.75	638.80	345.31	8,154.37
1916	3,151.28	621.99	738.00	181.78	60.00	785.89	18.00	816.75	1,066.33		35.50	475.00	113.17		158.75	538.79	1,090.80	9,852.03
1917	4,172.80	734.99	907.50	205.54	54.75	151.03	25.00	7.10	3,225.91		200.00	535.00	139.89		1,183.20	541.20	3,176.00	15,259.91
1918	2,181.65	422.10	423.50	96.64	36.75		50.00	73.25				301.45	49.94		172.83	1,204.75	2,107.17	7,120.03
	15,455.97	2,649.17	3,519.00	839.06	255.50	1,569.18	115.40	897.10	7,247.19	61.50	241.85	2,302.70	533.29	318.50	1,874.38	6,037.64	6,944.04	50,861.47

Rozvrh příjmu—1918

Příspěvky	5,190.43
Vstupné	15.00
Sjezd	1,007.36
Úrok z banku	128.81
Předplatné	14.25
Oznámky	181.35
Knihy	3.00
Různé	28.20
Č. N. S.	3,943.50
Ú. T. O.	63.03
	10,574.93
Z minulého roku	4,697.42
	15,272.35
Vydání	7,120.03
Zbývá	8,152.32
Vydání	
Tisk	2,181.65
Doprava	422.10
Redakce	423.50
Štočky	96.64
Procenta	36.75
Organisátor	50.00
Závody a Sjezd	73.25
Služné činov.	301.45
Poštovné dovozně	49.94
Tiskopisy	172.83
Různé	1,204.75
Různé	2,107.17
	7,120.03

Jméno	Jednoty	Příčina	Rok	Zapl. Přísp.	Sjezd. Fond
TJS. Bohemia, Long Island, N. Y.	Úbytek členů		1917	55.10	.40
TJS. Budívoj, Detroit, Mich.	Spojila se			244.60	
TJS. Podlipný, Detroit, Mich.	"			233.00	
TJS. Nová Vlast, Cleveland, O.	Přestoupila		26. čí. '15	223.85	18.30
TJS. Saginaw, Mich.				19.75	
TJS. Bridgeport, O.				78.30	3.30
TJS. Irwin, Pa.	Rozešlase		1. září '17	41.40	
TJS. Slovanská-Lipa	Spojila se			170.35	19.00
TJS. Tábor, Chicago, Ill.	"			317.45	40.60
TJS. Praha, Chicago, Ill.	"			493.80	45.40
TJS. Rozvoj, Chicago, Ill.	Suspendována			296.50	
TJS. Klatovský, Chicago, Ill.	Spojila se			206.15	19.80
TJS. Hawthorne, Chicago, Ill.	Suspendována			82.65	
TJS. Vrchlický, Marshalltown, Ia.	Odstoupila			22.15	1.40
TJS. New Prague, Minn.	Suspendována			75.90	5.80
TJS. Hopkins, Minn.	"			87.45	10.70
TJS. La Crosse, Wis.	"			61.60	
TJS. Plattsmouth, Neb.	Odst. čí. '18			282.90	9.70
TJS. Brainard, Neb.	Suspendována			21.40	
TJS. Granger, Texas.	Zanikla			49.00	1.10
TJS. Crosby, Texas.	"			14.50	
TJS. Houston, Texas.	Zanikla			59.00	
TJS. Rosenberg, Texas.	"			15.00	
TJS. Los Angeles, Cal.	Suspendována			116.45	7.10
Sokolky Vrchlický, Marshalltown	Poděkovala se			4.60	1.40
Sokolky Clarkson, Neb.	"			16.55	1.20
TJS. Sokolky Malln, Oregon.	"			15.90	4.00
Sokolky, Iowa City, Iowa.	"			5.10	
Sokolky, Timken, Kansas.	"			33.60	
Bratři Osvěty, Scio, Oregon	"			21.10	.90
TJS. East St. Louis, Ill.	Odstoupila			.35	
Sokolky Vlastenky, Waco, Tex.	"			2.00	
TJS. Oenaville, Texas.	Zanikla			14.75	
TJS. Waller, Texas.	"			20.40	
TJS. Vlast, Chicago, Ill.	Spojila se			34.20	
Sokolky, Dodge, Neb.	Přestoupila			2.50	
				3,475.95	190.10

Příjem od února 1914 do 15. září 1918.

Příspěvky	35,637.96
Sjezd	3,015.95
Vstupné	124.75
Úroky	766.77
Předplatné	193.63
Oznámky	1,132.10
Čerňákův Tělocvik	41.85
Knihy	91.87
Záloha na nářadí	117.00
Půjčka	722.00
Poštovné	2.76
Od Župy F. T.	1,043.43
Od V. V. N. J. S. z N. Y.	4,391.44
Různé	570.00
Pro Č. N. S.	5,253.93
Ú. T. O.	5,908.35

Celkem	59,013.79
Vydání	50,861.47

Na hotovosti. 8,152.32

Vydání:

Tisk "Sokola Amerického"	15,455.97
Doprava	2,649.17
Redakce	3,519.00
Štůčky	839.06
Procenta z oznámek	255.50
Společný cvičitel	1,569.18
Organisátor	115.40
Tělocvičné Knihy	897.10
Závody a sjezd	7,247.17
Uraz	61.50
Kurs	241.85
Služné činovníků	2,302.70
Poštovné a dovoz	533.29
Záloha na nářadí	318.50
Tiskopisy	1,874.38
Různé	6,037.64
Různé	6,944.04
Celkem	50,861.47

FINANČNÍ ZPRÁVA D. A. S. ZA III. LETÍ 1918.

	Úmrtní fond.	Agitační fond.	Sjezdový fond.	Úrazový fond.	Pohledávky agitační	úmrtní.
SOKOL						
New York	198.40	68.04				
Newark	4.20	11.52				
Winfield	18.15	6.00				
Elizabeth					7.44	.70
Garfield	6.90	8.16				
Astoria	4.55	8.28	2.30			
Bridgeport	70.00	7.20				
Baltimore	26.60	8.88				
Hudson Co.					3.12	6.80
Little Ferry	16.90	9.84				
Brooklyn					1.92	
Yonkers		1.20			.96	
Boston	.70	6.11				
Bellaire	7.30	2.64				
Dillonvale					11.80	
SOKOLKY						
New York	52.55	17.04				
Newark	5.40	4.80				
Astoria					2.28	
Hudson Co.	5.80	2.04			2.04	5.80
Little Ferry	23.00	8.88				
Brooklyn		1.20			1.20	
Yonkers		.84				
Garfield		1.20			1.20	
Patterson		4.92				
Winfield		5.52				
Br. Fr. Zeman	100.00					
Celkem	540.45	184.31	2.30		31.96	13.30
Hotovost z II. letí.	100.90	37.94	220.40	136.05		
Celkem	641.35	222.25	222.70	136.05		
Vydání	200.00	49.61		20.00		
Hotovost v září 1918.	441.35	172.64	222.70	116.05	31.96	13.30
Čes. Am. Obec Sokolská obdrží:						
Agitační fond					\$172.64	
Sjezdový fond					222.70	
Úrazový fond					116.05	
Pohledávka agitačního fondu					31.96	
Celkem					\$543.35	

Jmění:

Hotovost úmrtního fondu	\$ 441.35
Hotovost agitačního fondu	172.64
Hotovost sjezdového fondu	222.70
Hotovost úrazového fondu	116.05
Uloženo na Commonwealth banku	1,593.22
Uloženo na Emigrant banku	2,000.00
Pohledávka úmrtního fondu br. Zemana	150.00
Akcie D. A. Sokolovny N. Y.	2,350.00
Bond D. A. Sokolovny Hudson Co.	550.00
Půjčka časopisu "Dělnický Sokol"	100.00
Za nářadí sboru Boston	15.15
Za nářadí sboru Dillonvale	16.30
Za nářadí sboru Bridgeport	100.00
Pohledávky příspěvků sboru Elizabeth	8.14
Pohledávky příspěvků Hudson Co.	9.92
Pohledávky příspěvků Brooklyn	1.92
Pohledávky příspěvků Yonkers	.96
Pohledávky příspěvků Dillonvale	11.80
Pohledávky Sokolky Astoria	2.28

Pohledávky Sokolky Hudson Co.....	7.84
Pohledávky Sokolky Brooklyn.....	1.20
Pohledávky Sokolky Garfield.....	1.20

Jména připadne Čes. Am. Obci Sokolské:

Hotovost agitačního fondu.....	\$172.64
Hotovost sjezdového fondu.....	222.70
Hotovost úrazového fondu.....	116.05
Pohledávka agitačního fondu.....	31.96

Celkem\$543.35

A. Koňas, starosta. Frank Aviš, náměstek. Alois Kubát, fin. taj.
 Jos. Košar, R. Vlk, finanční výbor.

ZÁPIS ČÍS. 20

sepsaný o řádné schůzi Župy Střední, konané dne 16. září.

Přítomno 12 bratří a 5 sester mimo dvou zástupců ze Sokola "Rozvoj".

Čten zápis o schůzi, ze dne 19. srpna a schválen.

K vědomosti vzaty dva dopisy Sokola z Milwaukee, dopis. pí. Ant. Eskové ze San Franciska postoupí se Sok. Župě Pacifické k projednání a příp. vyřízení.

Sokol Rozvoj vzhledem k usnesení župnímu, ze dne 20. května t. r. dopisem oznamuje konečný fin. výsledek zábavy "Klubu Millionářů". Dle toho zbývá čistý zisk \$19.55, obnos pak \$15 jest ještě za 4. bratry k pohledávání. Přítomní zástupci Sokola Rozvoj podali ještě některá vysvětlení a celá pak zpráva za jejíž správnost ručí vyšetřující výbor vzata k vědomosti.

Dále zdělují bři. z Rozvoje, že od března nekonala jejich jednota schůzi a že život tam upadá, vzhledem k tomu usneseno k cíli povzbuzení tamního členstva vyslati k příští schůzi jejich dva zástupce ze Župy. Přihlásili se bři. Dr. Ant. Mueller a J. Zachotina.

Schváleno vyplacení \$3.15 za hektogr. hmotu a účet pošt. za III. čtvrtl. \$3.52.

Útulně a Sirotčinci odkoupeny 4 listky ke koncertu, dne 13. října za obnos \$2.

Br. náč. J. Košar odevzdal vyplněné diplomy k podpisu předsednictvem a zděluje podrobnosti ohledně medailí, jež dle usnesení ze schůze předešlé měly se zakoupiti. Obnos za ně byl by nepoměrně vysoký a proto navrhuje, aby místo na medailie byl obnos \$100 věnován hrdinné armádě československé. Schváleno.

Sokol Havlíček-Týrš zasílá velký obraz s podobiznami bratří dobrovolníků. Obraz s díky přijat, dá se zarámovati a vyvěsiti ve spolkové místnosti.

Br. Prokeš za odbor vzděl. zděluje, že br. Dr. Vojan vzdal se předsednictví a na místo něho, že zvolen předsedou br. F. Musil. Vzato k vědomosti.

Taktéž k vědomosti vzata zpráva br. starosty, ku kteréž dodatky přičinil bři. Košar a Musil o schůzi zástupců do sjezdu, konané dne 12. září t. r.

Br. Dr. Jičínský zmiňuje se o tom, že úmrtím br. J. L. Tupého, býv. majitele tiskárny "Slavie", bylo by možno získati značné ročníky "Slavie" od dob nejstarších. "Slavie", list to založený a dlouhou dobu redigovaný br. Karlem Jonášem, nemalou má zásluhu o udržení češství v Americe. Z ročníků těch pak, jež sáhají více jak půl století do let minulých možno též čerpati zprávy o veškerém tehdejší českém životě i sokolském. Podává určitý návrh, aby bud' V. V. S. O. aneb Župa po případě společně sbírku ročníků "Slavie" odkoupili. Schváleno a V. V. S. O. bude v té příčině dopsáno.

V této schůzi přijato na župních příspěvcích: Sokolice Fugner \$2; Sokol Slávský \$9.65; Sokol Mladočech \$4; Sokol Českoamerický \$3.35; celkem \$19. Vydáno \$108.67, dnešní hotovost v pokladně \$155.31.

K této zprávě připojuje br. jednatel, že některé jednoty nemají zaplacený župní příspěvek a že pak-li je v čas nezplatí, že pozбудou hlasovacího práva do sjezdu.

Na zdar!

M. Brichta, jednatel.

PÍSEMNICTVÍ.

Do skrovné jinak sbírky důležitých prací odborných přibyla nám jedna vzácná nanejvyš, to jest práce Tomáše Čapka a paní jeho, jakž vyšla nákladem Fleming R. Revell Co., New York, 152 Fifth ave. pod názvem "Bohemian — Čech — Bibliography", čili opravdu pěkná pomůcka jakž najíti vše co o Čechách bylo napsáno v jazyku anglickém. Kniha obohacena jest snímky mnohých starých a památných děl českých, vedle podobizen vynikajících mužů doby minulé i přítomné a předmluva sama již jest nemalé ceny literární, jakž jen z Čapkova pera jsme si navykli čítati. Rozdělení vlastní jest jen vhodné a bibliografická cena nemalá a celek dokazuje jen, že pracovalo se pilně i svědomitě, aby snesen byl tu všechen možný materiál o našich věcech českých, jakž kdy a kdekoli jevil se v rouše anglickém. Pravda, že v té spoustě článků i mnohé se přehledlo, tak marně jsme hledali památnou knizečku "Comenius" vydanou v březnu u příležitosti památky 300leté Sokoly v Milwaukee a pod ohlavením "The Sokols", v odstavci: "Articles" moho by být uveden neméně cenný článek, jakž měl kdys na celé straně "Inter Ocean", později "Times", o výstavě národopisné a obrazy sletové "Tribune", čili více jak 40 článků odborných i informačních v "Sun", baltimorském "Republican", "Gazette", "Dispatch", "News", "Mind and Body", "Sentinel" a j. v., nemluvě ani o skvostné rozpravě o "Kraľovském rukopisu" v "Sentinelu" 1891 a jiných pracích, hlavně sletových, jakž vesměs vystaveny byly na Sokolské výstavce na Staroměstské radnici roku 1912 v americkém oddělení pod čís. 84. To však jen tak mimochodem, neboť díla tohoto druhu i při vůli nejlepší nelze míti úplná, zejména když pak i na pokračování počítati lze. Doporučujeme vřele našim, aby zakoupili si pro knihovny své.

Na místech těchto přinášíme vždy nejraději vlastní posudky, nežli všeliké ty "šimly" různých vydavatelů a tiskáren a jsme rádi, když můžeme poukázati na nějakou tu práci původní a zejména i bratra našeho, jako jest na příklad velice pěkně vypravená kniha "Cestou necestou" br. Jana Ld. Kutáka, 6411 Sinclair ave., Berwyn, Ill. V předmluvě povídá spisovatel, že vydal jaksi k oslavě svého padesátiletí a tu přiznáme, že mnohé tu z nasbíraných zkušeností cestujícího bratra a nadšence, co by mělo se zapamatovati, zejména z doby válečné a týkající se "vlastenců", již uzavírají kapsy své, jedná-li se o obět' hmotnou a pomoc staré vlasti a k jejímu osvobození. Čtou se ty verše Kutákovy, jakož i prosa dosti dobře a tolik musíte přiznati, že z každého řádečku vyznívá láska ku staré máti tam doma i nové vlasti a co hlavního, že péro Kutákovy nebojí se pravdy, ba na opak bříte zasáhne i tam, kde mnohý náš novinář vidí jisté hranice, poněvač — inu protože, že ten či onen zbohatlý parvenue u něho oznamuje a o činech takových "vlastenců" patentovaných, hořkého vína a jiných medučin" nesmí se napsati, jak vlastní lid klamou bombastem oznamkovým atd. V tom ohledu jeho "Tři pohřby" mají skutečně cenu, vedle všech těch črt a příběhů mnohých, jež tu z Texasu i odjinud zaznamenány jsou. Báseň "Za Janem Šimanem" byla v listě našem a dokazuje jen, že Kuták dovede vystihnouti na kolik šiky naše ztratily úmrtím prvního starosty Obce, jenž dovedl

hájití zásady našeho velikého sdružení i zájmy věci sokolské, aniž by si kdy zadal jako bratr upřímný a pilný pracovník. Doporučujeme bratřím a sestrám, aby si knížečku objednali, stojí 65 centů nevázaná a 85c vázaná, poštou o pět centů více. Úprava vlastní slouží Národní Tiskárně jen ku etí.

Sjezd bude v Sokolovně Jednoty Cleveland, číslo 8932 Quincy Ave. S. E.

STATEMENT OF THE OWNERSHIP, MANAGEMENT, CIRCULATION, ETC., REQUIRED BY THE ACT OF CONGRESS OF AUGUST 24, 1912,

Of Sokol Americký, published monthly at Chicago, Illinois for October 1st, 1918.

State of Illinois) ss.
County of Cook)

Before me, a Notary Public in and for the State and county aforesaid, personally appeared George Mach, who, having been duly sworn according to law, deposes and says that he is the Expeditor of the Sokol Americký and that the following is, to the best of his knowledge and belief, a true statement of the ownership, management (and if a daily paper, the circulation), etc., of the aforesaid publication for the date shown in the above caption, required by the Act of August 24, 1912, embodied in section 443, Postal Laws and Regulations, printed on the reverse of this form, to wit:

1. That the names and addresses of the publisher, editor, managing editor, and business managers are:

Publisher: National Printing & Publishing Co., 2146-50 Blue Island Ave., Chicago, Ill.

Managing Editor: Dr. J. Rudiš-Jičínský, 1900 Blue Island Ave., Chicago, Ill.

Editor: Jaroslav Košar, 1928 So. 63rd St., Berwyn, Ill.

Business Manager: Tomáš Vonašek, 1647 So. St. Louis Ave., Chicago, Ill.

2. That the owners are: (Give names and addresses of individual owners, or, if a corporation, give its name and the names and addresses of stockholders owning or holding 1 per cent or more of the total amount of stock.)

Sokol Union of America.

President: Jos. Čermák, 2533 So. Central Park ave., Chicago.

Treasurer: Bohuš Háek, 1834 Laflin St., Chicago.

Fin. Sec'y: Tom. Vonašek, 1647 So. St. Louis Ave., Chicago.

3. That the known bondholders, mortgagees, and other security holders owning 1 per cent or more of total amount of bonds, mortgages, or other securities are: (If there are none, so state.) None.

4. That the two paragraphs next above, giving the names of the owners, stockholders, and security holders, if any, contain not only the list of stockholders and security holders as they appear upon the books of the company but also, in cases where the stockholder or security holder appears upon the books of the company as trustee or in any other fiduciary relation, the name of the person or corporation for whom such trustee is acting, is given; also that the said two paragraphs contain statements embracing affiant's full knowledge and belief as to the circumstances and conditions under which stockholders and security holders who do not appear upon the books of the company as trustees, hold stock and securities in a capacity other than that of a bona fide owner; and this affiant has no reason to believe that any other person, association, or corporation has any interest direct or indirect in the said stock, bonds, or other securities than as so stated by him.

National Printing & Pub. Co., Publishers,
per George Mach, Expeditor.

Sworn to and subscribed before me this 1st day of April, 1918.

(SEAL)

Joseph A. Brabec, Notary Public.
(My commission expires July 24, 1922.)

NOVÍ, ODSTOUPÍ A VYLOUČENÍ ČLENOVÉ.

— Do Sok. Jed. Blesk v Baltimore byl přijat Josef Kolářik. K armádě Spoj. Států odvedeni byli: Fr. Mentlík, Alois Mentlík, Eda Kroupa, Wil. Svrček, Břet. Bureš, Wil. Kroupa, Boh. Háek, Ed. Novák, Lambert Zelenka, Ant. Dobihal, Frank Hacker a Em. Háek.

— Do sboru Sokolek Blesk v Baltimore přijaty byly: Anežka Řádek a Vlasta Háek.

— Ze Sokola Cleveland vystoupili: Adolf Kamiš, Lad. Rajch. Do armády Spoj. Států odvedeni: Otto Dobeš, Boh. Kupka, Frank Hojer.

— Z Žen. Odboru Sokola Nová Vlast v Clevelandu vystoupily: Helena Vlasatý, Kristina Stárek, Josefa Hubka.

— Do Žen. Odb. Sokola Havlíček v Clevelandu přijaty byly: Rosie Líbal, Marie Vaněček, Anna Černožorská, pí. Zemanová, pí. Musilová a Marie Weisová. Odstoupily: Jennie Brotánová a Marie Ketzová. Minule omylem bylo oznámeno, že Marie Strejčková odstoupila, mělo státi, že přistoupila.

— Ze sboru Sokolek Cleveland vystoupila Anna Hojer. — Za náhradnici do sjezdu zvolena Františka Hlavín.

— Ze Sokola Nová Vlast v Clevelandu vystoupil Jos. Hejna. Do armády Spoj. Států odvedeni byli: Václav Nekvasil a Jil. Vlasatý.

— Do T. J. S. Newark, N. J., přijati byli: R. K. Hylský, Karel Salerius, Karel Stava. Vyloučení byli: Arnošt Bajer a Fr. Pazdera.

— Z T. S. D. a P. v Newarku, N. J., minulý měsíc oznámena pro neplacení vyloučená Emilie Fischer se vyrovnala a jest nadále členky.

— Z T. J. S. New York odstoupili: Ferd. Písecký a Václav Pour. Vyloučen Emil L. Vlach. Zemřel Frank Hroch.

— Do T. J. S. Oklahoma City, Okla., přijati byli: Jan Kratina a Bohumil Císař.

— Do Žen. Odb. Sokola Mladočech v Racine, Wis., přijata byla Florence Pilger a Josefa Lexová.

— Do T. J. S. Oak Park, Ill., přijati byli: August Čihák, Štěpán Bogdanovič, Frant. Novotný, Josef Chvátal.

— Z T. J. S. Fort Worth, Tex., vystoupil Fr. Liška.

— Ze sboru Sokolek Tábor Slov. Lípy v Chicagu se poděkovaly: Marie, Vlasta a Josefa Kušta, Anna Kreml, Barbora Toman, Lillie Toman, Marie a Božena Růžička, Bessie Hovorka, Antonie Novotný, Julie Zajíc, Marie Koranda, Helena Štech.

— Z Žen. Odboru Sokola Slavoj v Chicagu vystoupily Marie Raž, st., Karla Plíček, Lillie Švolba. Vyloučena pro neplacení Anna Vachula.

— Do T. J. S. Komenský v Chicagu přijati byli: Josef Zahálka, Karel Kraus, Václav Plhák, Josef Mautner. Ko československé armády vstoupili Štěpán Chalabala a Josef Zahálka.

— Do T. J. S. Čechie v Chicagu přijat byl Fred. J. Jaroš. Vyloučen pro neplacení Jos. Poltz.

— Do Plzeňského Sokola v Chicagu přijati byli: Václav Hamerle, Karel Peroutka, Geo. W. Lerch. Vystoupili: Frank Straka, Václav Malík, Frank Ruppert, Jos. Červený, John Marcipán, Edward Vlasák, Karel Krupka.

— Do sboru Sokolek Chicago přijata byla Anna Voleman. Poděkovaly se Anna Kistl, Vlasta Kozák, Klára Raisler.

LISTÁRNA VÝPRAVOČÍHO.

Žádáme br. tajemníky, by při zasílání změn adres členů udávali též adresy staré; rovněž při oznamování členů odstoupilých a vyloučených udávejte jejich adresy, neboť mnohdy se stává, že vyloučený člen bydlí v jiném místě a jest ho těžko v adresáři hledati. — Též členové, kteří sami oznamují své nové adresy, jsou žádáni, aby udali též adresy staré a jméno jednoty, ku které patří.

Z T. J. S. NEWARK, N. J.

Žádáme tímto všechny jednoty, je mají naše dluhopisy, by nám je zaslaly, jelikož je chceme vyplatiti. — Na zdar! Za Těl. Jed. Sokol v Newarku, N. J.,

Arnošt Julius Podlucky, taj.,
123. — 19th Ave., Irvington, N. J.

ADRESÁŘ V. V. Sokolské Obce

v Americe.

Schůze poslední pondělí v měsíci v budově Sokola Chicago, 2345 So. Kedzie Ave.

Jos. Čermák, starosta, 2533 So. Central Park Ave. Tel. Lawndale 1611; Ant. Doležal, místostarosta, 2448 Kedzie Ave. Tel. Rockwell 708; Cyril Popelka, tajemník, 1453 So. Kedzie Ave. Tel. Lawndale 6830; jednatel T. Vonásek, 1647 So. St. Louis Ave. Tel. Rockwell 6456; pokladník Bohuš Hák, 1834 Lafin St. Tel. Canal 3267; Fr. J. Kubec, 5343 W. 25. St., Cicero, Ill. Tel. Cicero 97; Adolf Vlk, 4233 W. 22. St. Tel. Lawndale 3776; Stan. Šimeček, 3011 W. 19th St.; Vác. Brouk, 2506 So. Trumbull Ave.; Jos. Paskovský, 2501 So. Homan Avenue. Telefon Rockwell 3065; Anna Pejřilová, 2548 So. St. Louis Ave. Telefon Rockwell 2654; Anna Panková, 4725 W. 19. St., Cicero, Ill.; M. Šlaufová, 4132 W. 22. St. Tel. Lawndale 3776; O. Šplavcová, 1328 W. 18. St. Tel. Canal 1105; Marie Štěpánková, 2232 So. Kedzie Ave. Tel. Rockwell 1385. Dr. A. Mueller, 1854 W. 12. St. Tel. Monroe 3289.

Poštovní peněžní poukázky a čky bud' tež psány na jméno B. Hák a bud' tež posílány na jednatele T. Vonásek, 1647 So. St. Louis Ave. K čku připočítejte 10 centů na výměnu.

Ústřední Technický Odbor Svazu Slov. Sokolstva. Schůze každou první neděli dopoledne v Sokole Chicago, 24. ul. a Kedzie Ave. T. Vonásek, jednatel, 1647 So. St. Louis Ave., Chicago, Ill.

Ústřední Vzdělávací Odbor Sokolské Obce v Americe. Schůze každý 3. pátek v měsíci o 8. hod. večer v budově "Sokola Chicago" na 24. ul. a Kedzie Ave. Předseda: J. B. Dibelka, 2331 S. Lawndale Ave.; telefon: Lawndale 4888. Jednatel: Ferd. L. Musil, 3639 W. 26th St., Chicago, Ill.

Zupa Východní. Sídlo v New Yorku.

Ústřední Výbor: Starosta Alois Wokál; náměstek Jos. Kolman; jednatel M. Grabenstein, 1037 Forest Ave.; tajemník V. Lipský; pokladník M. Klein; náčelník A. Mysliveček, 324 E. 74. St., New York City; 1. podnáčelník J. Gregor; 2. podnáč. Jindř. Vozáb; účetní výbor: J. Kolman, Jindř. Vozáb a Jindřich Wellebil. Všecké dopisy a zupní poplatky bud' tež zasílány na jednatele M. Grabenstein, 1037 Forest Ave., New York, N. Y. — Schůze poslední čtvrtek v měsíci.

Tech. Odbor Zupy Vých. Č. A. O. S. sídlem v New Yorku obdává schůze každou 4. neděli v měsíci ráno. Václav Šolc, náčelník, 409 E. 74th St., N. Y.; Gustav Kašpar, jednatel, 572 Central Ave., West Hoboken, N. Y.

Sok. Jed. Blesk v Baltimore; schůze 2. pátek v Sokolovně, S. E. cor. Gay & Preston St.; náčelník Fr. Štětká, 2010 S. Ashland Ave.; tajemník Em. Lopata, 816 N. Rose St.

T. J. S. Fugner, L. I. City, N. Y.; schůze 2. sobotu v měsíci v místnosti spolkové, 270 Prospect St.; tajemník Jos. Svoboda, 22 Purvis St., Long Island City, N. Y.

T. J. S. Newark, N. J.; schůze 2. pondělí v Bohemian Auditorium, 17th St. & 19th Ave.; tajemník Arnošt Julius Podlucky, 123 — 19th Ave., Irvington, N. J.

T. J. S. Svornost, Bronx, New York; schůze 1. sobotu v měsíci v čísle 497 E. 166th St.; tajem. Jos. Kruta, 410 E. 163. St.

T. J. S. New York; schůze 2. a 4. pondělí v Sokolovně, 420-424 E. 71st St.; tajemník Ant. Gregor, 420-424 E. 71. St.

Sok. Jed. Philadelphia, Pa.; schůze 1. neděli v měsíci v České Budově a Sokolovně, 2202 N. Marshall St. ve 3. hod. odpol.; tajemník Ant. Jaroš, 209 Clarkson Ave., Olney, Philadelphia, Pa.

T. J. S. Westfield, Mass.; schůze 1. a 3. středu v Sokolovně, 118—120 Meadow St.; tajemník Fr. Třešňák, Box 62.

Sbor Sokolek Sok. Jed. Blesk v Baltimore, Md.; schůze 4. pátek v Sokolovně; tajemnice Marie Česká, 613 N. Belnord Ave.

Těl. Sbor Paní a Dívek v New Yorku; schůze poslední čtvrtek v Sokolovně; taj. M. Kamila Wojtková, 819 E. 68. St.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Long Island City, N. Y.; taj. Antonie Filipova, 59—2nd Ave.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Newark, N. J.; schůze vždy druhou středu; tajemnice Antonie Hvězda, 656 So. 20. St.

T. J. S. Little Ferry, N. J.; schůze 3. čtvrtek; tajemník Fr. Nepil, Redneck Ave.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Little Ferry, N. J.; schůze 3. pátek; tajemnice Ant. Kovalský, box 117, Little Ferry, N. J.

T. J. S. East Islip, L. I., N. Y.; tajemník Fr. Tůma, P. O. Box 310.

T. J. S. Schenectady, N. Y. Schůze 1. a 3. pondělí v Sokolovně, 115—5th Ave. Taj. Fr. Bradáč, 305 La*ayette St.

T. J. S. Dívek a Paní v Schenectady, N. Y. Taj. Kateřina Koníčková, 215—4th Ave.

Sokol Cleveland; schůze každou 3. neděli v měsíci ve 2. hod. dopoledne v Sokolovně, 8932 Quincy Ave., S. E.; tajemník Vác. Kušánek, 2483 E. 86. St.

Těl. Jednota Sokolek Cleveland. Schůze 1. neděli v měsíci ve 4. hod. odpol. Tajemnice Alžběta Krawcaw, 2487 E. 86. St.

Sokol Cech, Cleveland, O.; schůze 2. neděli v Sokolovně na Wendell Ave.; tajemník Vác. J. Štíbr, 3251 E. 55th St., S. E.

Sokol Detroit. Schůze 1. sobotu v měsíci v Čes. Nár. Domě, roh Tillman a Butternut ave. Taj. A. Skramský, 49 Tillman ave., úč. Karel Mottl, 82 Colfax ave.; pokl. Jos. Podaný, 1150 W. Hancock ave.

Sokol Lorain, Lorain, O.; schůze 4. neděli v měsíci v Sokolovně, 2404 Kelley Pl. Tajemník Vác. Mužík, 2350 Lexington Ave.

T. J. S. Ríp, Pittsburgh, Pa.; schůze 1. neděli v Čes. Nár. Síní, 100 Vinial St.; tajemník Jos. Vofech, 49 Eberhardt St., N. S., Pittsburgh, Pa.

Sokol Havlíček v Cleveland, O., koná své schůze 4. středu v měsíci v Čes. Národní Síní na Broadway. Jednatel J. Jilek, 3529 E. 103. St.

T. J. Sokol Nová Vlast, pořádá schůze každou první neděli v měsíci určité v 9. hod. ráno. Tajemník Fr. Wagner, 3349 Fulton Rd., Cleveland, O.

Sokol Moravan v Toledo, O., koná schůze poslední neděli v místnosti J. Kačmařka, 2002 Front St. Taj. Pavel Drlik, 256 Milford St.

Sokol Fugner-Tyrš v Dayton Ohio, 202 Troy St., u Varšavy. Schůze 3. neděli dopoledne. Cvičí se v pátek od 8 do 10. Jednatel J. Novotný, 726 Huston Ave.

Sokol Tyrš, Cleveland, O., koná schůze každou první neděli v 9. hod. ráno v místnosti p. Paula Berty, Buckeye Road, roh 111. ul. Jednatel: Lad. Brantl, 11819 Parkview Ave.

Ženský Odbor Sokola Havlíček v Clevelandu, O., koná schůze 3. středu v měsíci v Národní Síní (Besidky) na Broadway. Marie Kasalova, jednatelka, 042 Hollister Ave.; náčelnice Josefa Kupcová, 7325 Ivy Ave.

Ženský Odbor Sokola Nová Vlast v Clevelandu, O., schůze 3. pondělí v Čes. Síní Sokol na Clark Ave. Tajem. Marie Řehula, 3812 Carlyle ave.

Ženský Odbor Sokola Tyrš koná schůze každou 1. neděli v měsíci v místnosti obě. Berty, Buckeye Rd., roh E. 111. ul. Anna Hodiňová, tajemnice, 2991 E. 116. Street, Cleveland, O.

Zupa Střední.

Ústř. Výbor: Starosta Dr. A. Mueller; náměstek Dr. Rudí-Jičínský; jednatel M. Brichta, 2538 So. Turner Ave., tel. Lawndale 7651; pokladník Jan Makyta; náčelník Jar. Košar; 1. podnáč. J. Žitný; 2. podnáč. F. Macák. Schůze každé 3. pondělí v Sokole Chicago.

Technický Odbor Zupy Střední koná pravidelné schůze každou 2. neděli v měsíci v Sokolovně Havlíček-Tyrš. Členové: Náčelník Jarka Košar, 1928 So. 68. Ct., Berwyn, Ill.; podnáč. J. Žitný, F. Macák; taj. Jan Holan; přísedící J. Paskovský, J. Brouk, Jan Tomeš a náčelníci všech místních jednot a žen. odborů.

Zupní Vzdělávací Odbor. Předseda Ferd. L. Musil, 3639 W. 26th Street; jednatel Frant. Škubník, 1159 W. 17. St. — Schůze se konají každý 2. pátek v měsíci v Sokole Chicago.

Plzeňský Sokol, Chicago; schůze 2. a 4. čtvrtek; tajemník Vinc. Holeček, 4234 W. 22. St.

Sbor Plzeňských Sokolek, Chicago, Ill.; schůze každé 2. úterý v měsíci večer v Plz. Sokole; tajemnice Kateřina Kubíčková, 1417 So. Harding Ave.

Sokol Chicago, Chicago, Ill.; schůze 1. a 3. středu v Sokolovně, 2335—2341 S. Kedzie Ave.; tajemník Josef Falta, 2404 W. 26. St.

Sokolky Chicago; schůze 2. pátek v měsíci; tajemnice Růžena Hlaváček, 3035 S. Clifton Park Ave.

Těl. Jed. Čechie, Chicago, Ill.; schůze 4. úterý v síni Atlas Hall, 1436—40 Emma St.; tajemník Karel Kulischek, 2534 Haddon Av.

Sokol Tábor Slovanské Lípy, Chicago, Ill.; schůze 1. a 3. čtvrtek v měsíci v čís. 1300 So. Karlov Ave.; tajemník Jos. Capek, 1339 So. Tripp Ave.

Sokolky Tábor Slovanské Lípy v Chicago, Ill.; schůze 1. pátek v měsíci v budově Sokola Tábor Slovanské Lípy; tajemnice Josefa Kubů, 4014 W. 20. St.

Sbor Sokolek Rozvoj, Chicago; tajemnice Barbora J. Ringl, 4500 Kasson Ave.

Česko Americký Sokol v Chicago, Ill.; schůze 1. a 3. čtvrtek v Čes. Angl. Svob. Škole, 1128 W. 18. St.; tajemník Ladislav Budinský, 1413 W. 16. St.

Sokol Slávký v Chicago koná schůze 1. čtvrtek u br. Hegnera, 1805 Blue Island ave. a 4. středu v měsíci schůzi společnou tamže. Tajemník M. Brichta, 2538 So. Turner ave.

Ženský Odbor Sokola Slávského v Chicago koná schůze 3. čtvrtek v měsíci v Palace Inn, u br. Hegnera, 1805 Blue Island ave. Jed. Marie Brichtová, 2538 S. Turner ave.

Sokol Havlíček-Tyrš v Chicago koná své schůze každý 1. a 3. čtvrtek ve své budově na Lawndale ave. Karel Prechal, jednatel, 5305 W. 23. Place, Cicero, Ill.

Ženský Odbor Sokola Havlíček-Tyrš v Chicago koná schůze každou 2. středu v měsíci v Sokolovně na Lawndale Ave. Taj. A. Matušová, 2817 S. Clifton Park Ave.

Sokol Slávoj v Chicago koná své schůze 2. a 4. čtvrtek v místnosti 1501 So. Karlov Ave. — K. J. Wittman, jednatel, 1628 So. Karlov Ave.

Ženský Odbor Sokola Slávoj v Chicago koná schůze každé 1. úterý v měsíci v místnosti br. Semrádka, 1333-35 So. Komenský av. Taj. Marie Sedláček, 1837 Yeaton St.

Sokol Fugner v Chicago koná své schůze každou 4. neděli v měsíci ve vlastní budově 10756 Green Bay Ave. Vác. Vodák, jednatel, 10738 Green Bay Ave., So. Chicago, Ill.

Ženský Odbor Sokola Fugner v Chicago koná schůze každou 1. neděli v místnosti Sokolské na 108. ul. a Green Bay Ave. Anna Nováková, jednatelka, 10729 Buffalo Ave.

Sokol Komenský v Chicago koná své schůze 4. čtvrtek v měsíci v Čes. Slov. Amer. Síní. Jan Makyta, jednatel, 2329 So. Sawyer Ave.

Ženský Odbor Sokola Komenského v Chicago koná schůze 3. čtvrtek v Čes. A. Síní, 1440 W. 18. St. Kat. Smetanová, jednatelka, 4638 Kelso Ave., Chicago, Ill.

T. J. S. Oak Park, Ill.; schůze 3. středu v měsíci ve vlastní budově, 6512-14 záp. 12. ul.; tajemník F. Šindelář, 1509 Clarence Ave., Oak Park, Ill.

T. J. S. Berwyn, Ill.; schůze 2. čtvrtek v měsíci v Sokolně; tajemník Karel Smíček, 6510 W. 26. Pl., Berwyn, Ill.

T. J. S. Karel Jonáš, Cicero, Ill.; schůze 2. a 4. čtvrtek v měsíci; tajemník Jan Prokš, 5411 W. 24. St., Cicero, Ill.

Sokol Slovan v Lyons, Ill., koná své schůze každou 2. sobotu ve Village Hall. Frank Černý, jednatel, box 345, Lyons, Ill.

T. J. S. Milwaukee, Wis.; schůze 2. a 4. středu v Čes. Amer. Síní; jednatel Ant. Šabart, 1312 Vine St.

Sokol Mladočech v Racine, Wis.; koná své schůze poslední neděli v měsíci ve vlastní budově, 1318 Lincoln St. K. Dvořák, jednatel, 1219 Kewaunee St.

Ženský Odbor Sokola Mladočech v Racine, Wis., koná schůze každý 2. pátek v měsíci v 8. hod. večer v Sokolovně. F. Weirauchová, jednatelka, 1629 Milwaukee Ave.